KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2019/1688

(2019. gada 8. oktobris),

ar ko nosaka galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts par Krievijas, Trinidādas un Tobāgo un Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes urīnvielas un amonija nitrāta maisījumu importu

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 8. jūnija Regulu (ES) 2016/1036 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis ([1]), un jo īpaši tās 9. panta 4. punktu,

tā kā:

1. PROCEDŪRA

1.1. Procedūras sākšana

(1) Pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/1036 ("pamatregula") 5. pantu, Eiropas Komisija 2018. gada 13. augustā sāka antidempinga izmeklēšanu attiecībā uz Krievijas, Trinidādas un Tobāgo un Amerikas Savienoto Valstu ("attiecīgās valstis") izcelsmes urīnvielas un amonija nitrāta maisījumu importu Savienībā. Paziņojums par procedūras sākšanu ("PPS") tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ([2]).

(2) Komisija sāka izmeklēšanu pēc tam, kad 2018. gada 29. jūnijā *Fertilizers Europe* ("sūdzības iesniedzējs") iesniedza sūdzību to ražotāju vārdā, kuri pārstāv vairāk nekā 50 % no urīnvielas un amonija nitrāta ("UAN") maisījumu kopējā ražošanas apjoma Savienībā. Sūdzībā bija ietverti pierādījumi par dempingu un no tā izrietošu būtisku kaitējumu, un tie bija pietiekami, lai pamatotu izmeklēšanas sākšanu.

1.2. Reģistrācija

(3) Iepriekšējas informācijas izpaušanas periodā Komisija atbilstoši pamatregulas 14. panta 5.a punktam ar Komisijas 2019. gada 20. marta Īstenošanas regulu (ES) 2019/455, ar ko attiecina reģistrāciju uz Krievijas, Trinidādas un Tobāgo un Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes urīnvielas un amonija nitrāta maisījumu importu ([3]), noteica, ka attiecīgā ražojuma importam jāpiemēro reģistrācija. Importa reģistrācija tika izbeigta, kad stājās spēkā nākamajā apsvērumā minētie pagaidu pasākumi.

([1]) OV L 176, 30.6.2016., 21. lpp.
([2]) Paziņojums par antidempinga procedūras sākšanu attiecībā uz Krievijas, Trinidādas un Tobāgo un Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes urīnvielas un amonija nitrāta maisījumu importu. OV C 284, 13.8.2018., 9. lpp.
([3]) Komisijas 2019. gada 20. marta Īstenošanas regula (ES) 2019/455, ar ko attiecina reģistrāciju uz Krievijas, Trinidādas un Tobāgo un Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes urīnvielas un amonija nitrāta maisījumu importu (OV L 79, 21.3.2019., 9. lpp.).

1.3. **Pagaidu pasākumi**

(4) Komisija 2019. gada 12. aprīlī ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2019/576 ([4]) ("pagaidu regula") noteica pagaidu antidempinga maksājumu par Krievijas, Trinidādas un Tobāgo ("TT") un Amerikas Savienoto Valstu ("ASV") izcelsmes UAN importu Savienībā.

(5) Kā norādīts pagaidu regulas 26. apsvērumā, dempinga un kaitējuma izmeklēšana aptvēra laikposmu no 2017. gada 1. jūlija līdz 2018. gada 30. jūnijam ("izmeklēšanas laikposms" jeb "IL"), un kaitējuma novērtēšanai būtisko tendenču pārbaude aptvēra laikposmu no 2015. gada 1. janvāra līdz izmeklēšanas laikposma beigām ("attiecīgais laikposms").

1.4. **Turpmākā procedūra**

(6) Pēc tam, kad tika izpausti būtiskie fakti un apsvērumi, uz kuru pamata tika noteikts pagaidu antidempinga maksājums ("pagaidu informācijas izpaušana"), sūdzības iesniedzēji, Savienības ražotājs *OCI Nitrogen B.V.* ("*OCI Nitrogen*"), vairākas apvienības, kas pārstāvēja lietotāju un citu ekonomikas dalībnieku intereses, četri ražotāji eksportētāji, kas sadarbojās, un Krievijas Federācijas valdība ("KFV") iesniedza rakstisku informāciju, darot zināmu savu viedokli par pagaidu konstatējumiem.

(7) Personām, kas to lūdza, bija iespēja tikt uzklausītām. Notika sūdzības iesniedzēja uzklausīšana, kurā piedalījās arī atlasītie Savienības ražotāji *Achema* un *Grupa Azoty Zaklady Azotowe Pulawy SA*, atlasītais Savienības ražotājs *OCI Nitrogen*, vairākas apvienības, kas pārstāvēja lietotāju un citu ekonomikas dalībnieku intereses, un daži to locekļi, kā arī četri ražotāji eksportētāji, kas sadarbojās. Turklāt, ņemot vērā lūgumu, ko izteica viens no Krievijas ražotājiem eksportētājiem, proti, *Eurochem*, notika uzklausīšana pie tirdzniecības procedūru uzklausīšanas amatpersonas. Ieteikumi, ko uzklausīšanas amatpersona sniedza uzklausīšanas laikā, ir atspoguļoti šajā regulā. Komisija 2019. gada 27. maijā nosūtīja Krievijas ražotājiem eksportētājiem papildu informāciju, kurā bija ietverti par tiem veiktie attiecīgie cenu samazinājuma un mērķa cenas samazinājuma aprēķini.

(8) Komisija turpināja apkopot un pārbaudīt visu informāciju, ko tā uzskatīja par vajadzīgu galīgo konstatējumu izdarīšanai. Attiecībā uz dažiem ražotājiem eksportētājiem gadījumos, kad tika atzīti konkrēti prasījumi veikt korekcijas dempinga starpības aprēķinā vai bija vajadzīgi papildu precizējumi no konkrētiem uzņēmumiem, attiecīgajām personām tika rakstveidā individuāli izpausta papildu informācija. Komisija izvērtēja ieinteresēto personu sniegtās piezīmes un attiecīgā gadījumā tās iztirzāja konkrētiem uzņēmumiem izpaustajā informācijā.

(9) Pagaidu regulas 2. panta 1. punktā bija noteikts, ka rakstiskas piezīmes par pagaidu regulu jāiesniedz 15 kalendāro dienu laikā no minētās regulas spēkā stāšanās dienas. *Eurochem* 2019. gada 24. jūnijā nosūtīja rakstiskas papildu piezīmes par šādiem punktiem: i) pārdošanas, vispārējo un administratīvo ("PVA") izmaksu aprēķins par vienu no ražotājuzņēmumiem, ii) gāzes korekcijas juridiskais pamats un aprēķini, iii) pamatregulas 7. panta 2.a punkta piemērošana un iv) papildu informācijas izpaušana, kas minēta 7. apsvērumā. *Acron* 2019. gada 21. jūnijā un 28. jūnijā nosūtīja rakstiskas papildu piezīmes par 2019. gada 27. maijā izpausto papildu informāciju un par pagaidu antidempinga starpības aprēķinu precizitāti. Minētās piezīmes tika izanalizētas attiecībā uz galīgās informācijas izpaušanu tikai tiktāl, ciktāl tās attiecās uz papildu informācijas izpaušanu uzņēmumiem 2019. gada 27. maijā atbilstoši paziņojuma par pašreizējās izmeklēšanas sākšanu 7. punkta otrajam ievilkumam. Amerikas Savienoto Valstu valdība 2019. gada 8. jūnijā iesniedza rakstiskas piezīmes par pagaidu informācijas izpaušanu. Izpaužot galīgo informāciju, Komisija arī aicināja visas ieinteresētās personas atkārtoti iesniegt piezīmes, kas bija iesniegtas pēc termiņiem, kuri noteikti pagaidu regulā, paziņojumā par procedūras sākšanu vai citā turpmākā informācijas apmaiņā ar Komisiju par šo jautājumu, ja ieinteresētās personas uzskatīja to par piemērotu atbilstoši galīgās informācijas izpaušanai. Komisija izvērtēja visu informāciju, ko ieinteresētās personas bija laicīgi iesniegušas kā piezīmes par galīgās informācijas izpaušanu, tostarp piezīmes, kas tika iesniegtas pēc galīgās informācijas papildu izpaušanas Krievijas ražotājiem eksportētājiem 2019. gada 6. augustā.

([4]) Komisijas 2019. gada 10. aprīļa Īstenošanas regula (ES) 2019/576, ar ko nosaka pagaidu antidempinga maksājumu par Krievijas, Trinidādas un Tobāgo un Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes urīnvielas un amonija nitrāta maisījumu importu (OV L 100, 11.4.2019., 7. lpp.).

(10) Komisija informēja visas ieinteresētās personas par būtiskajiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata tā plāno noteikt galīgu antidempinga maksājumu par Krievijas, Trinidādas un Tobāgo un Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes urīnvielas un amonija nitrāta maisījumu importu Savienībā ("galīgās informācijas izpaušana"). Visām personām atvēlēja termiņu, kurā tās varēja iesniegt piezīmes saistībā ar galīgās informācijas izpaušanu. Piezīmes tika saņemtas no visiem ražotājiem eksportētājiem, kas sadarbojās, *Fertilizers Europe*, *Grupa Azoty Zaklady Azotowe Pulawy S. A.* ("*Grupa Azoty*"), lietotāju apvienībām *AGPB* kopā ar *IFA*, Amerikas Savienoto Valstu valdības un FKV. *Eurochem*, *Acron* un KFV tika noteikta uzklausīšana Komisijas dienestos, turklāt *Eurochem* un *MHTL* pieprasīja tirdzniecības procedūru uzklausīšanas amatpersonas iejaukšanos. Abas minētās personas 2019. gada 23. jūlijā tika uzklausītas pie uzklausīšanas amatpersonas.

(11) Ieinteresēto personu iesniegtās piezīmes, tostarp novēloti iesniegtās piezīmes par pagaidu informācijas izpaušanu, kā izklāstīts 9. apsvērumā, attiecīgā gadījumā tika ņemtas vērā šajā regulā.

1.5. **Izlase**

(12) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas vairākas ieinteresētās personas iesniedza piezīmes saistībā ar Savienības ražotāju izlasi. Izlase minēto piezīmju dēļ netika mainīta. Ņemot vērā piezīmju būtību, tās ir analizētas turpmāk 4. un 5. iedaļā.

(13) Tā kā netika saņemtas citas piezīmes par izlasi, tika apstiprināts pagaidu regulas 9.–19. apsvērums.

1.6. **Izmeklēšanas laikposms un attiecīgais laikposms**

(14) Tā kā piezīmes par izmeklēšanas laikposmu un attiecīgo laikposmu netika saņemtas, tika apstiprināts pagaidu regulas 26. apsvērums.

2. **ATTIECĪGAIS RAŽOJUMS UN LĪDZĪGAIS RAŽOJUMS**

2.1. **Apgalvojumi par ražojuma tvērumu**

(15) Pēc Savienības ražotāju *Grupa Azoty* un *Agropolychim* lūguma Komisija precizēja, ka pagaidu regulas 33. apsvērumā minēto apgalvojumu bija izteikuši abi minētie uzņēmumi. Komisija arī apstiprināja, ka ražojuma tvērumā, uz kuru attiecas izmeklēšana, ietilpst urīnvielas un amonija nitrāta maisījumi ūdens vai amonjaka šķīdumā, kas var saturēt piedevas, kuras patlaban klasificē ar KN kodu 3102 80 00.

(16) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *Fertilizers Europe*, *Grupa Azoty* un *Agropolychim* pauda bažas, ka, norādot KN kodu 3102 80 00, Komisija varētu netīši izraisīt situāciju, ka attiecīgais ražojums tiek importēts ar KN kodiem 3102 90 un 3105 51, lai izvairītos no nodokļiem. Komisija atzīmē, ka ražojuma definīcija, ko norādījuši sūdzības iesniedzēji, precīzi atspoguļo to preču aprakstu, uz kurām attiecas KN kodi 3102 80 00, un tāpēc attiecīgā ražojuma importu var klasificēt ar minēto KN tikai muitas nolūkos. Deklarēšana ar jebkuru citu KN kodu būtu krāpšana.

2.2. **Secinājums**

(17) Tā kā netika saņemtas citas piezīmes par ražojuma tvērumu, Komisija apstiprināja secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 27.–34. apsvērumā, kā precizēts iepriekš 15. apsvērumā.

3. **DEMPINGS**

3.1. **Krievija**

3.1.1. *Ražotāji eksportētāji*

(18) Tā kā netika saņemtas piezīmes par Krievijas ražotāju eksportētāju un to izplatīšanas kanālu aprakstu, Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 35.–37. apsvērumā.

3.1.2. *Normālā vērtība*

(19) Sīkāka informācija par normālās vērtības aprēķinu bija izklāstīta pagaidu regulas 38.–61. apsvērumā.

(20) Piezīmes par normālās vērtības aprēķināšanu tika saņemtas no KFV un abiem Krievijas ražotājiem eksportētājiem. Lielākas skaidrības labad apgalvojumi par normālās vērtības aprēķināšanas metodiku, kas izklāstīti pagaidu regulas 38.–41., 43.–48. un 50. un 51. apsvērumā, un jautājums par dabasgāzes izmaksu korekciju, kas izklāstīts pagaidu regulas 52.–60. apsvērumā, ir analizēti atsevišķi.

(21) Attiecībā uz normālās vērtības aprēķināšanas metodiku abi Krievijas ražotāji apgalvoja, ka ir vajadzīgas papildu korekcijas vietējās *EXW* cenas aprēķinā attiecībā uz pārdošanu, ko veic ar saistītu vietējo tirgotāju starpniecību. *Eurochem* atkārtoti apgalvoja, ka bija jāatskaita vietējā tirgotāja PVA izmaksas. Turklāt pēc pagaidu informācijas izpaušanas tas apgalvoja, ka bija jāatskaita arī vietējā tirgotāja peļņa. *Acron* apgalvoja, ka bija jāatskaita transportēšanas un apstrādes izmaksas attiecībā uz izplatīšanas kanālu, ar kura starpniecību preces tiek fiziski pārvietotas uz saistītā vietējā tirgotāja noliktavu.

(22) *EXW* vietējās cenas aprēķinam Komisija saskaņā ar pamatregulas 2. panta 1. punktu uzskatīja vietējos ražotājus un vietējos tirgotājus par vienotām ekonomiskām vienībām. Tāpēc cena nav koriģēta attiecībā uz tirgotāja PVA izmaksām un peļņu. Tā nav arī koriģēta attiecībā uz izdevumiem, kas radās posmā starp ražotni un uzņēmuma noliktavu, pat ja tā ir saistīta tirgotāja noliktava, jo par to, vai preces tiek nosūtītas klientiem tieši vai vispirms tiek nosūtītas uz saistītā tirgotāja noliktavu, izlemj uzņēmums. Tāpēc apgalvojumi par minētajām vietējo cenu korekcijām tika noraidīti.

(23) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *Acron* atkārtoja apgalvojumu par to transportēšanas un apstrādes izmaksu atskaitīšanu, kuras saistītas ar preču pārvietošanu starp ražotni un saistītā vietējā tirgotāja noliktavu. Minētais uzņēmums izteica papildu apgalvojumu par PVA izmaksu un saistītā vietējā tirgotāja peļņas atskaitīšanu. Tomēr netika iesniegti jauni pierādījumi vai argumenti, kas mainītu 22. apsvērumā izdarīto Komisijas secinājumu par vienotām ekonomiskām vienībām iekšzemes tirgū.

(24) Tomēr attiecībā uz izdevumiem, kas saistīti ar preču pārvietošanu starp ražotni un saistītā vietējā tirgotāja noliktavu, *Acron* arī norādīja, ka, tā kā šie izdevumi nebija atskaitīti no cenas iekšzemes tirgū, tie nebija jāatskaita arī no PVA izmaksām, kas izmantotas normālās vērtības aprēķināšanai.

(25) Šis minētā uzņēmuma apgalvojums tika pieņemts. Komisija pārrēķināja normālo vērtību attiecībā uz *Acron*, palielinot tā PVA izmaksas, kā prasīts. Tomēr, neraugoties uz PVA izmaksu palielinājumu, visi *Acron* darījumi iekšzemes tirgū joprojām bija rentabli un tāpēc dempinga starpība nemainījās. Attiecīgā aprēķina korekcija tika darīta zināma *Acron* galīgās informācijas papildu izpaušanas laikā.

(26) Turklāt abi Krievijas ražotāji eksportētāji apgalvoja, ka normālās vērtības un eksporta cenas salīdzinājums nebija veikts vienā un tajā pašā tirdzniecības līmenī, jo vietējos saistītos tirgotājus uzskata par vienotām ekonomiskām vienībām un tāpēc to PVA izmaksas un peļņa nav atskaitītas no cenas iekšzemes tirgū, savukārt saistītie tirgotāji trešās valstīs vai ES netiek uzskatīti par vienotām ekonomiskām vienībām un tādējādi ir veiktas attiecīgās cenu korekcijas.

(27) Šis apgalvojums tiek noraidīts. Komisija vispirms atzīmē, ka šis apgalvojums nav saistīts ar tirdzniecības līmeņa korekciju. Abi minētie uzņēmumi drīzāk apstrīd normālās vērtības un eksporta cenas noteikšanu. Komisija atzīmē, ka, lai pienācīgi atspoguļotu cenu, kas samaksāta vai maksājama iekšzemes tirgū, normālās vērtības noteikšanai, saistīto vietējo tirgotāju PVA izmaksas un peļņa netiek atskaitītas. Tāpat, lai noteiktu ticamu eksporta cenu pie Savienības robežas gadījumā, ja ir ar ražotājiem eksportētājiem saistīti starpniektirgotāji, tai eksporta cena ir jāaprēķina, pamatojoties uz cenu, par kādu importētie produkti tiek pirmo reizi pārdoti tālāk neatkarīgam pircējam saskaņā ar pamatregulas 2. panta 9. punktu, kurā ir arī noteikts, ka ir jāatskaita korekcijas par visām izmaksām, kas radušās starp importēšanu un tālākpārdošanu, tostarp saistīto tirgotāju PVA izmaksas un peļņa.

(28) *Eurochem* izteica papildu apgalvojumu par viena tā ražotāja PVA izmaksu līmeni, kas tika izmantots normālās vērtības aprēķinā.

(29) Attiecībā uz minēto ražotāju Komisija savā pagaidu aprēķinā izmantoja vietējo PVA izmaksu sākotnējo līmeni, ko ražotājs bija norādījis savā atbildē uz anketas jautājumiem. Pārbaudē uz vietas tika apsvērts atšķirīgs konkrētu vispārējo izmaksu sadalījums un turpmākai izvērtēšanai tika ievākta informācija par alternatīvu PVA izmaksu sadalījuma versiju. Tomēr Komisija provizoriski nolēma, ka uzņēmuma sākotnējā atbilde un PVA izmaksu sadalījums starp pārdošanu iekšzemes tirgū un eksporta pārdošanu precīzāk atspoguļo izmaksu sadalījumu.

(30) *Eurochem* savās piezīmēs par pagaidu un galīgās informācijas izpaušanu iekļāva papildu pierādījumus par to, ka PVA izmaksas būtu jāiekļauj ne tikai iekšzemes pārdošanas apjomos, bet arī eksporta pārdošanas apjomos. Tā kā minētie pierādījumi apliecināja, ka minētās izmaksas patiešām bija saistītas ne tikai ar iekšzemes pārdošanas apjomiem, Komisija pieņēma šo apgalvojumu un attiecīgi koriģēja dempinga starpību. Attiecīgā aprēķina korekcija tika darīta zināma *Eurochem* galīgās informācijas papildu izpaušanas laikā.

(31) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *Acron* izteica papildu apgalvojumu par normālās vērtības aprēķinu. Minētais uzņēmums apgalvoja, ka attiecībā uz to veiktajā normālās vērtības aprēķinā nebūtu jāiekļauj iekšzemes tirgus cenas, jo iekšzemes pārdošana nenotika parastajā tirdzniecības apritē.

(32) Vispirms jāatzīmē, ka *Acron* apgalvojuma pamatā, šķiet, ir kļūdaina izpratne par to, ko Komisija ir darījusi. Komisija normālās vērtības aprēķinā nepamatojās uz attiecīgā uzņēmuma iekšzemes pārdošanas apjomiem, bet aprēķināja normālo vērtību atbilstoši pamatregulas 2. panta 3. punktam, jo iekšzemes pārdošanas apjomi nebija reprezentatīvi. Tomēr, ievērojot PTO ekspertu grupas nolēmumu ([5]) šajā saistībā, normālās vērtības aprēķinā tika izmantoti PVA izdevumi un peļņa, kas gūta iekšzemes darījumos, kuri veikti parastajā tirdzniecības apritē. Pretēji minētā uzņēmuma apgalvojumam tika uzskatīts, ka iekšzemes pārdošana notikusi parastajā tirdzniecības apritē, jo tā bija rentabla. Tāpēc Komisija šo apgalvojumu noraidīja.

(33) Attiecībā uz dabasgāzes izmaksu korekciju KFV un abi Krievijas ražotāji eksportētāji atkārtoti izteica savas iepriekšējās piezīmes un apgalvojumus par:

a) veiktās izmaksu korekcijas nesaderību ar PTO praksi;

b) to, ka Krievijā nav dabasgāzes cenas kropļojumu. Kā norādīja ieinteresētās personas, dabasgāzes cena Krievijā atspoguļo normālos tirgus apstākļus;

c) kļūdainu metodiku korekcijas veikšanā, jo, kā uzskata ieinteresētās personas, korekcija (ja tāda vajadzīga) būtu jāpiemēro tikai gāzes cenai, neņemot vērā ar to saistītās transportēšanas izmaksas un ar atsevišķu uzcenojuma aprēķinu par papildu maksām;

d) korekcijas piemērošanu arī iegādēm no vietējiem piegādātājiem, kas ir neatkarīgi no *Gazprom*;

e) *Waidhaus* cenas piemērotību, lai to izmantotu par etalonu korekcijas veikšanai.

(34) Atbildot uz pirmo apgalvojumu, Komisija norādīja, ka PTO ekspertu grupa strīdā starp Krieviju un Ukrainu ([6]), uz kuru atsaucās ieinteresētās personas, noraidīja Ukrainas veikto gāzes korekciju. Ekspertu grupa konstatēja, ka Ukrainas iestādes nebija pienācīgi pamatojušas lēmumu noraidīt vietējo gāzes cenu Krievijā un nebija veikušas pietiekamas korekcijas, lai nodrošinātu, ka aizstājējgāzes cena atspoguļo izmaksas Krievijā. Tādējādi ekspertu grupas konstatētais galvenais pārkāpums ir nevis materiāls, bet drīzāk procesuāls. Citiem vārdiem sakot, ekspertu grupa nenoraidīja iespēju piemērot korekciju gāzes izmaksām, bet uzskatīja, ka Ukraina konkrētajā gadījumā nebija pietiekami pamatojusi minēto noraidījumu. Tādējādi apgalvojumi, kas saistīti ar PTO lietu, nav būtiski šai izmeklēšanai.

(35) Ieinteresētās personas arī atsaucās uz Apelācijas institūcijas nolēmumu lietā "Eiropas Savienība – Antidempinga pasākumi attiecībā uz biodīzeļdegvielu no Argentīnas" (DS473). Minētā atsauce ir nevietā. Pirmkārt, Komisija norādīja, ka faktiskie apstākļi, kuru dēļ radies strīds lietā DS473, atšķiras no faktiskajiem apstākļiem šajā gadījumā. Lietā, kas attiecas uz biodīzeļdegvielu no Argentīnas, Komisija patiešām koriģēja vietējo izejvielu izmaksas, pamatojoties uz atšķirīgiem eksporta nodokļiem, kas bija piemērojami izejvielām un biodīzeļdegvielai. Šajā gadījumā Komisija secināja, ka valsts kropļoja gāzes cenas turpmāk 36. apsvērumā atgādināto iemeslu dēļ (būtībā valsts iesaistīšanās gāzes cenas noteikšanā Krievijā neaprobežojas tikai ar eksporta nodokli, bet ir daudz plašāka). Komisija norādīja, ka arī Vispārējā tiesa bija konstatējusi, ka Komisijas veiktā korekcija biodīzeļdegvielas lietā bija nelikumīga, un norādījusi, ka apstākļi biodīzeļdegvielas lietā bija atšķirīgi no dominējošajiem apstākļiem Krievijas gāzes tirgū, attiecībā uz kuru tā bija konstatējusi, ka gāzes cenas korekcija bija pamatota. Tādējādi lietā T-111/14, *Unitec Bio*/Padome, Vispārējā tiesa 49. un 50. punktā norādīja: "*49) Šajā ziņā ir jāatgādina, ka 2013. gada 7. februāra sprieduma* Acron *un* Dorogobuzh/*Padome (T-235/08, nav publicēts, EU:T:2013:65) 44. punktā Vispārējā tiesa secināja,*

([5]) DS337 – *European Communities – Anti-Dumping Measure on Farmed Salmon from Norway.*
([6]) DS493 – *Ukraine – Anti-Dumping Measures on Ammonium Nitrate.*

ka, ņemot vērā, ka saskaņā ar Krievijas tiesisko regulējumu dabasgāze obligāti tiek piegādāta attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem par ļoti zemu cenu, lietā, kurā pasludināts minētais spriedums, konkrētā ražojuma ražošanas cenas bija ietekmētas ar Krievijas iekšējā tirgus izkropļojumu attiecībā uz gāzes cenu, jo šī cena nebija tirgus konjunktūras rezultāts. Līdz ar to Vispārējā tiesa uzskatīja, ka iestādēm ir bijis pamats secināt, ka lietā, kurā pasludināts minētais spriedums, viens no prasītāju uzskaitē iekļautajiem elementiem nevarēja tikt uzskatīts par pamatotu un ka tādēļ tas bija jākoriģē, izmantojot citus avotus no tirgiem, ko iestādes uzskatīja par reprezentatīvākiem. 50) Tomēr, kā pamatoti norāda prasītāja, atšķirībā no situācijas lietā, kurā pasludināts 2013. gada 7. februāra spriedums Acron *un* Dorogobuzh/*Padome (T-235/08, nav publicēts, EU:T:2013:65), no lietas materiāliem neizriet, ka Argentīnā galveno izejvielu cenas būtu tieši reglamentētas. Proti, ar iestāžu minēto DEN sistēmu bija tikai paredzēti eksporta nodokļi ar dažādām likmēm attiecībā uz galvenajām izejvielām un biodīzeļdegvielu.*"

(36) Neatkarīgi no papildu argumentiem, ko izvirzīja ieinteresētās personas, ir konkrēti neapstrīdami fakti, kas pamato Komisijas secinājumu, ka dabasgāzes tirgus Krievijā ir izkropļots (sk. pagaidu regulas 53. apsvērumu). Tie galvenokārt ir i) fakts, ka Krievijas valsts regulē maksimālo dabasgāzes cenu iekšzemes tirgū uzņēmumam *Gazprom*, kas joprojām ir lielākais dabasgāzes ražotājs un pārdevējs Krievijā un gāzesvadu īpašnieks, ii) fakts, ka gāzei piemēro 30 % eksporta nodokli, iii) fakts, ka Krievijas valdība regulē pārvades tarifus un loģistikas atbalsta pakalpojumu cenas un maksas par piegādi un pakalpojumiem, un iv) fakts, ka dabasgāzes cenas Krievijā ne tikai regulē valsts ar federālajiem tiesību aktiem, bet tās arī pamatojas uz politikas mērķiem.

(37) Attiecībā uz iv) apakšpunktu, kā paskaidrots pagaidu regulas 215. apsvērumā, iekšzemes cenu nosaka, izmantojot gāzes cenas formulu vai piemērojot indeksu, turklāt izmantojamo indeksu Krievijas Federācijas Ekonomikas attīstības ministrija regulāri publicē prognozēs par sociālekonomisko attīstību. Tajā pašā dokumentā ir norādīts ([7]), ka, lai ierobežotu gāzes cenas pieaugumu, ir ierosināts optimizēt *Gazprom* ieguldījumu programmu, savukārt, lai stimulētu gāzes patēriņa pieaugumu Krievijā, tiks izstrādāts un ieviests mehānisms *UGSS* jaudas obligātai palielināšanai, nosakot *Gazprom* pienākumu prioritārā kārtā nodrošināt atbilstošus ieguldījumus. Prognozē ir arī minēta vajadzība īstenot atšķirīgu metodi transportēšanas izmaksu sadalīšanai starp pārdošanu iekšzemes tirgū un eksporta pārdošanu, kad tiek noteikti pārvades tarifi.

(38) Turklāt apgalvojumu, ka iekšzemes tirgus cena, ko regulē Krievijas valsts, sedz *Gazprom* izmaksas, nevarēja pārbaudīt, jo KFV nesadarbojās šajā izmeklēšanā. Krievijas ražotāju eksportētāju izvirzītie argumenti (tā dēvētais "*Brattle* ziņojums") ir balstīti uz *Gazprom* kopējām izmaksām, nevis uz faktiskajiem rādītājiem. Minētie ražotāji eksportētāji arī apgalvoja, ka kāds cits Krievijas ražotājs, kas pārdod tikai iekšzemes tirgū un kam ir līdzīgs iekšzemes cenu līmenis kā *Gazprom*, darbojas ar peļņu, neņemot vērā faktu, ka šiem uzņēmumiem var būt pilnīgi atšķirīgs izmaksu līmenis un struktūra.

(39) Atbildot uz trešo apgalvojumu, būtu jānorāda, ka ar etalonu ir aizstātas tikai izejvielu izmaksas. Izmantojot pašreizējo metodiku, Komisija, nosakot transportēšanas izmaksas no Savienības robežas atpakaļ līdz Krievijas gāzes piegādātājam, pamatojās uz aplēsēm. Tomēr transportēšanas izmaksas Krievijā no gāzes piegādātāja līdz ražotājiem eksportētājiem un jebkuras citas papildu maksas, kur tas iespējams, ir balstītas uz faktiskajiem rādītājiem, ko iesnieguši ražotāji eksportētāji. Kā norādīts 36. apsvērumā, Krievijas valdība regulēja šīs izmaksas, tomēr atšķirībā no gāzes cenu gadījuma nebija pietiekamu pierādījumu, lai konstatētu, ka arī minētās izmaksas bija izkropļotas valdības regulējuma dēļ. Komisija pārliecinājās, ka ražotāju eksportētāju iesniegtajiem rādītājiem bija tāds pats avots kā sūdzībā izmantotajiem rādītājiem (Federālā tarifu dienesta tarifi). Tā kā tika uzskatīts, ka ražotāju eksportētāju iesniegtie rādītāji ir visjaunākie no rādītājiem, ko iesniegušas ieinteresētās personas, Komisija tos pieņēma.

(40) Atbildot uz ceturto apgalvojumu, kā jau paskaidrots pagaidu regulas 55. apsvēruma c) punktā, gāzes korekcija tiek piemērota visām Krievijas vietējās gāzes iegādēm neatkarīgi no tā, vai piegādātājs ir *Gazprom*. Komisijas secinājumu, ka *Gazprom* ir cenu noteicējs Krievijas tirgū, pamato ne tikai fakts, ka šim uzņēmumam ir dominējošs stāvoklis tirgū, bet to arī skaidri apliecina *Gazprom* galvenā (tirgus daļas ziņā) privātā konkurenta iekšzemes tirgū, proti, *Novatek*,

([7]) Dokumenta 3.2. iedaļa.

revidētie pārskati ([8]). Tādējādi *Gazprom* dabasgāzes pārdošana par izkropļotām cenām ietekmē citu Krievijas dabasgāzes piegādātāju – kuri pārdod dabasgāzi par cenām, kas dažkārt ir pat nedaudz zemākas par *Gazprom* cenām – cenu līmeni.

(41) Visbeidzot, attiecībā uz gāzes korekcijai izmantoto etalonu piezīmes par pagaidu informācijas izpaušanu nav mainījušas Komisijas viedokli, un tā joprojām uzskata, ka tā dēvētā "*Waidhaus* cena" ir atbilstošs etalons. Kā paskaidrots pagaidu regulas 55. apsvēruma d) punktā un 58. apsvērumā, minētās cenas līmenis bija tuvs citām svarīgām cenu kotācijām Eiropā, un tas, ka minētā cena ir izmantojama par etalonu, bija apstiprināts attiecīgos Tiesas spriedumos ([9]). Fakts, ka dabasgāzei, ko eksportē uz *Waidhaus*, un dabasgāzei, ko patērē Krievijā, ir atšķirīga siltumspēja, nepadara šo gāzi par atsevišķiem produktiem, un šis jautājums tika analizēts atsevišķā spriedumā.

(42) Saskaņā ar 34.–41. apsvērumu Komisija secināja, ka dabasgāzes izmaksu korekcija, kas piemērota pagaidu posmā, kā arī izmantotā metodika atbilst arī PTO noteikumiem, ņemot vērā konkrēto situāciju Krievijas gāzes tirgū.

(43) Pēc galīgās informācijas izpaušanas abi Krievijas ražotāji eksportētāji atkārtoja dažus savus apgalvojumus par attiecīgās korekcijas saderību ar PTO noteikumiem un *Gazprom* dominējošo stāvokli Krievijas vietējā dabasgāzes tirgū. Tomēr netika iesniegti papildu pierādījumi vai argumenti, kas mainītu Komisijas secinājumu 42. apsvērumā.

(44) Ieinteresētās personas arī apgalvoja, ka mērvienību pārrēķina koeficients, korekcijas attiecībā uz transportēšanas izmaksām un izplatītāju uzcenojumu, kā arī gāzes korekcijā iekļautais 30 % eksporta nodoklis bija nepareizi.

(45) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *Eurochem* arī apgalvoja, ka transportēšanas izmaksu korekcijā izmantots nepareizs valūtas kurss. Turklāt minētais uzņēmums arī apgalvoja, ka būtu jāveic papildu korekcija attiecībā uz Vācijas tīkla maksām.

(46) Atbildot uz minētajām piezīmēm, tika veiktas šādas korekcijas:

a) dabasgāzes tilpuma mērvienība, kas izmantota *Waidhaus* cenu noteikšanā, ir miljons Britu siltumvienību (mmBtu). Pēc piezīmju saņemšanas par pagaidu informācijas izpaušanu pārrēķina koeficients tika mainīts uz 1 mmBtu = 31,899 kubikmetri;

b) transportēšanas izmaksu korekcija tika mainīta, ņemot vērā faktiskās transportēšanas izmaksas, ko maksāja Krievijas ražotāji Krievijā. Tomēr, lai koriģētu transportēšanas izmaksas no *Waidhaus* ([10]) atpakaļ līdz Krievijas robežai, Komisija izmantoja sūdzībā norādītos skaitļus; *Brattle* ziņojumā norādītie skaitļi netika uzskatīti par precīzākiem, jo tajos bija atsauces uz avotiem, kuros izmantoti dati, kas savākti pirms izmeklēšanas laikposma. Transportēšanas izmaksas no Krievijas robežas līdz attiecīgajiem Krievijas gāzes laukiem, kur ražotāji eksportētāji ieguva dabasgāzi, ir balstītas uz regulēto tarifu ([11]);

c) 15 % sadales uzcenojums, kas izmantots pagaidu aprēķinos, tika pārskatīts uz leju diapazonā no 1 % līdz 5 %. Uzcenojuma aprēķināšanai tika ņemtas vērā visas izmaksas, kas nav gāzes izmaksas un transportēšanas izmaksas (tostarp pārvades izmaksas). Ciktāl iespējams, tika izmantotas gāzes iepirkuma faktiskās papildu maksas izmeklēšanas laikposmā, bet, ja datu nebija, tika izmantota pamatota aplēse, kā paskaidrots konkrētiem uzņēmumiem izpaustajā informācijā. Komisija noraidīja *Eurochem* apgalvojumu, ka nekāds vietējais uzcenojums neesot jāpiemēro, jo nekāds uzcenojums nav ņemts vērā attiecībā uz Krievijas gāzes eksporta cenu tāpēc, ka regulētās tirgus cenas aprēķinā nav ņemtas vērā šādas izmaksas ([12]), un nav iesniegti papildu pierādījumi par šāda uzcenojuma esību;

([8]) Sk. pagaidu regulas 8. zemsvītras piezīmi.

([9]) Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2013. gada 7. februāra spriedums lietā *EuroChem Mineral and Chemical Company* OAO (*EuroChem* MCC) / Eiropas Savienības Padome, T-84/07, ECLI:EU:T:2013:64, un Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2013. gada 7. februāra spriedums lietā *Acron* OAO / Eiropas Savienības Padome, T-118/10, ECLI:EU:T:2013:67.

([10]) *Waidhaus* ir Krievijas–Vācijas gāzes atsauces cena, kas veidojas, kombinējot dažādus cauruļvadus no Krievijas uz Vāciju, un kas atspoguļo *CIF* cenu pie Vācijas robežas.

([11]) *ФЕДЕРАЛЬНАЯ СЛУЖБА ПО ТАРИФАМ, ПРИКАЗ от 8 июня 2015 года N 216-э/1 Об утверждении тарифов на услуги по транспортировке газа по магистральным газопроводам ОАО "Газпром", входящим в Единую систему газоснабжения, для независимых организаций (с изменениями на 14 февраля 2018 года)* (Federālā tarifu dienesta 2015. gada 8. jūnija Rīkojums Nr. 216-e/1 par tarifu apstiprināšanu gāzes transportēšanas pakalpojumiem, transportējot gāzi pa *PJSC Gazprom* cauruļvadiem, kuri ietverti vienotajā gāzes apgādes sistēmā, neatkarīgām organizācijām (ar 2018. gada 14. februāra grozījumiem).
http://docs.cntd.ru/document/420282257

([12]) *ФЕДЕРАЛЬНАЯ СЛУЖБА ПО ТАРИФАМ, ПРИКАЗ от 9 июля 2014 г. N 1142-э ОБ УТВЕРЖДЕНИИ ПОЛОЖЕНИЯ ОБ ОПРЕДЕЛЕНИИ ФОРМУЛЫ ЦЕНЫ ГАЗА* (Federālā tarifu dienesta 2014. gada 9. jūlija Rīkojums Nr. 1142-e PAR NOTEIKUMA APSTIPRINĀŠANU GĀZES CENAS FORMULAS NOTEIKŠANAI),
pieejama vietnē http://www.gazprom.com/f/posts/98/377922/prikaz_1142-e.pdf (pēdējoreiz skatīta 2019. gada 31. jūlijā).

d) prasība atskaitīt 30 % eksporta nodokli no etaloncenas tika noraidīta – šis nodoklis ir viens no pasākumiem, kas ir radījis dabasgāzes tirgus izkropļojumu Krievijā, tāpēc ir pamatoti pieņemt, ka gāzes cena iekšzemes tirgū būtu vismaz par 30 % augstāka, ja nebūtu eksporta nodokļa. Tā kā tas ir daļa no Krievijas izcelsmes gāzes izmaksām Savienības tirgū, tas ir arī daļa no pamata etaloncenas;

e) apgalvojums par transportēšanas izmaksu korekcijas aprēķinā izmantoto valūtas kursu tika pieņemts, un aprēķini tika attiecīgi grozīti;

f) prasība veikt korekcijas attiecībā uz Vācijas tīkla maksām tiek atzīta par nenozīmīgu, jo *Waidhaus* cena ir *CIF* cenas līmenī, kāda tā ir pie Vācijas robežas (un tādējādi šajā cenā nav ņemtas vērā Vācijas tīkla maksas).

(47) Pārskatītais gāzes korekcijas aprēķins tika darīts zināms Krievijas ražotājiem eksportētājiem atsevišķi izpaustā informācijā gan galīgās informācijas izpaušanas posmā, gan galīgās informācijas papildu izpaušanā pēc pārskatīšanas, kas veikta pēc 45. apsvērumā un 46. apsvēruma b), c) un e) punktā izklāstīto piezīmju saņemšanas. Minētā korekcija neietekmēja *Acron* normālo vērtību, jo, kā paskaidrots pagaidu regulas 61. apsvērumā, koriģēto ražošanas izmaksu palielinājums tikai līdz līmenim, kuru sasniedzot, daži no *Acron* iekšzemes darījumiem IL kļūtu nerentabli, mainītu dempinga starpību. Pēc *Eurochem* normālās vērtības korekcijām, kas veiktas pēc piezīmju saņemšanas par galīgās informācijas izpaušanu, pārskatītā gāzes korekcija nemainīja *Eurochem* normālo vērtību, tāpēc tai nebija ietekmes uz dempinga starpības aprēķinu.

(48) Tā kā netika saņemtas citas piezīmes par normālo vērtību, Komisija apstiprināja secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 38.–61. apsvērumā, kā precizēts iepriekš 17.–38. apsvērumā.

3.1.3. *Eksporta cena*

(49) Sīkāka informācija par eksporta cenas aprēķināšanu ir izklāstīta pagaidu regulas 62.–65. apsvērumā.

(50) Vispirms būtu jānorāda, ka Komisija piekrita *Eurochem* apgalvojumam, ka abiem grupas ražotājiem eksportētājiem ir jāaprēķina atsevišķas dempinga starpības, jo uzņēmuma iesniegtie dati ļāva veikt pārdošanas apjoma sadalījumu atbilstīgi ražotājiem. Šādu sadalījumu varēja veikt neatkarīgi no tā, ka bija iesaistīti vairāki tirdzniecības uzņēmumi un abu ražotāju izmaksas bija atšķirīgas, ieskaitot pārdošanas izmaksas eksportam uz Savienību. Atsevišķas dempinga starpības vēlāk tika apvienotas *Eurochem* grupas vidējā svērtajā starpībā, pamatojoties uz pārdošanas apjomu Savienībā. *Eurochem* tika izpausta atsevišķa informācija ar jaunu dempinga starpības aprēķinu par katru ražotāju. Jaunajā aprēķinā Komisija attiecīgā gadījumā ņēma vērā uzņēmuma piezīmes par tehnisko aprēķinu.

(51) Otrs Krievijas ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka tā eksporta cenas korekcijā būtu jāatskaita tā saistītā eksportētāja Šveicē un saistītā importētāja Francijā faktiskā peļņa, nevis aplēsta pamatota peļņa. Tomēr būtu jānorāda, ka attiecīgo uzņēmumu faktiskās peļņas pamatā ir transfertcenas. Tāpēc Komisija noraidīja šo apgalvojumu.

(52) Minētais uzņēmums arī apgalvoja, ka Komisija nepareizi aprēķinājusi atšķaidīšanas izmaksas, jo pārrēķins, kas piemērots darījumu apjomiem, lai aprēķinātu atšķaidītā produkta eksporta cenu, būtu jāpiemēro arī atšķaidītā produkta darījumu vērtībām. Tomēr būtu jānorāda, ka eksportētā produkta un atšķaidītā produkta cenu starpība jau ir atspoguļota darījumu apjomu pārrēķinā, jo šā pārrēķina rezultātā atšķaidītā produkta vienības cena palielinās tā, it kā tas būtu neatšķaidīts produkts. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(53) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *Acron* apgalvoja, ka Komisija bija veikusi tā saistītā importētāja Francijā atšķaidīšanas izmaksu divkāršu uzskaiti, jo minētie izdevumi bija atskaitīti no pārdošanas cenas, bet tajā pašā laikā nebija atskaitīti no uzņēmuma PVA izmaksām. Tomēr pretēji uzņēmuma apgalvojumam atšķaidīšanas izmaksas bija atskaitītas no PVA izdevumiem ([13]).

([13]) Pierādījumi Nr. 2 un Nr. 13, kas iegūti pārbaudes laikā uz vietas Francijā.

(54) Minētais uzņēmums arī apgalvoja, ka tā saistītais importētājs Francijā tika izveidots tieši pirms IL un uzsāka pārdošanu tikai IL pēdējā ceturksnī. Tāpēc, kā norādīja uzņēmums, Komisijai eksporta cena būtu jākoriģē tikai attiecībā uz vienu ceturtdaļu no PVA izdevumiem.

(55) Uzņēmumam radās vispārēji un administratīvi izdevumi visā IL. Pat ja minētie izdevumi radās pirms pirmreizējās pārdošanas, jo uzņēmums bija iesaistīts tikai UAN iepirkšanā, atšķaidīšanā un tālākpārdošanā, PVA izdevumi bija saistīti ar attiecīgo ražojumu. Tāpēc šis apgalvojums tiek noraidīts.

(56) Turklāt pēc galīgās informācijas papildu izpaušanas viens Krievijas ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka Komisijai nebūtu jāatskaita nesaistīta importētāja peļņas norma 4 % apmērā no tā saistītā Vācijas tirgotāja pārdošanas cenas nesaistītiem klientiem ES. Ražotājs apgalvoja, ka minētā Vācijas vienība nerīkojās kā nesaistīts importētājs attiecībā uz pārdošanu nesaistītiem klientiem ES, jo tas neveica formalitātes, kas saistītas ar attiecīgā ražojuma importēšanu ES tirgū.

(57) Komisija atzīmēja, ka saistītais Vācijas tirgotājs tika uzskatīts par saistītu importētāju, jo tas pildīja visas importētāja funkcijas. Tādējādi tālākpārdošanas cenai parasti būtu jāsedz importētāja PVA izmaksas un peļņa, un tieši uz to attiecas pašreizējā korekcija. Veicot šo korekciju, Komisija neanalizēja par katru individuālu darījumu vai individuālu klientu to, kādas darbības uzņēmums veica attiecībā uz konkrētajiem importa un tālākpārdošanas darījumiem. Tāpēc šis apgalvojums tiek noraidīts.

(58) Tā kā netika saņemtas citas piezīmes par eksporta cenu, izņemot piezīmes, kas analizētas iepriekš 41.–44. apsvērumā, tika apstiprināts pagaidu regulas 62.–65. apsvērums.

3.1.4. *Salīdzinājums*

(59) Tā kā netika saņemtas citas piezīmes par normālās vērtības salīdzinājumu ar eksporta cenu, izņemot piezīmes, kas jau analizētas iepriekš 3.1.2. un 3.1.3. punktā, tika apstiprināts pagaidu regulas 66.–67. apsvērums.

3.1.5. *Dempinga starpības*

(60) Kā sīki izklāstīts 17.–47. apsvērumā, Komisija ņēma vērā ieinteresēto personu piezīmes un pārrēķināja dempinga starpības attiecībā uz Krieviju.

(61) Galīgās dempinga starpības, kas izteiktas procentos no *CIF* cenas ar piegādi līdz Savienības robežai pirms nodokļa nomaksas, ir šādas:

Uzņēmums	Galīgā dempinga starpība
Acron Group	31,9 %
Eurochem Group	20,0 %
Visi pārējie uzņēmumi	31,9 %

(62) Individuālo dempinga starpību aprēķini pēc labojumiem un korekcijām, kas veiktas pēc Krievijas ražotāju eksportētāju piezīmju saņemšanas pēc galīgās informācijas izpaušanas, tika atkārtoti izpausti attiecīgajiem uzņēmumiem.

3.2. **Trinidāda un Tobāgo**

3.2.1. *Normālā vērtība*

(63) Sīkāka informācija par normālās vērtības aprēķinu ir izklāstīta pagaidu regulas 74.–79. apsvērumā.

(64) Savās piezīmēs par pagaidu informācijas izpaušanu *Methanol Holdings (Trinidad) Limited* (“*MHTL*”) atkārtoja vairākus tehniskus, ar konkrētiem uzņēmumiem saistītus apgalvojumus par normālās vērtības aprēķinu, jo īpaši par ražošanas izmaksām, PVA izmaksām un peļņu, kas izmantojama aprēķinā.

(65) Komisija pārbaudīja minētos apgalvojumus. Viens no apgalvojumiem attiecās uz jautājumu, kas jau ir analizēts pagaidu regulas 78. apsvērumā (apgalvojums, ko Komisija pieņēma). Tā kā *MHTL* jaunie argumenti bija pretrunā tā sākotnējam apgalvojumam un tas nebija pamatojis šādu pretrunu, apgalvojums tika noraidīts. Turklāt Komisija konstatēja, ka viens no pārējiem apgalvojumiem ir pamatots. Pamatojoties uz to, Komisija attiecīgi pielāgoja normālās vērtības aprēķinu. Tā kā piezīmes attiecās uz konkrētu uzņēmumu datiem, kas izmantoti aprēķiniem, un tika uzskatītas par konfidenciālām, jo ir saistītas ar ražošanas un PVA izmaksām, to noraidīšanas vai apstiprināšanas iemesli tika izskaidroti attiecīgajai ieinteresētajai personai individuāli izpaustā informācijā.

3.2.2. *Eksporta cena*

(66) Sīkāka informācija par eksporta cenas aprēķinu ir izklāstīta pagaidu regulas 80.–82. apsvērumā.

(67) Savās piezīmēs par pagaidu informācijas izpaušanu *MHTL* izteica vairākus tehniskus, ar konkrētiem uzņēmumiem saistītus apgalvojumus par eksporta cenas aprēķinu, jo īpaši par datiem, kas izmantoti eksporta cenas noteikšanai, un cenas korekcijām, kuras veiktas attiecībā uz izmaksām, kas radušās posmā starp importēšanu un tālākpārdošanu.

(68) Komisija pārbaudīja minētos apgalvojumus un konstatēja, ka daži no tiem ir pamatoti. Attiecīgi Komisija pielāgoja eksporta cenas aprēķinu. Tā kā piezīmes attiecās uz konkrētu uzņēmumu datiem, kas izmantoti aprēķiniem, un tika uzskatītas par konfidenciālām, jo ir saistītas ar transfertcenām un citām izmaksām, to noraidīšanas vai apstiprināšanas iemesli tika izskaidroti attiecīgajai ieinteresētajai personai īpaši adresētā izpaustā informācijā.

3.2.3. *Salīdzinājums*

(69) Tā kā piezīmes par salīdzinājumu netika saņemtas, tika apstiprināts pagaidu regulas 83. un 84. apsvērums.

3.2.4. *Dempinga starpības*

(70) Kā sīki izklāstīts iepriekš 50.–57. apsvērumā, Komisija ņēma vērā no *MHTL* saņemtās piezīmes un pārrēķināja dempinga starpības attiecībā uz TT.

(71) Galīgās dempinga starpības, kas izteiktas procentos no *CIF* cenas ar piegādi līdz Savienības robežai pirms nodokļa nomaksas, ir šādas:

Uzņēmums	Galīgā dempinga starpība
Methanol Holdings (Trinidad) Limited	55,8 %
Visi pārējie uzņēmumi	55,8 %

(72) Pēc galīgās informācijas izpaušanas piezīmes par *MHTL* dempinga aprēķiniem netika saņemtas.

3.3. **Amerikas Savienotās Valstis**

3.3.1. *Normālā vērtība*

(73) Sīkāka informācija par normālās vērtības aprēķinu ir izklāstīta pagaidu regulas 90.–98. apsvērumā.

(74) Savās piezīmēs par pagaidu informācijas izpaušanu *CF Industries Holdings* (“*CFI*”) apgalvoja, ka Komisija rīkojās nepareizi, sākotnēji noraidot tā prasību noteikt iekšzemes pārdošanas rentabilitāti, pamatojoties uz katras atsevišķas ražotnes ražošanas izmaksām, kad tā secināja, ka rentabilitāti atbilstoši parastās tirdzniecības aprites pārbaudei nosaka juridiskas personas līmenī.

(75) Šajā saistībā *CFI* apgalvoja, ka šāda argumentācija nav juridiski pamatota, jo Tiesa *Alumina* lietā ([14]) nosprieda, ka AD pamatregulas 2. pantā nav sniegts izsmeļošs to metožu saraksts, kas ļauj noteikt, vai cenas ir praktizētas parastu tirdzniecības operāciju gaitā, un ka parastās tirdzniecības aprites pārbaudē Komisijai būtu jāizvērtē pārdotā ražojuma rentabilitāte, pamatojoties uz konkrētā ražojuma ražošanas izmaksām.

(76) Turklāt *CFI* atsaucās uz Komisijas pieeju iepriekšējās izmeklēšanās ([15]), kurās Komisija iekšzemes pārdošanas rentabilitātes noteikšanai bija pastāvīgi izmantojusi konkrētu ražotņu ražošanas izmaksas.

(77) Visbeidzot, *CFI* argumentēja, ka tā iesniegtie dati ļauj izsekot pārdošanas darījumiem atpakaļ līdz pat pārdoto ražojumu ražotnei.

(78) Komisija pārbaudīja 74.–77. apsvērumā izklāstītos apgalvojumus un konstatēja, ka Tiesa *Alumina* lietā bija tikai norādījusi uz faktu, ka AD pamatregulas 2. pantā nav sniegts izsmeļošs to metožu saraksts, kas ļauj noteikt, vai iekšzemes pārdošana veikta parastu tirdzniecības operāciju gaitā. Tomēr Tiesa nenoteica Komisijai pienākumu veikt pārbaudi par tām uzņēmuma daļām, kas nav atsevišķas juridiskas personas.

(79) Turklāt izmeklēšanā, uz ko atsaucās *CFI*, Komisija pārbaudīja individuālas ražotnes, jo attiecīgie uzņēmumi, kaut arī tie piederēja pie vienas uzņēmumu grupas, bija atsevišķas juridiskas personas.

(80) Pēc Komisijas konstatējumiem, kas izskaidroti 78. un 79. apsvērumā, nebija nepieciešams pārbaudīt, vai *CFI* iesniegtie dati ļautu noteikt skaidru saikni starp individuāliem iekšzemes pārdošanas darījumiem un ražotnēm. Attiecīgi Komisija noraidīja šo apgalvojumu.

(81) *CFI* savās piezīmēs par galīgās informācijas izpaušanu atkārtoja savu apgalvojumu par iekšzemes pārdošanas rentabilitāti. Uzņēmums, vairākkārt atsaucoties uz Komisijas konstatējumiem izmeklēšanā par bezšuvju caurulēm (sk. 76. apsvērumu), apgalvoja, ka Komisijai bija jāņem vērā ne tikai tas, vai ražotnes ir atsevišķi tiesībsubjekti, bet arī tas, vai, pamatojoties uz grupas struktūru, bija iespējams grupā identificēt ražotāju attiecībā uz pārdošanu un ražošanu.

(82) Attiecībā uz minēto apgalvojumu Komisija atgādināja, ka izmeklēšanai, uz kuru atsaucās *CFI*, piemita īpašas iezīmes. Komisijas secinājumiem izmeklēšanā par bezšuvju caurulēm, proti, ka varēja aprēķināt individuālas dempinga starpības, jo bija iespējams identificēt ražotāju attiecībā uz pārdošanu un ražošanu, bija nozīme tikai pēc tam, kad bija izpildīts pirmais pamatnosacījums, proti, ka attiecīgie uzņēmumi šajā izmeklēšanā bija atsevišķi tiesībsubjekti, kā tas nav *CFI* gadījumā.

(83) Turklāt, pat ja Komisija apsvērtu iekšzemes pārdošanas rentabilitātes novērtēšanu par katru ražotni, ne vienmēr būtu iespējams identificēt ražotāju. Uzņēmums veic pārdošanu iekšzemes tirgū vai nu tieši no ražotnes, vai ar ievērojama skaita izplatīšanas tvertņu starpniecību. Komisija konstatēja, ka ražotnes piegādā vairāk nekā vienu izplatīšanas tvertni un lielāko daļu izplatīšanas tvertņu piegādā vairāk nekā viena ražotne. Tādēļ ir neiespējami noteikt skaidru saikni starp pārdošanas darījumu un ražotni, kurā attiecīgais ražojums izgatavots.

(84) Attiecīgi Komisija noraidīja šo apgalvojumu.

3.3.2. *Eksporta cena*

(85) Tā kā piezīmes par eksporta cenu netika saņemtas, tika apstiprināts pagaidu regulas 99. un 100. apsvērums.

([14]) Lieta C-393/13 P, Padome/*Alumina d.o.o.*, EU:C:2014:2245, 25. punkts.

([15]) Piemēram, izmeklēšana par *bezšuvju caurulēm*, Padomes 2012. gada 26. jūnija Īstenošanas regula (ES) Nr. 585/2012, ar ko pēc termiņbeigu pārskatīšanas, ievērojot Regulas (EK) Nr. 1225/2009 11. panta 2. punktu, nosaka galīgo antidempinga maksājumu konkrētu Krievijas un Ukrainas izcelsmes dzelzs vai tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu importam un izbeidz termiņbeigu pārskatīšanas procedūru attiecībā uz konkrētu Horvātijas izcelsmes dzelzs vai tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu importu (OV L 174, 4.7.2012., 5. lpp.), 60. apsvērums; Komisijas 2018. gada 1. oktobra Īstenošanas regula (ES) 2018/1469, ar ko pēc termiņbeigu pārskatīšanas atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/1036 11. panta 2. punktam nosaka galīgo antidempinga maksājumu konkrētu Krievijas un Ukrainas izcelsmes dzelzs vai tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu importam (OV L 246, 2.10.2018., 20. lpp.), 81. apsvērums.

3.3.3. *Salīdzinājums*

(86) Pagaidu regulas 101. un 102. apsvērumā ir paskaidrots, kā tika veikts normālās vērtības un eksporta cenas salīdzinājums.

(87) Savās piezīmēs par pagaidu informācijas izpaušanu *CFI* apgalvoja, ka, lai varētu veikt taisnīgu salīdzināšanu, Komisijai bija jāpiemēro divas korekcijas atbilstoši AD pamatregulas 2. panta 10. punkta k) apakšpunktam, proti, daudzuma korekcija un izmaksu korekcija.

(88) Attiecībā uz daudzuma korekciju *CFI* apgalvoja, ka būtu jāveic iekšzemes pārdošanas darījumu cenas korekcija attiecībā uz dažādu piegādāto daudzumu ietekmi uz pārdošanas cenām iekšzemes tirgū salīdzinājumā ar Savienības tirgu, jo individuālu darījumu daudzums parasti ir mazs iekšzemes tirgū, bet ir liels, ja tos eksportē uz Savienību.

(89) Šajā saistībā *CFI* arī iesniedza aprēķinu, kas apliecināja, ka pastāv vidējās svērtās iekšzemes pārdošanas cenas atšķirība attiecībā uz dažādiem pārdošanas daudzumiem. Lai gan Komisija atzina, ka pastāv cenas atšķirība, tā nevarēja izslēgt, ka šo cenu atšķirību izraisījuši citi faktori, piemēram, attiecīgā ražojuma sezonālais raksturs, pamatlīguma noslēgšanas laiks un pamatlīguma (nevis individuāla sūtījuma) apjoms.

(90) Turklāt minētais uzņēmums neiesniedza pierādījumus, ka tas sarunās par pārdošanas cenu (cenu noteikšanas politikā, e-pasta sarakstē vai tml.) ņēma vērā pārdošanas daudzumu. Visbeidzot, Komisija konstatēja, ka papildu izmaksas, kas saistītas ar mazu daudzumu apstrādi un transportēšanu salīdzinājumā ar lieliem daudzumiem, tika ņemtas vērā kā labojumi. Tāpēc Komisija šo apgalvojumu noraidīja.

(91) Attiecībā uz izmaksu korekciju *CFI* apgalvoja, ka Komisijai bija jākoriģē iekšzemes pārdošanas cena, lai ņemtu vērā individuālu ražotņu ražošanas izmaksu atšķirību. *CFI* iesniedza vairākus ar konkrētiem uzņēmumiem saistītus argumentus, lai pamatotu šo apgalvojumu.

(92) Komisija, pārbaudījusi minētos argumentus, konstatēja, ka apgalvojums nav pamatots un vēlāk to noraidīja. Tā kā argumenti tika uzskatīti par konfidenciāliem, to noraidīšanas iemesli tika izskaidroti ieinteresētajai personai individuāli izpaustā informācijā.

(93) *CFI* savās piezīmēs par galīgās informācijas izpaušanu atkārtoja savu apgalvojumu par izmaksu korekciju. Taču uzņēmums nesniedza jaunus pierādījumus sava apgalvojuma pamatošanai. Tāpēc Komisija apstiprināja, ka apgalvojums ir noraidīts.

(94) Turklāt *CFI* arī atkārtoti apgalvoja, ka Komisijai bija jāpiemēro korekcija attiecībā uz atšķirību starp daudzumiem, ko parasti pārdod iekšzemes tirgū, un daudzumiem, ko eksportē uz Savienību. *CFI* argumentēja, ka cenu atšķirības nav atspoguļotas prasītajos labojumos par transportēšanas izmaksām, jo cenu salīdzinājums, kas izmantots daudzuma korekcijas novērtēšanai, tika veikts, neiekļaujot transportēšanas izmaksas. *CFI* arī apgalvoja, ka pastāv būtiski apjomradīti ietaupījumi (jo īpaši administrācijas, tirgvedības un pārdošanas izmaksu ziņā, kā arī ražošanas plānošanas ziņā utt.), kas ļauj uzņēmumam iekasēt zemākas *EXW* cenas.

(95) Komisija konstatēja, ka, lai gan cenu līmeņa salīdzinājums tika veikts par cenām, no kurām atskaitīti visi labojumi, jebkādi apjomradīti ietaupījumi saistībā ar lielu kravu transportēšanu un apstrādi salīdzinājumā ar mazām kravām jau bija ņemti vērā minētajos labojumos. Attiecībā uz apjomradītiem ietaupījumiem saistībā ar administrācijas, tirgvedības un pārdošanas izmaksām *CFI* neiesniedza nekādus pierādījumus šā apgalvojuma pamatošanai. Turklāt faktiski radušās PVA izmaksas bija atspoguļotas normālās vērtības aprēķināšanā izmantoto rentablo darījumu iekšzemes pārdošanas cenā. Tāpēc Komisija apstiprināja, ka šis apgalvojums ir noraidīts.

(96) Tā kā abi *CFI* apgalvojumi tika noraidīti, Komisija apstiprināja pagaidu regulas 101. un 102. apsvērumu.

3.3.4. *Dempinga starpības*

(97) Kā sīki izklāstīts iepriekš 60.–77. apsvērumā, Komisija noraidīja visus apgalvojumus par *CFI* dempinga aprēķinu un tādējādi apstiprināja pagaidu dempinga starpības attiecībā uz ASV.

(98) Galīgās dempinga starpības, kas izteiktas procentos no *CIF* cenas ar piegādi līdz Savienības robežai pirms nodokļa nomaksas, ir šādas:

Uzņēmums	Galīgā dempinga starpība
CF Industries Holdings, Inc.	37,3 %
Visi pārējie uzņēmumi	37,3 %

4. **KAITĒJUMS**

4.1. **Savienības ražošanas nozares un Savienības produkcijas definīcija**

(99) Ražotāji eksportētāji *Acron* un *CFI* iesniedza piezīmes, kurās norādīja, ka divi Savienības ražotāji, kuri pārstāv aptuveni 30 % Savienības produkcijas, iebilda pret sūdzību. *CFI* arī norādīja, ka vairāki citi ražotāji nebija pieteikušies, tos neietekmēja imports, uz kuru attiecas izmeklēšana, un apšaubīja kaitējuma rādītāju ticamību.

(100) Komisija atgādināja, ka izlasē ir iekļauti trīs no četriem lielākajiem Savienības ražotājiem, kas visi kopā pārstāv vairāk nekā 50 % no Savienības ražošanas un pārdošanas apjoma. Tāpēc izlase nepārprotami ir reprezentatīva attiecībā uz Savienības ražošanas nozari. Turklāt, kā paskaidrots pagaidu regulas 134. apsvērumā, daudzi kaitējuma rādītāji tika noteikti makroekonomikas līmenī, tātad par pamatu izmantojot visus Savienības ražotājus.

(101) Turklāt izmeklēšanas sākšanu atbalstīja ražotāji, kas pārstāv vairāk nekā 50 % no Savienības produkcijas, un tāpēc tiesību aktu prasības par pārstāvību ir izpildītas.

(102) Tā kā netika saņemtas citas piezīmes par šo iedaļu, Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 108. un 109. apsvērumā.

4.2. **Patēriņš Savienībā**

(103) Tā kā netika saņemtas piezīmes par patēriņu Savienībā, Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 110.–112. apsvērumā.

4.3. **Imports no attiecīgajām valstīm**

(104) Ražotājs eksportētājs *Acron* apgalvoja, ka imports no attiecīgajām valstīm pēc 2016. gada nepalielinājās un ka jebkuru vēlāku palielinājumu izraisīja importa no trešām valstīm samazinājums. Minētais uzņēmums norādīja, ka šķidru mēslošanas līdzekļu, kāds ir UAN, importa ievērojams palielinājums nebija iespējams, jo loģistika un noliktavu ietilpība ierobežo šādu palielinājumu. Tāpat ražotājs eksportētājs *CFI* un lietotāju apvienība *AGPB* apgalvoja, ka, novērtējot importa no attiecīgajām valstīm apjoma palielinājumu attiecīgajā laikposmā, Komisija nebija ņēmusi vērā, ka daļa šā apjoma palielinājuma tika izmantota, lai aizstātu vai nu importu no Ēģiptes, kas bija strauji samazinājies, vai apjomus, ko iepriekš piegādāja Savienības ražotājs, kurš pa to laiku bija pārtraucis UAN ražošanu. Tādējādi papildu importa apjoms no attiecīgajām valstīm attiecīgajā laikposmā, kas būtu varējis ietekmēt Savienības ražošanas nozari, būtu mazāks nekā puse no 672 000 tonnu, kas norādītas pagaidu regulas 2. tabulā. Tomēr šajā saistībā Komisija norādīja, ka, kā redzams pagaidu regulas 2. tabulā, imports no attiecīgajām valstīm palielinājās no 2016. gada līdz izmeklēšanas laikposmam katrā no gadiem gan absolūtā izteiksmē, gan attiecībā pret tirgus lielumu. Tāpēc šie apgalvojumi tika noraidīti.

(105) Lietotāju apvienības *AGPB* un *IFA* apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozares tirgus daļa pēc izmeklēšanas laikposma bija palielinājusies. Attiecībā uz šo jautājumu Komisija, pirmkārt, parasti pārbauda tendences, kas ir būtiskas kaitējuma novērtējumam, tostarp importu, pamatojoties uz konkrētu vairākus gadus aptverošu atsauces laikposmu, kas beidzas tieši pirms izmeklēšanas sākšanas. Notikumi, kas, kā tiek apgalvots, norisinājušies pēc tam, principā nebūtu jāņem vērā, jo tie neiekļaujas minētajā atsauces laikposmā. Otrkārt, ir iespējams, ka Savienības ražošanas nozares tirgus daļas attīstību kopš izmeklēšanas laikposma ietekmēja un izkropļoja izmeklēšanas sākšana

pati par sevi. Treškārt, lai aprēķinātu tirgus daļu pēc izmeklēšanas laikposma, Komisijai vispirms būtu bijis jāiegūst un jāpārbauda jaunāki dati par Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomiem Savienības tirgū, bet šajā gadījumā tai nebija šādu datu. Tāpēc visu minēto iemeslu dēļ šis apgalvojums tika noraidīts.

(106) Ražotāji eksportētāji *Acron*, *CFI* un *Eurochem* apstrīdēja Komisijas veiktos cenu samazinājuma aprēķinus. Pirmkārt, tie nepiekrita faktam, ka Komisija attiecībā uz daļu no Savienības ražošanas nozares pārdošanas cenām bija izmantojusi cenu piegādei līdz ostām, piemēram, Ruānas ostai (Francijā) un Ģentes ostai (Beļģijā), kā ir pietiekami izskaidrots pagaidu regulas 128. un 129. apsvērumā. Arī *Eurochem* attiecībā uz šo jautājumu apgalvoja, ka no pagaidu regulas nav saprotams, attiecībā uz cik lielu daļu no minētajiem pārdošanas apjomiem tas ir darīts.

(107) Komisija precizēja, ka cenu samazinājuma aprēķinu vajadzībām tā bija noteikusi vienu Savienības ražošanas nozares pārdošanas cenu vienīgajam ražojuma veidam, kas eksportēts no attiecīgajām valstīm (UAN ar 32 % slāpekļa saturu). Šī pārdošanas cena bija pārbaudītā pārdošanas cena attiecīgajam atlasīto Savienības ražotāju ražojuma veidam. Aptuveni 40 % no pārdotās produkcijas tika pārdoti uz tādām ostām kā Ruāna vai Ģente, un minētās pārdošanas cenas tika koriģētas pagaidu regulas 128. apsvērumā minēto iemeslu dēļ. Attiecībā uz atlikušajiem 60 % no Savienībā pārdotajiem apjomiem, ko pārdeva atlasītās personas, tika izmantota *EXW* pārdošanas cena, jo minētajos pārdošanas darījumos nebija vajadzīgi jūras pārvadājumi, lai ražojumu nogādātu līdz galvenajam salīdzinājuma punktam (parasti Ruānai vai Ģentei). Šādi aprēķinātā vidējā svērtā Savienības ražošanas nozares pārdošanas cena tika izmantota cenu samazinājuma aprēķiniem. Tādējādi pagaidu regulas 130. apsvērumā norādītais, proti, ka salīdzinājumam tika izmantoti dažādi ražojuma veidi, bija kļūdains, jo visu importu no attiecīgajām valstīm veidoja viena veida ražojums, proti, UAN ar 32 % slāpekļa saturu, un arī attiecībā uz Savienības ražošanas nozari tika izmantots tikai šis ražojuma veids. Arī atsauces pagaidu regulas 127.–129. apsvērumā uz "trešo daļu", kur runa ir par Savienības ražošanas nozares pārdošanu, kas paredzēja pārvadājumus pa jūru, lai nogādātu ražojumus uz Rietumeiropas ostām, un "divām trešdaļām", kur runa ir par pārējo Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomu, nebija pilnīgi precīzas un to vietā būtu bijis jābūt attiecīgi "40 %" un "60 %".

(108) Savienības ražotājs *OCI Nitrogen* apgalvoja, ka neviens no iemesliem, ko Komisija minējusi pagaidu regulas 128. apsvērumā, nepamato atkāpi no tās ierastās prakses salīdzināt ražotāju eksportētāju *CIF* cenu pie Savienības robežas ar Savienības ražotāju *EXW* cenu. Tas apgalvoja, ka norādītie iemesli ir vai nu ļoti izplatīti daudzās antidempinga izmeklēšanās, vai arī tiem pamatā ir negodīgs mērķis kompensēt ražotāju neizdevīgo situāciju konkurences ziņā to atrašanās vietas dēļ, vai arī tie ir vienlīdz attiecināmi uz ražotājiem eksportētājiem. Pēc galīgās informācijas izpaušanas *Eurochem* izteica līdzīgas piezīmes. Komisija noraidīja šo apgalvojumu, jo tā uzskatīja, ka, spriežot pēc minētā apsvēruma formulējuma, bija skaidrs, ka šajā konkrētajā gadījumā situācija bija tik ārkārtēja, ka izvēlētā pieeja patiešām bija vajadzīga. Attiecīgās personas nenorādīja objektīvus iemeslus, kāpēc Komisijas izvēlētā pieeja nebūtu izmantojama. Tās arī apšaubīja, ka Komisija iepriekš ir izmantojusi šo pieeju līdzīgos ārkārtējos apstākļos. Tas, vai Komisija iepriekš ir izmantojusi šo pieeju, pats par sevi ir nebūtiski, tomēr jāsaka, ka Komisijai patiešām ir nācies laiku pa laikam izmantot šo metodiku iepriekšējās izmeklēšanās, izvērtējot līdzīgas sarežģītas situācijas, piemēram, nesenajā izmeklēšanā par betona stiegrojuma stieņiem no tērauda, kuriem ir paaugstināta izturība pret nogurumu ([16]). Pat ja minētajā izmeklēšanā iemesli, kāpēc nenotika atkāpšanās no *EXW* cenas, bija atšķirīgi, kā to apgalvoja *Eurochem*, tas pierāda, ka Komisija uzskata par atbilstošu atkāpties no savas standarta pieejas, ja tas ir vajadzīgs apstākļu dēļ.

(109) Attiecībā uz to ražotāju eksportētāju eksporta cenu, kuri sadarbojās, lielākā daļa pārdotās produkcijas tika piegādāta uz ostām Rietumeiropā, piemēram, Ruānu vai Ģenti. Eksporta cenā, kas izmantota cenu samazinājuma aprēķiniem, bija iekļauts transports piegādei atbilstoši *CIF* cenai līdz ostai minētajās vietās. Attiecībā uz nelielo pārdošanas apjomu, kas deklarēts citviet Savienībā, eksporta cenā bija iekļauts arī transports atbilstoši *CIF* cenai līdz Savienības robežai. Tādējādi cenu samazinājuma aprēķinā bija ievērots līdzsvars starp pārdošanu Savienībā un eksportu.

(110) Tāpēc Komisija nemainīja savu viedokli, ka pagaidu regulas 126.–131. apsvērumā norādīto iemeslu dēļ bija atbilstoši šajā izmeklēšanā koriģēt konkrētus Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomus līdz *CIF* līmenim. Ir skaidrs, ka šā tirgus kombinētie fakti, kas izklāstīti pagaidu regulā, rada ārkārtēju situāciju. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

([16]) Komisijas 2016. gada 28. jūlija Īstenošanas regula (ES) 2016/1246, ar ko Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes betona stiegrojuma stieņu no tērauda, kuriem ir paaugstināta izturība pret nogurumu, importam nosaka galīgu antidempinga maksājumu (OV L 204, 29.7.2016., 70. lpp.).

(111) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *Eurochem* apstrīdēja, ka ir ievērots līdzsvars starp pārdošanu Savienībā un eksportu, un, pamatojoties uz *Eurostat* statistikas izvilkumu, apgalvoja, ka 35 % importa no Krievijas netika sūtīti uz Franciju un Beļģiju un tādējādi nešķērsoja Ruānas vai Ģentes ostas. Uzņēmums apgalvoja, ka attiecībā uz minētajiem 35 % no Krievijas pārdotajiem apjomiem uz Savienību Savienības ražošanas nozares cenā esot ietverta korekcija par transportēšanu uz Ruānu vai Ģenti, savukārt Krievijas imports nav tādā pašā līmenī. Apgalvojums tika noraidīts, jo attiecībā uz Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomiem, kas izmantoti salīdzinājumā, *CIF* cenas, nevis *EXW* cenas attiecīgā gadījumā tika izmantotas tikai attiecībā uz pārdošanu (parasti pārdošanu caur Ruānas vai Ģentes ostām), nevis visu pārējo pārdošanu.

(112) Vairākas ieinteresētās personas argumentēja, ka cenu samazinājuma aprēķinam izmantotā metodika ir kļūdaina un nav saderīga ar Vispārējās tiesas spriedumu, kas pieņemts 2019. gada 10. aprīlī, t. i., dienu pirms pagaidu pasākumu noteikšanas, lietā T-301/16 *Jindal Saw Ltd un Jindal Saw Italia SpA* / Eiropas Komisija ("*Jindal Saw*") ([17]). Konkrētāk, tika apgalvots, ka Savienības ražošanas nozares cena, kas izmantota šiem aprēķiniem, un eksporta cenas nebija salīdzinātas vienādā tirdzniecības līmenī. Minētās personas norādīja, ka Savienības ražošanas nozares cenas tika koriģētas, lai atspoguļotu cenas vietā, kur notiek piegāde galalietotājam, savukārt ražotāju eksportētāju cenas tika noteiktas pēc *CIF* cenas līdz Savienības robežai neatkarīgi no tā, kur veikta piegāde galalietotājam. Tāpat tika argumentēts, ka saskaņā ar spriedumu *Jindal Saw* lietā Komisijai bija jāsalīdzina Savienības pārdošanas cenas pirmajiem neatkarīgajiem pircējiem ar ražotāju eksportētāju saistīto uzņēmumu pārdošanas cenām pirmajiem neatkarīgajiem pircējiem. Komisija to nebija darījusi, jo attiecībā uz ražotājiem eksportētājiem tā bija samazinājusi to Savienības pārdošanas cenas par to saistīto tirdzniecības uzņēmumu PVA izmaksu un peļņas summu Savienībā, tomēr Komisija nebija veikusi šādu atskaitījumu par Savienības ražošanas nozares pārdošanas darījumiem, kas veikti ar saistītu tirgotāju starpniecību. Viena persona arī apgalvoja, ka Komisijas metodikā nav ņemts vērā fakts, ka ne visi šīs personas pārdotie ražojumi bija galu galā paredzēti Beļģijas un Francijas tirgiem un ka izmantotajās cenās nav iekļautas šīs personas saistīto tirgotāju PVA izmaksas un peļņa sakarā ar piegādi klientiem.

(113) Attiecībā uz *Jindal Saw* lietu Vispārējā tiesa konstatēja, ka Komisija bija kļūdījusies tādā ziņā, ka tā atskaitīja *Jindal* saistīto importētāju izdevumus, ko radīja pārdošana Savienībā pirmajam nesaistītajam pircējam, turpretī Savienības ražošanas nozares saistīto pārdošanas struktūru pārdošanas izdevumus tā nebija atskaitījusi no Savienības ražošanas nozares pārdošanas cenām pirmajam nesaistītajam klientam. Tāpēc Tiesa uzskatīja, ka abas minētās cenas netika salīdzinātas līdzsvaroti vienādā tirdzniecības līmenī.

(114) Komisija nolēma papildināt pagaidu posmā veiktos cenu samazinājuma aprēķinus, ņemot vērā šo neseno Tiesas spriedumu un par to saņemtās piezīmes no ieinteresētajām personām. Komisija norādīja, ka *Jindal Saw* lieta būtībā attiecas uz jautājumiem, kas saistīti ar importa un Savienības ražošanas nozares cenu un tirdzniecības līmeņa taisnīgu salīdzināšanu. Attiecībā uz Savienības ražošanas nozares vidējās pārdošanas cenas noteikšanu – pārdošanas darījumi, kas veikti ar saistītu personu starpniecību, veidoja tikai aptuveni 40 % no izlasē iekļauto Savienības ražošanas nozares pārstāvju pārdošanas apjoma, kas izmantots salīdzināšanai. Saistīto tirgotāju PVA izmaksas un peļņa bija mazas, un, tā kā lielākā daļa Savienības ražošanas nozares pārdošanas darījumu notika ar saistītu tirgotāju starpniecību, konstatējums par cenu samazinājumu attiecībā uz kopējo importu nemainītos pat tad, ja aprēķini tiktu koriģēti attiecībā uz šīm pozīcijām. Patiešām, Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomi saistītām personām tika veikti par tirgus cenām, un nebija būtiskas atšķirības starp pārdošanas cenām saistītām personām un pārdošanas cenām nesaistītiem klientiem. Atskaitot Savienības saistīto pārdošanas vienību PVA izmaksas un peļņu, cenu samazinājumu tik un tā varētu konstatēt attiecībā uz visiem ražotājiem eksportētājiem (izņemot vienu), un jebkurā gadījumā cenu samazinājums pastāvētu arī attiecībā uz katru no attiecīgajām valstīm. Tāpēc Komisija joprojām uzskatīja, ka pagaidu posmā izmantotā metodika cenu samazinājuma noteikšanai nebija acīmredzami neatbilstoša, kā to apgalvojušas vairākas ieinteresētās personas.

(115) Jebkurā gadījumā tas, ka cenu samazinājuma pagaidu aprēķins bija atbilstošs, tika apstiprināts arī papildu aprēķinā, no kura tika izslēgti Savienības ražošanas nozares pārdošanas darījumi ar saistītu personu starpniecību. Šajā aprēķinā izmantotā pārdošanas apjoma daļa joprojām veidoja lielu un reprezentatīvu Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomu, proti, 60 % no UAN ar 32 % slāpekļa saturu, ko Savienībā pārdeva izlasē iekļautās personas. Šis apjoms bija līdzīgs importa apjomam no Krievijas un ASV un acīmredzami bija lielāks nekā imports no TT. No šā papildu aprēķina tika izslēgts arī ļoti neliels pārdošanas apjoma īpatsvars galalietotājiem. Tāpēc Savienības pārdošanas apjoms bija tādā pašā tirdzniecības līmenī kā rādītāji par visu importu. Šajā otrajā aprēķinā konstatētais

([17]) http://curia.europa.eu/juris/document/document_print.jsf?docid=212842&text=&dir=&doclang=EN&part=1&occ=first&mode=lst&pageIndex=0&cid=593705

cenu samazinājuma līmenis bija nedaudz augstāks nekā līmenis, kas noteikts, piemērojot sākotnējo metodiku. Minētajā aprēķinā starpības bija diapazonā no 3,7 % līdz 11,2 %. Pēc galīgās informācijas izpaušanas *Eurochem* apgalvoja, ka šis aprēķins nedos taisnīgu salīdzinājumu, jo tiek salīdzināti tikai pārdošanas apjomi nesaistītiem Savienības ražošanas nozares klientiem, no vienas puses, un uzņēmuma pārdošanas apjomi saistītām personām, no otras puses. Tomēr šāds novērojums ir maldīgs, jo *Eurochem* pārdošanas apjomi, kas izmantoti salīdzinājumā, ir tā pārdošanas apjomi nesaistītiem klientiem, pienācīgi koriģēti līdz *CIF* līmenim. *Eurochem* arī ierosināja izmantot atlasītas transportēšanas likmes (kas norādītas tabulā kopā ar tā piezīmēm par galīgās informācijas izpaušanu), lai aprēķinātu Savienības ražotāju *CIF* cenu. Tomēr izskatās, ka minētās likmes ir *Eurochem* likmes un attiecas uz izvešanas punktiem, ko Savienības ražošanas nozare neizmanto. Tādējādi šis apgalvojums tika noraidīts, jo tas aprēķinu padarītu neprecīzāku.

(116) Komisija norādīja, ka šie papildu aprēķini skaidrāk parāda, ka imports par dempinga cenām samazināja Savienības ražošanas nozares cenas neatkarīgi no izmantotās metodikas. Tāpēc attiecīgo personu apgalvojumi par šo aspektu tika noraidīti.

(117) Papildus konstatētajam cenu samazinājumam izmeklēšana arī parādīja, ka jebkurā gadījumā imports par dempinga cenām izraisīja cenu nospiešanu Savienības tirgū izmeklēšanas laikposmā. Pagaidu regulā cenu nospiešana jau tika īpaši analizēta tās 149., 166. un 167. apsvērumā. To vēl jo vairāk apstiprina dati, kas iekļauti atbildē uz argumentu, kuru izteica viena ieinteresētā persona un kurš izklāstīts turpmāk 131. apsvērumā. Patiesi, kā plašāk izklāstīts 125. un 131. apsvērumā, pagaidu regulā cenu nospiešana Savienības tirgū tika skaidri uzsvērta, jo pārdošanas cenas nebija iespējams paaugstināt, lai segtu ievērojamus izmaksu palielinājumus, ko uzskatāmi apliecina 7. tabula. Savienības ražošanas nozares nespēju paaugstināt pārdošanas cenas izraisīja importa par dempinga cenām pieaugošā ietekme Savienības tirgū. Visi šie dati liecināja, ka papildus eventuālajam cenu samazinājumam imports par dempinga cenām izraisīja ievērojamu cenu nospiešanu [pazemināšanos] AD pamatregulas 3. panta 3. punkta nozīmē.

(118) Ražotājs eksportētājs *MHTL* arī apgalvoja, ka cenu samazinājuma aprēķins neatbilda Vispārējās tiesas 2011. gada 30. novembra spriedumam lietā T-107/08 *Transnational Company "Kazchrome AO"* un *ENRC Marketing AG* / Eiropas Savienības Padome un Eiropas Komisija ("*Kazchrome*") ([18]). Saskaņā ar minēto spriedumu cenu samazinājuma (un mērķa cenas samazinājuma) aprēķiniem jāizmanto gala cena klientam, nevis "teorētiska cena, ko aprēķinājusi Komisija". Tomēr minētais spriedums nosaka, ka salīdzinājuma punktam jābūt faktiskajam fiziskajam punktam, kurā klienti salīdzina cenas Savienības tirgū. Paturot prātā, ka galvenais salīdzinājuma punkts attiecībā uz cenām Savienības tirgū bija *CIF* cenas pēc nodokļa nomaksas un ka bija ņemtas vērā *CIF* cenas pie robežas, arī kad imports tika muitots Rietumeiropā Ruānas un Ģentes ostās, Komisija uzskatīja, ka aprēķins pilnībā atbilst spriedumam *Kazchrome* lietā.

(119) Turklāt Komisija atzīmēja, ka *Kazchrome* lieta attiecās uz īpašu situāciju, kur preces Savienības tirgū vispirms tika ievestas caur Lietuvu (tranzītā) un tad nogādātas Roterdamā, kur tās tika muitotas. Minētajā lietā Komisija bija nolēmusi cenu samazinājumu un mērķa cenas samazinājumu aprēķināt, pamatojoties uz cenu tranzīta punktā, nevis cenu pēc muitošanas. Situācija nebija tāda pati šajā izmeklēšanā, kurā netika apstrīdēts, ka cenu samazinājuma un mērķa cenas samazinājuma aprēķināšanai izmantotā cena bija balstīta uz *CIF* cenu pēc muitošanas.

(120) Komisija uzskatīja, ka tās noteiktās eksporta cenas un Savienības ražošanas nozares *EXW* cenas, kas attiecīgā gadījumā koriģētas līdz *CIF* līmenim, nodrošināja pamatu taisnīgai un saprātīgai salīdzināšanai. Būtu jāatceras, ka ideāls salīdzinājums nozīmētu to, ka tiktu ņemti vērā tikai piedāvājumi attiecībā uz vienu un to pašu līgumu, jo tikai tad pārdošanas nosacījumi būtu identiski. Tā kā ideāls salīdzinājums nav iespējams, Komisija uzskatīja, ka metodika, kurā izmanto par līdzīgajiem ražojumiem iekasētas vidējās cenas izmeklēšanas laikposma viena gada laikā, ir taisnīga. Minētā metodika tika skaidri izklāstīta informācijas izpaušanas laikā.

(121) Turklāt Komisija uzskatīja, ka ieinteresēto personu ieteiktā cenu samazinājuma aprēķināšanas metode radītu nevienlīdzīgu attieksmi saistībā ar to starpības aprēķināšanu un to citu atlasīto ražotāju eksportētāju starpības aprēķināšanu, kuri ražojumu pārdod neatkarīgiem importētājiem. Citiem ražotājiem eksportētājiem piemērotā

([18]) Lieta T-107/08, *Transnational Company "Kazchrome" AO un ENRC Marketing AG* / Eiropas Savienības Padome un Eiropas Komisija, ECLI:EU:T:2011:704.

metodika pamatojās uz eksporta cenu *CIF* līmenī un neietvēra Savienības PVA izmaksas un peļņu, kas pēc muitošanas gūta no tālākpārdošanas Savienībā. Komisijas izmantotā metodika nodrošināja to, ka abi apstākļi (proti, kad eksports veikts saistītiem vai neatkarīgiem uzņēmējiem Savienībā) ir vienādi ņemti vērā. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(122) Ražotājs eksportētājs *Acron* apgalvoja, ka cenu samazinājuma aprēķinā bija jānošķir UAN ar 32 % slāpekļa saturu un UAN ar 30 % slāpekļa saturu, ņemot vērā lielos apjomus, ko tas bija pārdevis Savienības tirgū. Pēc galīgās informācijas izpaušanas šis apgalvojums tika atkārtots. Tomēr saskaņā ar metodiku, kas izmantota dempinga aprēķiniem par šo ražotāju eksportētāju, tālākpārdotais atšķaidītā produkta apjoms tika pārrēķināts par UAN ar 32 % slāpekļa saturu, jo minēto produktu bija importējusi saistītā persona. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(123) Ražotājs eksportētājs *CFI* apgalvoja, ka Savienības ražotāju izlase nebija reprezentatīva, jo tajā bija pārāk liels ražotāju īpatsvars no Savienības austrumu daļas salīdzinājumā ar pārējām daļām. Ja Komisija būtu mainījusi izlasi, ņemot vērā minētā ražotāja eksportētāja piezīmes, ko tas bija iesniedzis izmeklēšanas agrīnajā posmā (sk. arī iepriekš 12. apsvērumu), pārdotie apjomi no Austrumeiropas ar augstām transportēšanas izmaksām izlases rādītājos būtu pārstāvēti daudz mazākā mērā. Attiecīgi tas apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozares pārdošanas cena, kas izmantota cenu samazinājuma un mērķa cenas samazinājuma noteikšanai, būtu bijusi daudz zemāka. Turklāt minētais ražotājs eksportētājs pieņēma, ka cenu samazinājuma (mērķa cenas samazinājuma) aprēķinā nebija izmantoti izlasē iekļautā ražotāja *OCI Nitrogen* pārdošanas apjomi, jo minētais uzņēmums nepārdeva ražojuma veidu, ko uz Savienību eksportēja attiecīgais ražotājs eksportētājs.

(124) Komisija pagaidu regulas 13. apsvērumā jau ir apstiprinājusi, ka Savienības ražotāju izlase ir reprezentatīva. Izlasē bija ietverti vairāk nekā 50 % no Savienības ražošanas un pārdošanas kopējā apjoma, un tā ir balstīta uz ražotāju, kuri sadarbojās, lielāko ražošanas un pārdošanas apjomu, ieskaitot trīs lielākos ražotājus, kas sadarbojās. Attiecībā uz Austrumeiropas ražotāju iespējamo pārāk lielo īpatsvaru tika uzskatīts par lietderīgu izslēgt divus lielākos ražotājus. Tāpēc izlase tika noteikta saskaņā ar pamatregulas 17. panta 1. punktu un objektīvi. Pēc galīgās informācijas izpaušanas lietotāju apvienības *AGPB* un *IFA* arī apšaubīja izlases reprezentativitāti un jo īpaši atsaucās uz *Yara* izdotu preses ziņojumu, lai pierādītu, ka Savienības ražotājiem kopumā nav radīts kaitējums. Tomēr Komisija atgādināja, ka *Yara Sluiskil B.V.* sākotnēji tika atlasīts iekļaušanai izlasē, bet atteicās sadarboties. Arī preses ziņojumā, kas attiecas uz atsevišķu Savienības ražotāju, nav apšaubīta izvēlētās izlases reprezentativitāte. Pēc galīgās informācijas izpaušanas ASV valdība apgalvoja, ka Komisijai bija nevis jāveido izlase, bet jāveic izmeklēšana par visiem Savienības ražotājiem. Jau pirms izmeklēšanas sākšanas, ņemot vērā attiecīgo Savienības ražotāju lielo skaitu, un lai izmeklēšanu pabeigtu tiesību aktos noteiktajā termiņā, Komisija ir nolēmusi ierobežot izmeklējamo Savienības ražotāju skaitu, veidojot izlasi. Tas tiek darīts, pilnībā ievērojot pamatregulas 17. pantu. Minētā persona arī kritizēja izlasi, jo uzskatīja, ka tā ir subjektīva sūdzību iesniegušo ražotāju izlase, kurā nav ņemti ražotāji, kas neiesniedza sūdzību. Tiek atgādināts, ka izlase tika veidota, pamatojoties uz visu zināmo ražotāju – nevis tikai sūdzību iesniegušo uzņēmumu – ražošanas un pārdošanas apjomiem atbilstoši pamatregulas 17. panta 1. punktam. Faktiski sākotnēji tika atlasīts Savienības ražotājs, kas iebilda, bet tas atteicās sadarboties. Tā vietā tika izvēlēts cits ražotājs, kas iebilda. Visbeidzot, ASV valdība apšaubīja, vai atlasītās personas pārstāvēja būtisku procentuālo daļu no UAN produkcijas Savienībā, kā prasīts PTO Antidempinga nolīguma (ADN) 4.1. pantā. Pirmkārt, PTO ADN 4.1. pantā ir atsauce uz vietējās ražošanas nozares definīciju, nevis uz izlases veidošanu (un attiecīgi nav prasības, ka izveidotajā izlasē jābūt pārstāvētai būtiskai Savienības produkcijas procentuālajai daļai). PTO ADN 6. pantā un pamatregulas 17. pantā ir atsauce uz izlases veidošanu, un, kā norādīts iepriekš, izvēlētā izlase bija pilnībā atbilstoša minētajiem noteikumiem. Tāpēc minētās piezīmes tika noraidītas.

(125) Attiecībā uz tā pārdošanas datiem, kas izmantoti cenu samazinājuma aprēķināšanai, Komisija uzsvēra, ka izmeklēšana ir parādījusi (pagaidu regulas 149. un 165. apsvērums), ka imports par dempinga cenām izmeklēšanas laikposmā ievērojami nospieda uz leju Savienības ražošanas nozares cenas, un jo īpaši tas attiecās uz lielajiem pārdošanas apjomiem galvenajās importēšanas vietās, piemēram, Ruānā un Ģentē. Pagaidu regulas 10. tabula parāda, ka šīs ietekmes rezultātā Savienības ražošanas nozarei radās zaudējumi izmeklēšanas laikposmā. Tāpēc nebūtu pareizi uzskatīt, ka Savienības ražošanas nozare ir spējusi atgūt savas izmaksas pilnā apmērā (tostarp transportēšanas izmaksas). Tādējādi Komisija joprojām uzskatīja, ka cenas Savienības tirgū bija nospiestas no 2016. gada līdz izmeklēšanas laikposmam. Lietas materiālos nav informācijas par to, ka izlasē neiekļauto Savienības ražotāju cenas bija ievērojami atšķirīgas no izlasē iekļauto ražotāju cenām. Tāpēc dažādu Savienības ražotāju atlase to iekļaušanai izlasē nevarētu ietekmēt noteikto cenu samazinājumu un cenu nospiešanu. Tāpēc šis apgalvojums

tika noraidīts. Attiecībā uz Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomiem, kas izmantoti cenu samazinājuma aprēķinu veikšanai, Komisija apstiprināja, ka 32 % UAN imports tika salīdzināts vienīgi ar tā paša veida Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomiem.

(126) Papildus iepriekš minētajai Eiropas tiesu judikatūrai ražotājs eksportētājs *MHTL* arī atsaucās uz citiem pamatiem, lai secinātu, ka Komisijas izmantotā metodika cenu samazinājuma noteikšanai bija nelikumīga. Minētā persona apgalvoja, ka 2. panta 9. punkta, kas attiecas uz eksporta cenas aprēķināšanu gadījumā, ja pārdošana notiek ar saistītas personas starpniecību Savienībā, piemērošana pēc analoģijas cenu samazinājuma un mērķa cenas samazinājuma aprēķiniem ir pretrunā pamatregulas 3. panta 1. punktam, jo minētā norma ir piemērojama tikai dempinga aprēķināšanai, un to nevar izmantot kaitējuma analīzes kontekstā. Visbeidzot, izmantotā metodika ir arī pretrunā PTO tiesību aktiem, jo tā neatspoguļo taisnīgu salīdzināšanu.

(127) Komisija atgādināja, ka attiecībā uz cenu samazinājuma starpības noteikšanu un arī mērķa cenas samazinājuma noteikšanu attiecīgajai valstij pamatregulā nav noteikta konkrēta metodika. Tāpēc Komisijai ir plaša rīcības brīvība šā faktora novērtēšanā. Šo rīcības brīvību ierobežo vajadzība pamatot secinājumus ar tiešiem pierādījumiem un veikt objektīvu pārbaudi, kā noteikts pamatregulas 3. panta 2. punktā. Komisija arī atgādināja, ka pamatregulas 3. panta 3. punktā ir īpaši noteikts, ka tas, vai pastāv ievērojams cenu samazinājums, ir jāpārbauda importa par dempinga cenām līmenī, nevis kādas turpmākas tālākpārdošanas cenas Savienības tirgū līmenī.

(128) Pamatojoties uz minēto, kad runa ir par elementiem, kas ņemti vērā cenu samazinājuma (jo īpaši eksporta cenas) aprēķināšanai, Komisijai jānosaka pirmais punkts, kurā notiek (vai var notikt) konkurence ar Savienības ražotājiem Savienības tirgū. Šis punkts faktiski ir pirmā nesaistītā importētāja pirkuma cena, jo šim uzņēmumam principā ir izvēle pirkt vai nu no Savienības ražošanas nozares, vai arī no ārējiem piegādātājiem. Šāda novērtējuma pamatā jābūt eksporta cenai pie Savienības robežas, ko uzskata par cenu, kura ir salīdzināma ar Savienības ražošanas nozares *EXW* cenu. Ja eksporta pārdošana notiek ar saistītu importētāju starpniecību, salīdzinājuma punktam vajadzētu būt brīdim tūlīt pēc tam, kad prece šķērso Savienības robežu, bet ne vēlākā izplatīšanas ķēdes posmā, piemēram, kad notiek preces pārdošana galalietotājam. Tādējādi pēc analoģijas ar pieeju, kas izmantota dempinga starpības aprēķiniem, eksporta cena ir aprēķināta, pamatojoties uz tālākpārdošanas cenu pirmajam neatkarīgajam klientam, kas pienācīgi koriģēta saskaņā ar pamatregulas 2. panta 9. punktu. Tā kā minētais pants ir vienīgais pamatregulas noteikums, kurā ir sniegtas norādes par eksporta cenas aprēķināšanu, tā piemērošana pēc analoģijas ir pamatota. Attiecībā uz mērķa cenas samazinājuma aprēķiniem Komisija atzīmēja, ka pamatregulas 2. panta 9. punkta izmantošanas dēļ salīdzinājums nav asimetrisks (atšķirībā no *Jindal* lietas), jo mērķa cenas samazinājuma salīdzinājumam Savienības ražošanas nozares mērķa cena tika aprēķināta, ieskaitot tikai ražotājvienības ražošanas izmaksas, PVA izmaksas un peļņu, tāpēc tā ir salīdzināma ar aprēķināto eksporta cenu. Citiem vārdiem sakot, Savienības ražošanas nozares mērķa cenu salīdzinot ar aprēķināto eksporta cenu, Savienības ražotāju saistīto pārdošanas vienību izmaksas netika ņemtas vērā.

(129) Ražotājs eksportētājs *Eurochem* arī apgalvoja, ka Komisija cenu samazinājuma aprēķinā bija pieļāvusi vairākas pārrakstīšanās kļūdas, it īpaši attiecībā uz eksporta cenas aprēķināšanu *CIF* līmenī, un pēc tam, kad kļūdas bija izlabotas, tas nonāca pie secinājuma, ka tā imports Savienībā nesamazināja Savienības ražošanas nozares cenas. Komisija izanalizēja šos apgalvojumus un vajadzības gadījumā attiecīgi pārrēķināja eksporta cenu. Komisijas secinājums joprojām bija tāds, ka šā ražotāja eksportētāja imports samazināja Savienības ražošanas nozares cenas.

(130) Tas pats ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka Komisijai cenu samazinājuma aprēķinos būtu jāievēro iedalījums atbilstīgi Savienības ražošanas nozares piegādes nosacījumiem. Komisija uzskatīja, ka, ņemot vērā sīkos paskaidrojumus, kas sniegti saistībā ar Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomiem Savienības tirgū, šāds iedalījums ir lieks. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(131) *Fertilizers Europe* norādīja, ka cenu apspiešana un nospiešana izmeklēšanas laikposmā bija acīmredzama un ka tā var pat izraisīt lielāku kaitējumu nekā cenu samazināšana. Šajā saistībā Komisija atgādināja, ka pagaidu regulas 166. un 167. apsvērumā tā tik tiešām jau bija secinājusi, ka Savienības tirgus cenas 2017. gadā tika nospiestas un ka izmeklēšanas laikposmā Savienības tirgus cenas bija nospiestas, jo gāzes izmaksu turpmāka palielināšanās neizraisīja pārdošanas cenu palielinājumu importa par dempinga cenām pieaugošā apjoma ietekmes dēļ. Ir skaidrs, ka tas bija iespējams tāpēc, ka imports bija koncentrēts tādās ostās kā Ģente un Ruāna, ka tirgus bija pārredzams, un arī tāpēc, ka UAN ir ļoti viendabīgs produkts, kuru iepērk, balstoties gandrīz tikai uz cenu. Tāpēc Savienības ražošanas nozare bija spiesta veikt pārdošanu ar strauju peļņas normu samazinājumu, kas sasniedza kulmināciju izmeklēšanas laikposmā, kad tā cieta zaudējumus 3,5 % apmērā.

(132) Lai sīkāk pārbaudītu dažu ieinteresēto personu apgalvojumu, ka cenu samazinājuma aprēķini netika veikti vienādā tirdzniecības līmenī, Komisija izvērtēja iesaistīto klientu veidus. Imports no attiecīgajām valstīm importētājiem un izplatītājiem notika lielos apjomos. Izlasē iekļautie Savienības ražotāji veica pārdošanu tirgotājiem, izplatītājiem, lauksaimniecības produktu mazumtirgotājiem un lieliem kooperatīviem. Visi šie klienti attiecīgo ražojumu iepirka kā lejamkravas un piegādāja lielos daudzumos saviem klientiem. Tikai ļoti neliela daļa izlasē iekļautā Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjoma bija pārdošana galalietotājiem, un tā netika izmantota 115. apsvērumā minētajā aprēķinā. Tāpēc tika secināts, ka cenu samazinājuma aprēķini tika veikti tajā pašā tirdzniecības līmenī.

(133) Ražotājs eksportētājs *CFI* apgalvoja, ka Komisijai, veicot cenu samazinājuma aprēķinus, vajadzēja ņemt vērā cenu sezonalitāti. Tā kā UAN nelieto vienādi visu gadu, cenas ievērojami atšķiras atkarībā no tā iegādes laika. Turklāt iegāde ārpus sezonas – un tādējādi arī par daudz zemāku cenu – būtu arī saistīta ar daudz lielākām uzglabāšanas izmaksām nekā tās, ko Komisija izmantojusi par summu, par kādu cenu samazinājuma (un mērķa cenas samazinājuma) aprēķinos koriģēt importa cenas attiecībā uz uzglabāšanu.

(134) Komisija pārbaudīja izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju iesniegto informāciju, pamatojoties uz rēķinu datumiem, lai noskaidrotu, vai cenas izmeklēšanas laikposmā svārstījās, liecinot par sezonālām atšķirībām, un noteiktu, kuras personas veica pārdošanu aktīvās/neaktīvās sezonas laikā. Komisija konstatēja, ka izmeklēšanas laikposmā cenas bija visaugstākās no 2018. gada janvāra līdz martam. Analīzē arī tika konstatēts, ka Savienības ražošanas nozare pārdeva salīdzinoši vienmērīgus daudzumus visa gada laikā. Turklāt arī imports no attiecīgajām valstīm bija salīdzinoši vienmērīgs visu gadu. Līdz ar to pieejamie dati neliecināja par būtisku un pastāvīgu sezonālu ietekmi uz aprēķinu. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(135) Abi Krievijas ražotāji eksportētāji – *Acron* un *Eurochem* – apgalvoja, ka Komisija cenu samazinājuma aprēķinā ir pieļāvusi vairākas pārrakstīšanās kļūdas. Jo īpaši viens no tiem apstrīdēja *CIF* vērtību aprēķinu attiecībā uz atšķaidītā produkta pārrēķināšanu par eksportēto produktu pēc pārrēķina piemērošanas daudzumiem. Kā izklāstīts 52. apsvērumā, šis apgalvojums tika noraidīts.

(136) Pēc galīgās informācijas izpaušanas ASV valdība apgalvoja, ka Komisija nav veikusi ietekmes uz cenām analīzi (ietverot cenas samazinājumu) par datiem, kas aptver visu attiecīgo laikposmu, nevis tikai pamatojoties uz cenām izmeklēšanas laikposmā. Šis apgalvojums tiek noraidīts. Konstatējumi pagaidu regulas 164.–166. apsvērumā par ietekmi uz cenām ir balstīti uz analīzi, kas aptver visu attiecīgo laikposmu. Patiesi, cenas importam no attiecīgajām valstīm attiecīgajā laikposmā samazinājās par 30–34 % atkarībā no valsts. Šis pārdošanas cenu samazinājums bija īpaši acīmredzams 2016. gadā (samazinājums par 23–27 % atkarībā no valsts salīdzinājumā ar 2015. gadu), kas bija arī gads, kad tika reģistrēts vislielākais importa no attiecīgajām valstīm palielinājums gada griezumā, proti, par 50 %. Turklāt 2016. gads bija arī gads, kad tika reģistrēts vislielākais Savienības ražošanas nozares pārdošanas cenu samazinājums (par 26 %) un kad sāka arī samazināties Savienības ražošanas nozares rentabilitāte. Gan importa, gan Savienības ražošanas nozares cenu tendences liecina par attiecīgā importa izraisītu cenu apspiešanu/nospiešanu attiecīgajā laikposmā. Turklāt, kā paskaidrots turpmāk 152. apsvērumā, cenu samazinājums ir tikai viens no faktoriem daudz plašākā ietekmes uz cenām analīzē, kurā viens no galvenajiem cēloņsakarības argumentiem ir cenu apspiešana/nospiešana.

(137) Tā kā netika saņemtas citas piezīmes par importu no attiecīgajām valstīm, Komisija apstiprināja visus pārējos secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 113.–131. apsvērumā.

4.4. **Savienības ražošanas nozares ekonomiskais stāvoklis**

4.4.1. *Vispārīgas piezīmes*

(138) Tā kā piezīmes netika saņemtas, Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 132.–136. apsvērumā.

4.4.2. *Makroekonomiskie rādītāji*

(139) Dažas ieinteresētās personas lūdza skaidrojumu par pagaidu regulā sniegto makroekonomisko rādītāju metodiku un avotu. Kā minēts 134. apsvērumā un attiecīgajās tabulās pagaidu regulā, Komisija apstiprina, ka makroekonomiskajiem rādītājiem izmantoto datu avots bija *Fertilizers Europe*. Tomēr *Fertilizers Europe* iesniegtie skaitļi ne vienmēr tika pieņemti tādi, kādi tie tika paziņoti. Attiecībā uz dažiem rādītājiem, it īpaši ražošanu, ražošanas jaudu, jaudas izmantojumu un kopējo pārdošanas apjomu, Komisija aizstāja dažus ar konkrētiem uzņēmumiem saistītus datus, kas iegūti no *Fertilizers Europe*, ja tie bija atšķirīgi no pārbaudītajiem datiem, ko bija sniedzis kāds no izlasē iekļautajiem uzņēmumiem. Turklāt, lai iegūtu pārdošanas datu ticamu sadalījumu starp saistītām un nesaistītām personām un Savienības pārdošanas un eksporta apjomiem, par sadalījuma kritēriju tika izmantoti pārbaudīti izlases dati. Visbeidzot, *Fertilizers Europe* dati par krājumiem perioda beigās un nodarbinātību tika ņemti vērā, bet tika nolemts, ka būtu jāizmanto ekstrapolācija, pamatojoties uz pārbaudītajiem izlases datiem, jo tā tika uzskatīta par ticamāku. Ieinteresētās personas saņēma šos skaidrojumus uzklausīšanas laikā pēc pagaidu informācijas izpaušanas.

(140) Pēc galīgās informācijas izpaušanas ražotājs eksportētājs *Acron* secināja, ka iepriekš izklāstītais skaidrojums pierāda, ka Komisijas veiktā makroekonomisko rādītāju analīze tādējādi bija balstīta uz nepārbaudītiem datiem un bija neprecīza. Šis apgalvojums tika noraidīts. Tas, kas ir aprakstīts minētajā procesā, ir tieši pretējs tam, ko apgalvoja *Acron*, proti, tajā ir aprakstīta detalizēta un rūpīga ražošanas nozares iesniegto datu pārbaude un apsvērumi par to, kā minētie dati būtu jāizmanto.

(141) Savās rakstiskajās piezīmēs pēc uzklausīšanas un pēc galīgās informācijas izpaušanas ražotājs eksportētājs *Acron* apgalvoja, ka pagaidu regulā ietvertie jaudas izmantojuma rādītāji ir pārmērīgi lieli, jo tajos ir ņemtas vērā rūpnīcas, kas pārorientējās no UAN ražošanas uz citu augstākas pievienotās vērtības mēslošanas līdzekļu ražošanu. Ražotājs eksportētājs *CFI* izteica piezīmes par ražošanas jaudas un jaudas izmantojuma rādītājiem, kas ietverti pagaidu regulā. Tas apgalvoja, ka jaudas rādītāji, iespējams ir pārāk lieli, jo tajos ir iekļauta dīkstāves jauda.

(142) Pirmkārt, ir tiesa, ka pagaidu regulā ietvertajos rādītājos ir iekļauts dīkstāves jaudas elements. Ja dīkstāves jaudu atskaitītu, kopējā ražošanas jauda izmeklēšanas laikposmā būtu aptuveni 7 000 000 tonnu (nevis 8 385 000 tonnu) un jaudas izmantojums būtu 56 % (nevis 46 %). Pat ja atskaitītu dīkstāves jaudu, jaudas tendence analizētajā laikposmā tik un tā būtu lejupēja un ļoti līdzīga datiem, kas izmantoti pagaidu regulā.

(143) Otrkārt, attiecībā uz ražošanas jaudu un jaudas izmantojumu, kā norādīts pagaidu regulā, Komisija savā analīzē uzskatīja, ka ražotāji spēj (zināmā mērā) pārorientēt ražošanu starp dažādiem slāpekli saturošiem produktu veidiem. Attiecīgi Komisija jaudu un jaudas izmantojumu neuzskatīja par faktoriem, kam bija būtiska ietekme uz kaitējuma rādītājiem šajā konkrētajā izmeklēšanā.

(144) Ražotājs eksportētājs *Acron* apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozares jaudas izmantojuma rādītājs bija 100 % un ka visa paziņotā neizmantotā jauda tika izmantota citu mēslošanas līdzekļu ražošanai. Tomēr tas neiesniedza pierādījumus šā apgalvojuma pamatošanai, un jaudas un jaudas izmantojuma rādītāji pagaidu regulā tika pienācīgi pārbaudīti. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(145) Tā kā netika saņemtas citas piezīmes par makroekonomiskajiem rādītājiem, Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 137.–147. apsvērumā.

4.4.3. *Mikroekonomiskie rādītāji*

(146) Ražotājs eksportētājs *Eurochem* apgalvoja, ka, ņemot vērā vairākas atsauces pagaidu regulā uz gāzes cenas svārstībām, Savienības ražotājiem bija jāiesniedz nekonfidenciāls kopsavilkums, kurā norādītas to gāzes iepirkuma cenu tendences. Tomēr izlasē iekļautajiem ražotājiem aptaujas anketā nebija prasīts norādīt to gāzes iepirkuma cenas, tāpēc tās arī netika norādītas atbildēs uz anketas jautājumiem. Minētās cenas tika noskaidrotas un pārbaudītas pārbaudes apmeklējumu laikā, un pielikumi, kas izņemti pārbaudes apmeklējuma laikā uz vietas, tika uzskatīti par konfidenciāliem, jo tajos ir norādītas Savienības ražotāju iekšējās izmaksas. Apkopotā un nekonfidenciālā formātā to dinamika ir tāda, kā izklāstīts turpmāk.

Izlasē iekļauto ražotāju gāzes iepirkuma cenas (indeksētas)

2015	2016	2017	IP
100	*72*	*83*	*89*

(147) Ražotājs eksportētājs *CFI* iesniedza piezīmes par pagaidu regulas 158. apsvērumu saistībā ar spēju piesaistīt kapitālu. Minētā persona apgalvoja, ka kopumā uzņēmuma spēja piesaistīt kapitālu nav tieši saistīta ar naudas plūsmu, bet drīzāk ir saistīta ar uzņēmuma vispārējo finanšu stabilitāti. Tomēr šajā izmeklēšanā viens no Savienības ražotājiem apliecināja, ka tas parasti finansē ieguldījumus no naudas plūsmas pārpalikuma. Turklāt izmeklēšanā tika konstatēts, ka Savienības ražošanas nozares vispārējais finanšu stāvoklis attiecīgajā laikposmā nepārprotami pasliktinājās. Tāpēc minētais apgalvojums neatcēla pagaidu regulas 158. apsvērumā izdarītos konstatējumus.

(148) *CFI* arī apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozarei radītais kaitējums būtu atšķirīgs, ja to analizētu atsevišķi par katru Savienības ražotāju. Iemesls tam būtu tādi aspekti kā minēto ražotāju gāzes iegādes izmaksas vai to ģeogrāfiskā atrašanās vieta.

(149) Kaitējuma analīze tika veikta, pamatojoties uz Savienības ražošanas nozari kopumā, nevis katru individuālu ražotāju. Tāpēc individuālu uzņēmumu/grupu stāvoklim nav nozīmes attiecībā uz vispārējo novērtējumu. Katrā ziņā šajā konkrētajā gadījumā izmeklēšana parādīja, ka tendences attiecībā uz visiem trim izlasē iekļautajiem Savienības ražotājiem (ko uzskata par reprezentatīviem attiecībā uz Savienības ražošanas nozares stāvokli) bija līdzīgas – negatīvas. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(150) Ražotājs eksportētājs *Acron* un KFV apšaubīja secinājumu par kaitējumu, paužot piezīmes par konkrētiem kaitējuma faktoriem, kas, kā tie uzskata, liecina par pozitīvu tendenci noteiktā analīzes perioda posmā vai pat pirms tam. Tomēr jebkurā jēgpilnā novērtējumā ir jāņem vērā visi pagaidu regulas 3. pantā uzskaitītie faktori, kā to darīja Komisija šajā gadījumā. Pamatojoties uz iepriekš minēto, Komisija noraidīja šos apgalvojumus.

(151) Tā kā netika saņemtas citas piezīmes par mikroekonomiskajiem rādītājiem, Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 148.–158. apsvērumā.

4.4.4. *Secinājums par kaitējumu*

(152) Tā kā netika saņemtas citas piezīmes attiecībā uz secinājumu par kaitējumu, Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 159.–161. apsvērumā.

5. **CĒLOŅSAKARĪBA**

5.1. **Importa par dempinga cenām ietekme**

(153) Ražotājs eksportētājs *MHTL* apgalvoja, ka cēloņsakarības novērtējums tika veikts, pieņemot, ka pastāv cenu samazinājums. Tas uzskatīja, ka cenu samazinājuma noteikšanas metodika ir kļūdaina un tādējādi arī visa cēloņsakarības analīze ir kļūdaina un pretrunā pamatregulas 3. panta 2., 3., 5., 6., 7. un 8. punktam.

(154) Pamatojoties uz to piezīmju analīzi, kas saņemtas pēc pagaidu informācijas izpaušanas, Komisija apstiprināja, ka imports no attiecīgajām valstīm samazināja Savienības ražotāju pārdošanas cenas. Jebkurā gadījumā cēloņsakarības analīzē bija ņemti vērā daudzi citi faktori papildus konstatējumam par cenu samazinājumu. Patiesi, attiecīgā importa izraisītā cenu nospiešana, kā arī cenu apspiešana izmeklēšanas laikposmā, ir viens no galvenajiem

cēloņsakarības argumentiem pagaidu regulas 166. un 167. apsvērumā. Arī minētās regulas 7. tabula parāda, ka attiecīgajā laikposmā Savienības ražošanas nozares pārdošanas cenas samazinājās daudz vairāk nekā tās izmaksas. Tāpat no 2016. gada līdz izmeklēšanas laikposmam tās pārdošanas cenas samazinājās, savukārt vienības ražošanas izmaksas bija ievērojami palielinājušās. Abas šīs tendences liecināja par attiecīgā importa izraisītu cenu nospiešanu. Šis konstatējums tika apstiprināts galīgajā analīzē, tāpēc attiecīgā ražotāja eksportētāja apgalvojums tika noraidīts.

(155) Tā kā netika saņemtas citas piezīmes par konstatētā kaitējuma attiecināšanu uz izmeklējamo importu, Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 163.–167. apsvērumā.

5.2. **Citu faktoru ietekme**

(156) Vairākas ieinteresētās personas nepiekrita tam, kādu nozīmi Komisija piešķīrusi importam par dempinga cenām pagaidu regulas 163.–167. apsvērumā, jo tās uzskatīja, ka kaitējumu izraisījuši citi faktori. Saistītie apgalvojumi ir analizēti turpmāk.

5.2.1. *Urīnvielas (pasaules mēroga) cena*

(157) Vairākas ieinteresētās personas atkārtoti apgalvoja, ka UAN cenas lielākajā daļā tirgu attīstījās līdztekus urīnvielas cenām. Tās nepiekrita Komisijas analīzei par šo apgalvojumu pagaidu regulas 176. un 177. apsvērumā, jo tajā neesot precīzi aprakstīts arguments, ka kaitējumu Savienības ražošanas nozarei izraisījusi urīnvielas cenu attīstība, nevis imports no attiecīgajām valstīm.

(158) Arī ražotājs eksportētājs *CFI* norādīja, ka Komisijas novērojums pagaidu regulas 149. apsvērumā, ka Savienības ražošanas nozares pārdošanas cenas 2016. gadā samazinājās importa pieauguma dēļ un vēlāk saglabājās nospiestas, nav pamatots ar faktiem. Savienības ražošanas nozares pārdošanas cenu attīstība esot pilnībā saistāma ar urīnvielas cenu izmaiņām. Tas pats apgalvojums tika atkārtots pēc galīgās informācijas izpaušanas, un to pauda arī *Eurochem*.

(159) Komisija piekrita, ka urīnvielas un UAN cenu tendences kopumā ir līdzīgas. Pamatojoties uz informāciju, kas iegūta no dažādiem statistikas avotiem, patiešām var novērot saistību starp abu šo mēslošanas līdzekļu cenu attīstību. Dažkārt šī saistība ir cieša, bet dažkārt, piemēram, attiecīgajā laikposmā, UAN un urīnvielas cenu attīstības tendences Savienībā ir atšķirīgas. Piemēram, sūdzības iesniedzējs savās 2019. gada 26. aprīlī iesniegtajās piezīmēs sniedza kopsavilkumu par tirdzniecības publikācijās norādītajām būtiskajām urīnvielas un UAN cenu atšķirībām uz vienu slāpekļa vienību Savienībā dažādos attiecīgā laikposma brīžos.

(160) Savienības ražotājs *OCI Nitrogen* apgalvoja, ka UAN un urīnvielas "bez slāpekļa" cenu atšķirībai, ko izraisījis UAN imports, jābūt lielākai, lai ar to varētu pamatot konstatējumu par cēloņsakarību attiecībā uz importu par dempinga cenām. Analīze nenorāda uz būtisku atšķirības palielināšanos tajos mēnešos, kad importa apjomi palielinājās, tāpēc minētā persona secināja, ka nav cēloņsakarības starp attiecīgo importu un Savienības ražotājiem radīto kaitējumu.

(161) Tomēr, pat ja savstarpēja saistība pastāvētu, tas nenozīmētu, ka imports par dempinga cenām nevar būt izraisījis kaitējumu Savienības ražošanas nozarei. Attiecībā uz konkrētā importa ietekmi uz Savienības ražošanas nozares stāvokli Komisija atgādināja, ka 2016. gadā salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu bija vērojams visstraujākais importa cenu kritums (–30 %) un vislielākais importa apjomu palielinājums (+50 %). Tajā pašā gadā Savienības ražošanas nozare zaudēja tirgus daļu (–14 %), tās pārdošanas cenas samazinājās (–26 %) un rentabilitāte sāka strauji kristies, galu galā izraisot ievērojamus zaudējumus izmeklēšanas laikposmā. Pamatojoties uz minētajiem faktiem, nevar apstrīdēt, ka pastāv skaidra cēloņsakarība starp importu par dempinga cenām un kaitējumu.

(162) Attiecīgā Savienības ražotāja veiktajā analīzē šī saikne nebija redzama, jo tajā ir analizēts importa apjoms pa mēnešiem un šāda mēnešu importa cenu starpība "bez urīnvielas". Komisija nepiekrita šādai analīzei. Pirmkārt, gan urīnviela, gan UAN satur slāpekli, un tos izmanto vienā un tajā pašā nozarē (t. i., tos izmanto lauksaimnieki). Tāpēc zināma saistība nav pārsteidzoša. Otrkārt, ja salīdzina "koriģēto" cenu atšķirību ar importa apjomiem pa mēnešiem,

netiek ņemts vērā fakts, ka bieži par cenām vienojas vairākus mēnešus iepriekš, pirms tās faktiski tiek ieviestas Savienībā, un ka tās svārstās atkarībā no gadalaika, kad tās tiek noteiktas. Attiecīgi Komisija uzskatīja, ka nav pamata i) "koriģēt" cenas, kā to savā apgalvojumā darījusi attiecīgā persona, un ii) piešķirt lielu nozīmi tās vēlākai analīzei pa mēnešiem. Pamatojoties uz minēto, nekāda saistība starp urīnvielas un UAN cenām nevar mazināt cēloņsakarību starp importu par dempinga cenām un kaitējumu.

(163) Ražotājs eksportētājs *CFI* nepiekrita Komisijas secinājumam, ka urīnvielas tūlītējās cenas dažādās pasaules vietās attiecīgajā laikposmā svārstījās atkarībā no tirgus. Tas apgalvoja, ka informācija, uz ko atsaucās Komisija, faktiski apliecina, ka urīnvielas cenas pasaulē ir savstarpēji saistītas. Turklāt tas izteica iebildumus par četriem tirgiem, kas minēti pagaidu regulas 15. zemsvītras piezīmē minētajā materiālā, jo divi no tiem bija Ķīnas tirgi, ko Komisija attiecībā uz urīnvielu uzskata par izkropļotiem, un apgalvoja, ka nav izmantotas ASV līča baržu *FOB* vai Tuvo Austrumu granulu *FOB* tirgus etaloncenas, kas ir daudz svarīgākas. Šajā saistībā Komisija attiecībā uz materiāla kvalitāti atzīmēja, ka, tā kā neviena ieinteresētā persona laikus neiesniedza ar autortiesībām neaizsargātas diagrammas par mēslošanas līdzekļu cenām, Komisija izmantoja noteiktu ar autortiesībām neaizsargātu pieejamo informāciju, kas jebkurā gadījumā liecina, ka nesenā pagātnē urīnvielas cenu noteikšanas modeļi dažādās pasaules daļās bija atšķirīgi.

(164) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *Eurochem* arī apstrīdēja faktu, ka Komisija, lai pierādītu saistības esību, provizoriski bija izmantojusi Ķīnas cenas un ka tā nav izmantojusi novēloti iesniegtus apgalvojumus. Tomēr Komisija pārbaudīja visus šajā saistībā pieejamos pierādījumus un secināja, ka urīnvielas cenas pasaulē būtiski neietekmēja Savienības ražošanas nozari. Šis uzskats vēl vairāk apstiprinājās nākamajā apsvērumā izklāstīto iemeslu dēļ.

(165) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *Fertilizers Europe* iesniedza papildu pierādījumus par to, ka saistība starp urīnvielas cenām un UAN cenām tika pārtraukta izmeklēšanas laikposmā un jo īpaši pēc tā. Minētā informācija pamatā apstiprināja Komisijas secinājumu, ka pretēji vairāku personu apgalvojumiem saistība nav strukturāli cieša.

(166) Arī *OCI Nitrogen* nepiekrita tam, ka Komisija pagaidu regulas 176. apsvērumā bija izmantojusi informāciju, kas bija publiski pieejama internetā, tomēr minētā informācija nebija iekļauta publiski pieejamajos lietas materiālos. Kā uzskatīja minētā persona, saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6.a punkta c) un e) apakšpunktu Komisijai ir jāizmanto tikai tā informācija, kas iekļauta izmeklēšanas lietas materiālos un ko tā var pienācīgi pārbaudīt, – šajā gadījumā to nevarēja pārbaudīt, jo persona, kas ir minētās informācijas avots, atteicās sadarboties izmeklēšanā.

(167) Komisija noraidīja šo apgalvojumu un norādīja, ka pamatregulas 2. panta 6.a punkta c) un e) apakšpunktam šajā gadījumā nav nozīmes, jo tie attiecas uz dempinga aprēķiniem gadījumā, ja pastāv būtiski izkropļojumi eksportētājvalstī. Turklāt pastāv uzskats, ka atbilstoši pienācīgas rūpības principam Komisijai ir jāveic tās informācijas šķērspārbaude, ar kuru ieinteresētās personas pamato savus iebildumus pret citiem būtiskiem informācija avotiem. Tādējādi Komisija konkrētus datus par urīnvielas cenām, ko iesniedza *OCI Nitrogen*, pārbaudīja attiecībā pret 2018. gada prezentāciju, ko procedūras gaitā cits Savienības ražotājs bija publicējis savā tīmekļa vietnē. Minētajā prezentācijā ir ietverta diagramma par urīnvielas cenām kopš 2015. gada janvāra dažādās pasaules daļās, kā to norādījuši tirgus informācijas sniedzēji.

(168) Tāpēc, kā noteikts pagaidu regulas 177. apsvērumā, Komisija secināja, ka (pasaules mēroga) urīnvielas cena nevarēja būtiski ietekmēt Savienības ražošanas nozares pārdošanas cenas un kaitējumu tai.

5.2.2. *Citi faktori*

(169) Ražotājs eksportētājs *Eurochem* nepiekrita Komisijas novērojumam pagaidu regulas 155. apsvērumā, ka imports izraisīja Savienības ražošanas nozares pārdošanas cenu nospiešanu, atzīmējot, ka Savienības ražošanas nozares cenas samazināja dabasgāzes izmaksu palielinājums no 2017. gada. Pēc galīgās informācijas izpaušanas šis apgalvojums tika atkārtots. Arī KFV apgalvoja, ka dabasgāzes izmaksu palielinājums ietekmēja Savienības ražošanas nozares rentabilitāti. Šis jautājums jau tika analizēts pagaidu regulas 178.–180. apsvērumā. Lai gan gāzes cenu attīstība varēja būt par cenu palielinājuma cēloni, ne gāzes izmaksu, ne citu izmaksu palielinājums nebija par cēloni Savienības ražošanas nozares nespējai paaugstināt tās cenas (ko nospieda izmeklējamais imports), lai izvairītos no zaudējumiem, kas konstatēti izmeklēšanas laikposmā. Viena no personām apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozares rentabilitāte strauji un ievērojami kritās 2017. gadā un izmeklēšanas laikposmā, jo tā bija nolēmusi "vērsties pret tirgu" un saglabāt cenas salīdzinoši zemajā 2016. gada līmenī, neraugoties uz to, ka dabasgāzes cenas un tādējādi arī izmaksas ievērojami palielinājās. Minētā persona norādīja, ka Savienības ražošanas nozarei bija citas izvēles, ko neapstiprina lietas materiālos norādītie fakti, kas liecina, ka pat ar šīm cenām Savienības ražošanas nozare zaudēja 3,5 % tirgus daļu Savienībā no 2016. gada līdz izmeklēšanas laikposmam (pagaidu regulas 5.

tabula). Savienības ražošanas nozares tirgus daļas zaudējums Savienībā kopš 2016. gada par 2,1 procentpunktu neatbilst attiecīgā importa tirgus daļas palielinājumam par 3,7 procentpunktiem tajā pašā laikposmā (pagaidu regulas 2. tabula). Tajā pašā laikā, no 2016. gada līdz izmeklēšanas laikposmam, vidējās cenas importam no attiecīgajām valstīm vēl samazinājās par vairāk nekā 7 % (pagaidu regulas 3. tabula). Savienības ražošanas nozare nevarēja palielināt savas pārdošanas cenas atbilstoši izmaksu palielinājumam, lai ierobežotu tirgus daļas zaudējumu, kā rezultātā notika ievērojama cenu nospiešana un rentabilitātes kritums. Citiem vārdiem sakot, rentabilitātes kritumu izraisīja tieši importa par dempinga cenām apjoma pieauguma izraisītā cenu nospiešana, jo šādā scenārijā Savienības ražošanas nozare nevarēja paaugstināt savas pārdošanas cenas, lai atspoguļotu šo izmaksu palielinājumu. Šajā ziņā gāzes cenu attīstība nav faktors, ar ko ir skaidrojams peļņas samazinājums šajā gadījumā, un to nevar uzskatīt par faktoru, kas veicinājis kaitējumu Savienības ražošanas nozarei.

(170) Vairākas ieinteresētās personas apgalvoja, ka cēloņsakarības analīzi sabojāja izvēlētā izlase, kas, kā tās uzskata, nebija reprezentatīva attiecībā uz Savienības ražošanas nozari, jo *AB Achema* un *Grupa Azoty* bija īpašas grūtības, kādu nebija visiem citiem Savienības ražotājiem. Tās atkārtoti norādīja, ka *AB Achema* un *Grupa Azoty* tika noteiktas regulētas un augstas gāzes cenas un ka tiem radās pārmērīgi augstas transportēšanas izmaksas, veicot pārdošanu uz Rietumeiropu, kur tiek pārdota lielākā daļa UAN. Pēc galīgās informācijas izpaušanas šie apgalvojumi tika atkārtoti.

(171) Attiecībā uz šo apgalvojumu vispirms būtu jānorāda, ka makroekonomiskie rādītāji kaitējuma novērtējumā ir ņemti no visiem Savienības ražotājiem, kā paskaidrots pagaidu regulas 134.–136. apsvērumā. Tikai mikroekonomiskie rādītāji tiek novērtēti atlasīto ražotāju līmenī. Tāpēc lielākās makroekonomisko rādītāju daļas negatīvo tendenci, jo īpaši attiecībā uz ražošanas apjomiem, pārdošanas apjomiem un tirgus daļu, neietekmē izlases sastāvs. Otrkārt, kā jau minēts iepriekš 124. apsvērumā, izlase tika izveidota, pamatojoties uz līdzīgā ražojuma ražošanas un pārdošanas apjomu izmeklēšanas laikposmā, un tā atspoguļo vairāk nekā 50 % no Savienības ražošanas un pārdošanas apjomiem. Tāpēc tā tiek uzskatīta par reprezentatīvu un pilnībā atbilstošu pamatregulas 17. panta noteikumiem.

(172) Attiecībā uz *AB Achema* un *Grupa Azoty* gāzes cenām Komisija par visiem trim atlasītajiem Savienības ražotājiem pārbaudīja, kā un par kādu cenu gāze tika iepirkta. Lai gan gāzes cenas un citas gāzes iegādes izmaksas dalībvalstīs acīmredzami atšķiras, bija skaidrs, ka gāzes cenas tendence bija līdzīga visiem trim ražotājiem. Gāzes izmaksas samazinājās 2016. gadā un palielinājās 2017. gadā un izmeklēšanas laikposmā (sk. arī tabulu iepriekš 146. apsvērumā). Visu trīs ražotāju rentabilitāte strauji kritās analizētajā laikposmā, jo izmaksu palielinājums (vislielākās un svārstīgākās bija gāzes izmaksas) netika kompensēts ar augstākām pārdošanas cenām 2017. gadā un izmeklēšanas laikposmā. Citiem vārdiem sakot, pat ja absolūtie skaitļi attiecībā uz dažiem no šiem rādītājiem dažādiem ražotājiem atšķīrās (kā to apgalvoja *Eurochem* pēc galīgās informācijas izpaušanas), kaitējums visiem trim ražotājiem bija acīmredzams, un lietas materiālos nav norāžu vai pierādījumu, ka atšķirīgas izlases gadījumā konstatējumi par kaitējumu būtu citādi.

(173) Attiecībā uz to, ka kaitējumu izraisīja atlasīto Savienības ražotāju ģeogrāfiskā atrašanās vieta, jo attiecīgā ražojuma nogādāšana līdz tirgum bija saistīta ar transportēšanas izmaksām, – izmeklēšanas laikposmā bija 20 zināmi attiecīgā ražojuma ražotāji, kuru ražotnes atradās visās Savienības daļās. Turklāt izlases ietvaros, lai gan daļa pārdošanas apjoma tika transportēta ar jūras transportu uz citām Savienības daļām, lielākā daļa tika pārdota tuvāk ražošanas vietai ([19]). Treškārt, nav neierasts, ka ražotājiem klienti atrodas tik tālu, ka transportēšanas izmaksas ir būtiskas. Tomēr Komisijas veiktajai izmeklēšanai svarīgi ir tas, ka cenas šādos tirgos ir nospiestas importa par negodīgām

([19]) Pēc galīgās informācijas izpaušanas ražotājs eksportētājs *CFI* argumentēja, ka tas nebija atspoguļots cenu samazinājuma un mērķa cenas samazinājuma aprēķinā. Tomēr tā nav taisnība. Fakts, ka lielākā daļa Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjoma tiks pārdota vietēji, nozīmēja to, ka attiecībā uz 60 % no Savienības ražošanas nozares pārdošanas cenām, kas izmantotas cenu samazinājuma aprēķinos, tika izmantotas *EXW* cenas un ka arī cenu samazinājuma aprēķinos veiktā mērķa cenas korekcija attiecībā uz transportēšanu ir balstīta uz minēto procentuālo daļu.

cenām ietekmes dēļ. Būtu arī jānorāda, ka Savienības ražošanas nozare spēja gūt pamatotu peļņu pirmajos divos analīzes laikposma gados, neraugoties uz tās ģeogrāfisko atrašanās vietu.

(174) Attiecībā uz pārdošanu uz Ruānu vai Ģenti, kā minēts iepriekš 107. apsvērumā, transportēšanas izmaksas līdz *CIF* punktam bija aptuveni 15–20 % no *CIF* cenas. Tomēr šādas izmaksas bija jāsedz gadu no gada, un 2015. un 2016. gadā ražošanas nozare kopumā, tostarp ražotāji ar šādām *CIF* izmaksām, visi darbojās rentabli. Kā norādīts iepriekš, šajā gadījumā tendences liecina, ka acīmredzams kaitējums tika radīts visiem trim atlasītajiem ražotājiem, nevis tikai tiem, kas atrodas Polijā un Lietuvā. Tāpēc tika secināts, ka transportēšanas izmaksas, kas saistītas ar ražojuma nogādāšanu līdz tirgum, nemazina cēloņsakarību starp importu par dempinga cenām un Savienības ražošanas nozarei radīto kaitējumu.

(175) *OCI Nitrogen* izteica piezīmi, ka Komisija nebija ņēmusi vērā argumentu, ka mēslošanas līdzekļu ražošanas nozarē būtiska nozīme ir integrācijai. Tas argumentēja, ka fakts, ka UAN ražošanas līnijā nav integrētas citu mēslošanas līdzekļu ražošanas līnijas, padara ražotāju neaizsargātu no tirgus svārstībām un ir pašizraisīta kaitējuma piemērs. Tomēr visi trīs atlasītie uzņēmumi ražoja UAN un citus mēslošanas līdzekļus integrētās ražotnēs. Fakts, ka daži ražotāji paļāvās uz UAN lielākā mērā nekā citi ražotāji, nenozīmē, ka kaitējums bija pašizraisīts. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(176) Ražotājs eksportētājs *CFI* apgalvoja, ka produktivitāte samazinājās par 1 %, savukārt darbaspēka izmaksas palielinājās par 10 %, un ka šādas papildu izmaksas nebija saistītas ar importu, tāpēc Komisijai tas bija jāņem vērā analīzē par cēloņsakarību.

(177) Komisija noraidīja šo apgalvojumu, jo vidējo darbaspēka izmaksu pieaugums uz vienu darbinieku neatspoguļojās līdzīgās izmaiņās attiecībā uz vienības ražošanas izmaksām, kas – gluži pretēji un kā redzams pagaidu regulas 7. tabulā – attiecīgajā laikposmā samazinājās par 11 %. Turklāt produktivitātes samazinājums var būt saistāms ar Savienības ražotāju UAN produkcijas vispārējo samazinājumu attiecīgajā laikposmā, kas arī ir saistīts ar importa spiedienu uz Savienības UAN tirgu.

(178) Savienības ražotājs *OCI Nitrogen* un ražotāji eksportētāji *CFI* un *Acron* arī apgalvoja, ka Komisija rīkojās nepareizi, pagaidu regulas 186. apsvērumā noraidot cenu sezonalitātes ietekmi. Tie jo īpaši apgalvoja, ka Komisija nevar uzstāt uz to, ka pārrēķināšana gada vidējās vērtībās atsver cenu sezonalitātes nozīmīgumu. Tie norādīja, ka *AB Achema* bija ziņojis, ka tas laikposmā no 2016. gada jūnija līdz oktobrim samazināja savu darbību apjomu un izlaidi par 50 % un ka tas katru gadu mēdz apturēt daļu ražošanas, parasti vasarā, kad mēslošanas līdzekļi tirgos tiek piedāvāti par viszemākajām cenām, ņemot vērā mazo pieprasījumu. Attiecībā uz *AB Achema* ražošanas apturēšanu izmeklēšana parādīja, ka ne tikai *AB Achema*, bet arī citi UAN ražotāji samazina vai uz laiku aptur ražošanu tehniskās apkopes vai remonta darbu dēļ. Ir loģiski, ka šādi darbi, kad tas iespējams, tiek ieplānoti neaktīvās sezonas laikā. Turklāt pagaidu regulas 166. apsvērumā daži ražošanas pārtraukumi Savienībā ir sasaistīti ar cenu nospiešanu tirgū. Katrā ziņā, kā jau tika secināts pēc vienmērīguma un cenu analīzes iepriekš 133. un 134. apsvērumā, nav pierādījumu par jebkādu būtisku un konsekventu sezonālu ietekmi uz cenu analīzi. Komisija uzskata, ka cenu vidējais svērums pa gadiem ir taisnīgs, jo UAN nozarē ir ierasta prakse nodrošināties ar zināmu apjomu un cenām gada otrajā pusē piegādēm nākamā gada pirmajā pusē. Tāpēc Komisija apstiprina, ka šis apgalvojums būtu jānoraida.

(179) Ražotāji eksportētāji *CFI* un *Eurochem* apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozare bija audzējusi savu pārdošanu eksportam uz Savienībā pārdoto apjomu rēķina, un tieši tas, nevis importa no attiecīgajām valstīm palielinājums, izraisīja Savienības ražošanas nozares tirgus daļas zaudēšanu. *Eurochem* arī apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozare bija nolēmusi koncentrēties uz ienesīgākiem slāpekli saturošiem produktiem, piemēram, amonija nitrātu, uz UAN tirgus rēķina Savienībā, – šis apgalvojums tika atkārtots pēc galīgās informācijas izpaušanas. Pēc galīgās informācijas izpaušanas tika arī atkārtoti apgalvots, ka imports bija nepieciešams, lai aizpildītu iztrūkumu, jo Savienības ražošanas nozare bija zaudējusi interesi par UAN ražošanu saviem klientiem Savienībā. Kā jau paskaidrots pagaidu regulas 5.2.2. punktā, Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjoma pieaugums tās eksporta tirgos (par aptuveni 280 000 tonnu) kompensēja tikai nelielu daļu no aptuveni 700 000 tonnu noieta zaudējuma Savienības tirgū. Pat ja ņem vērā patēriņa samazinājumu tajā pašā laikposmā, nevar uzskatīt, ka šis eksporta pārdošanas apjoma palielinājums ir izraisījis Savienības ražošanas nozares nespēju apkalpot tās klientu bāzi Savienībā. Komisija uzskata, ka ražošanas pārorientēšana (kā atzīts pagaidu regulas 139. apsvērumā) bija

loģisks pasākums, ko veica konkrēti Savienības ražotāji, kuru rentabilitāte un UAN cenas Savienībā samazinājās importa no attiecīgajām valstīm dēļ. Arī, ņemot vērā lietas apstākļus, lielāka koncentrēšanās uz eksporta tirgiem nevar būt veicinājusi kaitējumu Savienības ražošanas nozarei; gluži otrādi – tā var būt ierobežotā mērā mazinājusi kaitējumu, ko izraisīja imports par dempinga cenām. Tiek atgādināts, ka Savienības ražošanas nozares jaudas izmantojums attiecīgajā laikposmā samazinājās par 7 procentpunktiem līdz 46 %. Tāpēc eksporta pārdošanas apjoma palielinājumam nebija negatīvas ietekmes uz Savienības ražošanas nozares spēju apkalpot Savienības tirgu. Tāpēc šie apgalvojumi tiek noraidīti.

(180) KFV apgalvoja, ka fakts, ka sūdzības 57. lappusē ir atsauce uz Savienības ražotāju jaudas izmantojuma palielinājumu par 21 % laikposmā no 2013. gada līdz 2017. gadam, norāda uz to, ka nav saiknes starp iespējamo dempingu no Krievijas un būtisko kaitējumu Savienības ražošanas nozarei. Šis apgalvojums tiek noraidīts. Pagaidu regulas 4. tabulā ir redzams jaudas izmantojuma samazinājums attiecīgajā laikposmā.

(181) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *Eurochem* apgalvoja, ka kaitējumu Savienības ražošanas nozarei ir izraisījusi tirgus dinamika, nevis imports no attiecīgajām valstīm. Minētā tirgus dinamika bija urīnvielas cenu kritums un gāzes izmaksu attīstība. Tomēr šajā apgalvojumā bija tikai pārfrāzēti minētā uzņēmuma iepriekšējie apgalvojumi un citu personu apgalvojumi, kas iepriekš tika apsvērti un noraidīti. Tomēr, lai rezumētu Komisijas konstatējumus, Savienības ražošanas nozare apliecināja, ka 2015. un 2016. gadā tā spēja gūt peļņu neatkarīgi notā, vai gāzes cenas bija augstas vai zemas. Tomēr tas ir fakts, ka importa par dempinga cenām apjoma palielinājums, kas nospieda cenas 2017. gadā un izmeklēšanas laikposmā, liedza Savienības ražošanas nozarei paaugstināt cenas, lai atgūtu savas izmaksas. Tāpēc apgalvojums, ka kaitējumu radīja tirgus dinamika, nevis imports par dempinga cenām, tika noraidīts.

(182) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *CFI* un *IFA* apgalvoja, ka papildu nodokļiem, kas atlasītajam Savienības ražotājam *AB Achema* bija jāmaksā izmeklēšanas laikposmā, bija ietekme uz uzņēmuma un atlasīto personu rentabilitāti. Tāpēc Komisijai tas bija jāņem vērā kā faktors, kas var būt izraisījis kaitējumu. Tomēr būtu jāatzīmē, ka gāzes iepirkuma izmaksas (ieskaitot maksas, nodokļus un transportēšanu) analizētajā laikposmā samazinājās visiem trim ražotājiem. Faktiski visiem trim ražotājiem gāzes iepirkuma izmaksas attīstījās līdzīgi. Nebija pierādījumu, ka kāda atsevišķa Savienības ražotāja papildu nodokļiem bija būtiska ietekme uz atlasīto ražošanas nozares pārstāvju rentabilitāti. Gluži pretēji – Savienības ražošanas nozares rentabilitātes samazinājumu izraisīja Savienības ražošanas nozares nespēja paaugstināt cenas atbilstīgi vispārējiem izmaksu palielinājumiem. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

5.2.3. *Secinājums*

(183) Pamatojoties uz iepriekš izklāstīto un tā kā citas piezīmes netika saņemtas, Komisija secināja, ka nevienam no pārējiem faktoriem, kas izvērtēti pagaidu posmā, kā arī galīgajā posmā, nevarēja būt būtiskas ietekmes uz kaitējuma radīšanu Savienības ražošanas nozarei. Tādējādi neviens no faktoriem, kas analizēti atsevišķi vai kopumā, nemazināja cēloņsakarību starp importu par dempinga cenām un Savienības ražošanas nozarei radīto kaitējumu tiktāl, lai šāda cēloņsakarība vairs nebūtu patiesa un būtiska, apstiprinot pagaidu regulas 190. apsvērumā izdarīto secinājumu.

6. **PASĀKUMU LĪMENIS**

(184) Krievijas ražotāji eksportētāji argumentēja, ka gadījumā, ja pamatregulas 7. panta 2.a punktā noteiktais mazāka maksājuma noteikums netiktu piemērots tikai attiecībā uz Krievijas importu, antidempinga maksājumu iekasēšana būtu diskriminējoša, pārkāpjot PTO Antidempinga nolīguma 9.2. pantu.

(185) Komisija vispirms atzīmē, ka mazāka maksājuma noteikuma piemērošana nav obligāta saskaņā ar Antidempinga nolīgumu, jo tā 9.1. pantā ir noteikts, ka noteikuma piemērošana "ir vēlama". Nav papildu noteikumu, kuros būtu izskaidrota praktiskā kārtība, kādā minētais noteikums jāpiemēro, kad PTO dalībvalstis nolemj to piemērot. Tāpēc ES ir plaša rīcības brīvība attiecībā uz mazāka maksājuma noteikuma piemērošanu.

(186) Komisija arī norāda, ka pretēji minēto ražotāju eksportētāju izpratnei mazāka maksājuma noteikums joprojām ir piemērojams atbilstoši AD pamatregulai, kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2018. gada 30. maijā. Pēc minētajiem grozījumiem mainīta ir tā piemērošanas kārtība, jo gadījumos, kad ir izkropļojumi izejvielu tirgū atbilstoši 7. panta 2.a punktam, uzskata, ka dempinga starpība atspoguļo Savienības ražošanas nozarei radīto kaitējumu, kā ir paskaidrots arī pagaidu regulas 221.–237. apsvērumā.

(187) Diskriminācija var rasties tikai tad, ja divās situācijās, kas ir līdzīgas, rīkojas atšķirīgi vai ja divās situācijās, kas ir atšķirīgas, rīkojas vienādi. Šāda loģika ir arī pamatā PTO Antidempinga nolīguma 9.2. pantā ietvertajam nediskriminācijas noteikumam neatkarīgi no tā, vai tas ir attiecināms arī uz mazāka maksājuma noteikuma piemērošanas (kas nav obligāta saskaņā ar nolīgumu) kārtību.

(188) Šajā konkrētajā gadījumā Komisija konstatēja, ka izkropļojumi izejvielu tirgū atbilstoši pamatregulas 7. panta 2.a punktam pastāvēja tikai attiecībā uz Krieviju, nevis pārējām eksportētājvalstīm, uz kurām attiecas šī izmeklēšana, kā plašāk paskaidrots 217. apsvērumā. Tāpēc situācija, kādā ir ražotāji eksportētāji Krievijā, kur izejvielu tirgū ir izkropļojumi, nav salīdzināma ar situāciju, kādā ir ražotāji eksportētāji Trinidādā un Tobāgo un Amerikas Savienotajās Valstīs, kur šādu izkropļojumu nav. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

6.1. **Vērtējums par Savienības ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma likvidēšanai nepieciešamo starpību attiecībā uz Trinidādu un Tobāgo un Amerikas Savienotajām Valstīm**

(189) Vairākas personas apgalvoja, ka *Jindal Saw* lieta ietekmē arī mērķa cenas samazinājuma starpību aprēķināšanu. Būtu jāprecizē, ka mērķa cenas samazinājuma starpība, kas izmantota šajā izmeklēšanā par kaitējuma novēršanas līmeni, tika noteikta, pamatojoties uz Savienības ražotāju ražošanas izmaksām. Ražotāja izmaksām netika pieskaitītas citas izmaksas, lai segtu Savienības ražošanas nozares saistīto pārdošanas uzņēmumu izmaksas, ja tādas bija. Tādējādi Vispārējās tiesas konstatētā asimetrija, kas ietekmēja mērķa cenas samazinājuma aprēķinus *Jindal* lietā, šajā gadījumā nepastāv, tāpēc šis apgalvojums tiek noraidīts.

(190) Tiek atgādināts, ka pagaidu posmā mērķa cenas samazinājuma starpība tika aprēķināta, izmantojot salikto mērķa cenu *CIF* līmenī par aptuveni 40 % no Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjoma. Izmaksas no *EXW* līdz *CIF* veidoja 15–20 % no *CIF* cenas. Galīgajā posmā šīs izmaksas tika nedaudz pārskatītas uz augšu, lai labotu nelielu aprēķina kļūdu attiecībā uz dažām *CIF* cenām vienam no atlasītajiem Savienības ražotājiem, kā rezultātā šīs cenas tika novērtētas nedaudz par zemu. Faktiskie rādītāji ir konfidenciāli un tika izpausti attiecīgajai personai.

(191) Ražotājs eksportētājs *CFI* apgalvoja, ka Komisijai mērķa peļņa nebija jāaprēķina, pamatojoties uz 2013.–2015. gadā gūto peļņu, jo 2006.–2015. gadā Savienības ražošanas nozare guva neierasti lielu peļņu, pateicoties ārkārtīgi augstām urīnvielas cenām pasaulē. Līdzīgi arī ražotājs eksportētājs *MHTL* apgalvoja, ka mērķa peļņa, kas izmantota Savienības ražošanas nozares mērķa cenas aprēķināšanai, bija noteikta nepamatoti augstā līmenī. Tas apgalvoja, ka šī 10 % mērķa peļņa neatbilda 8 % mērķa peļņai un 5 % mērķa peļņai, kas noteikta vairākās citās ar mēslošanas līdzekļiem saistītās izmeklēšanās 2000. un 2001. gadā. Komisija neesot minējusi elementus, kas norādītu uz apstākļu maiņu, kā rezultātā mērķa peļņa ir šādi palielinājusies. Tāpēc tā būtu jānosaka 6 % līmenī, kas ir minimālais līmenis saskaņā ar pamatregulas 7. panta 2.a punktu.

(192) Šajā saistībā būtu jānorāda, ka, izvēloties metodiku mērķa peļņas noteikšanai šajā izmeklēšanā un nosakot atbilstošo laikposmu, Komisija ir ņēmusi vērā, ka peļņas normas var mainīties. Kā norādīts pagaidu regulas 154. apsvērumā, 2015. gadā, kad importa apjoms vēl bija neliels, tika sasniegta 14 % peļņas norma. Tāpēc Komisija noraidīja apgalvojumu, ka 10 % norma, ko tā izmantoja, bija nepamatoti liela vai ārkārtēja.

(193) Ražotājs eksportētājs *CFI* apgalvoja, ka papildus importam bija arī citi cēloņi, kas izraisīja vai vismaz palielināja kaitējumu Savienības ražošanas nozarei, tāpēc būtu atbilstoši veikt mērķa peļņas lejupēju korekciju, lai atspoguļotu šādu citu cēloņu ietekmi. Šis apgalvojums tiek noraidīts.

(194) Kā konstatēts 183. apsvērumā, Komisija secināja, ka citi faktori nav veicinājuši kaitējuma radīšanu Savienības ražošanas nozarei. Turklāt, kā paskaidrots pagaidu regulas 198. un 199. apsvērumā, mērķa peļņa tika noteikta saskaņā ar jaunajiem noteikumiem, kas izklāstīti pamatregulas 7. panta 2.c punktā. Minētajā 7. panta 2.c punktā ir

norādīti dažādi faktori, neprecizējot, kāda ir to savstarpējā hierarhija. Komisija ņēma vērā rentabilitātes līmeni, pirms palielinājās imports no valstīm, uz kurām attiecas izmeklēšana, rentabilitātes līmeni, kas vajadzīgs, lai segtu visas izmaksas un ieguldījumus, pētniecību, izstrādi un inovāciju, un rentabilitātes līmeni, kas sagaidāms normālos konkurences apstākļos. Ievērojot pamatregulas 7. panta 2.c punktu, Komisija nolēma izmantot vidējo svērto peļņu, ko Savienības ražošanas nozare guva laikposmā no 2013. gada līdz 2015. gadam, tas ir, tieši pirms importa palielinājuma un vienlaicīgā Savienības ražošanas nozares rentabilitātes samazinājuma. Tādējādi tiek nodrošināts, ka mērķa peļņa atspoguļo normālus konkurences apstākļus tirgū, jo importa par dempinga cenām tirgus daļa joprojām bija maza. Importa palielinājums un rentabilitātes samazinājums, kas sākās 2016. gadā, ir acīmredzams, un citi faktori ne individuāli, ne kopā neizjauca šo cēloņsakarību, kā paskaidrots pagaidu regulas 190. apsvērumā.

(195) Pēc pagaidu pasākumu noteikšanas Komisija nedaudz pārskatīja savu veikto nākotnes atbilstības nodrošināšanas izmaksu aprēķinu saskaņā ar 7. panta 2.d punktu. Tā koriģēja paredzamās ES kvotu (ESK) izmaksas (sk. pagaidu regulas 202. apsvērumu), izmantojot prognozētās cenas, kas norādītas 2019. gada 30. maija izdevumā "Bloomberg New Energy Finance". Tajā minētā ESK vidējā cena ir galīgi noteikta līmenī 25,81 EUR par katru saražoto CO_2 tonnu, salīdzinot ar 24,14 EUR par katru saražoto CO_2 tonnu pagaidu posmā. Vajadzības gadījumā tika nedaudz pārskatīti arī citi aprēķina elementi. Pamatojoties uz minēto, tika noteiktas papildu izmaksas 3,8 % apmērā (nevis 3,7 % apmērā, kā pagaidu posmā), kas tika pieskaitītas kaitējumu neradošajai cenai. Lietas materiālu papildu piezīmē, kas nodota ieinteresētajām personām izskatīšanai, šī pārskatīšana ir izskaidrota sīkāk. Ieinteresētās personas neiesniedza citas piezīmes, izņemot 197. apsvērumā analizētās.

(196) *CFI* un *Acron* apgalvoja, ka Komisijai nebija jāveic korekcija attiecībā uz nākotnes atbilstības nodrošināšanas izmaksām atbilstoši 7. panta 2.d punktam, jo Komisijas konstatējums neapstiprina, ka ir pārliecinoši pierādījumi un pietiekama pārliecība, ka Savienības ražošanas nozarei radīsies nākotnes izmaksas. Tas arī norādīja, ka ir neatbilstoši un neprecīzi aprēķināt mērķa cenu, pamatojoties uz iepriekšējām ražošanas izmaksām un iepriekšēju peļņu, tajā pašā laikā atspoguļojot nākotnes izmaksu elementus. Šis apgalvojums tika noraidīts, jo pagaidu regulā ir pilnībā izskaidrots juridiskais pamats nākotnes atbilstības nodrošināšanas izmaksu korekcijai, un metode, kas izmantota, lai aprēķinātu šādas izmaksas, ir balstīta uz pārliecinošiem pierādījumiem, kas ir labākie pieejamie dati.

(197) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *Fertilizers Europe* apgalvoja, ka pa to laiku ESK vidējā cena bija paaugstinājusies vēl vairāk, iesniedzot datus no avota, kas nebija pagaidu un galīgajā posmā izmantotais avots (t. i., *Bloomberg New Energy Finance*). *Fertilizers Europe* apgalvoja, ka šā iemesla dēļ Komisijai būtu atkārtoti jāizvērtē šis jautājums. Tomēr Komisija uzskatīja, ka ir ļoti svarīgi, lai būtu skaidrība par tā etalona avotu un laiku (gan provizoriskajai, gan galīgajai noteikšanai), kurš izmantots paredzamo ESK izmaksu noteikšanai. Tāpēc 195. apsvērumā minētie skaitļi tiek apstiprināti.

(198) Ražotājs eksportētājs *MHTL* apgalvoja, ka Komisija ir kļūdījusies, aprēķinot mērķa cenas samazinājuma starpību, pamatojoties uz saliktu *CIF* eksporta cenu, arī iepriekš 126. apsvērumā minēto iemeslu dēļ. Komisija joprojām uzskatīja, ka, kā paskaidrots 108.–110. apsvērumā, ir atbilstoši konkrētiem pārdevumiem noteikt ražošanas izmaksas *CIF* līmenī, lai noteiktu kaitējuma starpību precīzā un jēgpilnā līmenī un tādējādi varētu veikt taisnīgu salīdzināšanu.

(199) Tas pats ražotājs eksportētājs arī apgalvoja, ka Komisijai kaitējuma aprēķinos par nominālvērtību bija jāizmanto atšķirīga *CIF* cena, lai atspoguļotu specifiku, kāda piemīt līgumiem par pārdošanu Savienības tirgū. Tomēr Komisijas ierasta prakse ir izmantot faktisko Savienības muitai deklarēto cenu, lai noteiktu nominālvērtību dempinga un kaitējuma aprēķiniem. Šī metode ir taisnīgs veids, kā noteikt starpības, un tā nodrošina, ka gan dempinga, gan mērķa cenas samazinājuma starpība tiek noteikta kā procentuālā daļa no vienas un tās pašas cenas. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(200) Galīgo aprēķinu rezultāts ir norādīts turpmāk dotajā tabulā.

Valsts	Uzņēmums	Dempinga starpība (%)	Mērķa cenas samazinājuma starpība (%)
Trinidāda un Tobāgo	Methanol Holdings (Trinidad) Limited	55,8	16,2
Trinidāda un Tobāgo	Visi pārējie uzņēmumi	55,8	16,2
Amerikas Savienotās Valstis	CF Industries Holdings, Inc.	37,3	23,9
Amerikas Savienotās Valstis	Visi pārējie uzņēmumi	37,3	23,9

6.2. **Vērtējums par Savienības ražošanas nozarei radītā kaitējuma likvidēšanai nepieciešamo starpību attiecībā uz Krieviju**

(201) Veicot salīdzināšanu starp Krievijas ražotāju eksportētāju, kas sadarbojās, galīgo vidējo svērto importa cenu un Savienības ražošanas nozares galīgo mērķa cenu, lai attiecībā uz Krieviju novērtētu, vai provizoriski noteiktā dempinga starpība būtu lielāka nekā starpība, kas ir pietiekama, lai likvidētu Savienības ražošanas nozarei radīto kaitējumu, tika iegūts šāds rezultāts:

Valsts	Uzņēmums	Dempinga starpība (%)	Mērķa cenas samazinājuma starpība (%)
Krievija	PJSC Acron	31,9	13,7
Krievija	Akciju sabiedrība *Azot*	20,0	16,3
Krievija	Akciju sabiedrība *Nevinnomyssky Azot*	20,0	16,3
Krievija	Visi pārējie uzņēmumi	31,9	16,3

(202) Tādējādi tika apstiprināts, ka mērķa cenas samazinājuma starpība bija zemāka nekā dempinga starpība un ka Komisijai būtu jāveic pārbaude saskaņā ar pamatregulas 7. panta 2.a punktu.

(203) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *Eurochem* apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozares pārdošanas cena, kas izmantota mērķa cenas samazinājuma noteikšanai, būtu jāsamazina par 7 EUR par tonnu, lai ņemtu vērā vienas UAN tonnas ražošanas izmaksu atšķirību laikposmā no 2017. gada līdz izmeklēšanas laikposmam, jo šo izmaksu palielinājumu izraisīja gāzes izmaksu palielinājums, un ka tādējādi tas nebūtu jāsaista ar attiecīgo importu. Tā pati persona apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozares pārdošanas cena būtu jāsamazina vēl par 15–20 %, ņemot vērā tās attālo atrašanās vietu kā vienu no kaitējuma cēloņiem.

(204) Iepriekš 169., 173. un 174. apsvērumā izklāstīto iemeslu dēļ ne gāzes cenu attīstību, ne transportēšanas izmaksas vai atlasīto ražotāju atrašanās vietu nevar uzskatīt par faktoriem, kas veicinājuši kaitējuma radīšanu Savienības ražošanas nozarei. Turklāt, kā apstiprināts iepriekš 124. apsvērumā, Savienības ražotāju izlase ir reprezentatīva attiecībā uz Savienības ražošanas nozari kopumā un neizkropļo rādītājus attiecīgo personu atrašanās vietas dēļ.

(205) Attiecībā uz mērķa peļņu, kas izmantota Savienības ražošanas mērķa cenas aprēķināšanai (sk. pagaidu regulas 198.–200. apsvērumu un šīs regulas 191.–194. apsvērumu), pēc galīgās informācijas izpaušanas *Acron* apgalvoja, ka Komisijai būtu vai nu jāizpauž Savienības ražošanas nozares vidējā svērtā peļņa, kas gūta 2013. un 2014. gadā un kas kopā ar 2015. gada peļņu izmantota vidējās svērtās mērķa peļņas aprēķināšanai par 2013.–2015. gadu, vai jāpiemēro 8 % mērķa peļņa, kas izmantota nesen pabeigtā pārskatīšanas izmeklēšanā par amonija nitrātu. Komisija nepiekrita šai argumentācijai, ar kuru tika pamatots apgalvojums. Tomēr attiecībā uz Savienības ražošanas nozares rentabilitāti 2013. un 2014. gadā, tā kā atlasīto personu peļņa 2015. gadā bija 14 % un sasniegtā vidējā svērtā peļņas norma bija 10 %, ir skaidrs, ka Savienības ražošanas nozares gūtā peļņa 2013. un 2014. gadā bija ievērojami mazāka nekā 2015. gadā. Precīzas atlasīto ražotāju vidējās svērtās peļņas normas par 2013. un 2014. gadu, kas izmantotas aprēķinā, nav iespējams norādīt, jo viens no atlasītajiem ražotājiem, proti, *OCI Nitrogen*, nevarēja

iesniegt Komisijai savus rentabilitātes rādītājus par gadiem līdz 2015. gadam, tāpēc aprēķins par minētajiem gadiem tika veikts, pamatojoties tikai uz divu ražotāju rentabilitāti. Tāpēc minēto rādītāju izpaušana nebija iespējama, ņemot vērā rentabilitātes datu konfidencialitāti. Tomēr vidējā svērtā Savienības ražošanas nozares rentabilitāte par katru no gadiem, kas izmantoti 10 % aprēķinā, svārstījās no 5 % līdz 9 %.

(206) *Acron* arī apgalvoja, ka korekcija attiecībā uz nākotnes atbilstības nodrošināšanas izmaksām atbilstoši 7. panta 2.d punktam nav pamatota, jo nav pārliecinošu pierādījumu, ka Savienības ražošanas nozarei radīsies šādas izmaksas. Šis apgalvojums ir analizēts iepriekš 196. apsvērumā. Komisija nemainīja savu viedokli, ka šāds nākotnes atbilstības nodrošināšanas izmaksu palielinājums ir aprēķināts precīzi, saskaņā ar apstiprinošo informāciju, kas pieejama lietas materiālos. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

6.3. **Izkropļojumi izejvielu tirgū**

(207) Vērtējums par izkropļojumiem izejvielu tirgū un iemesli, kāpēc attiecībā uz Krieviju piemērots 7. panta 2.a punkts, tika izklāstīti pagaidu regulas 207.–220. apsvērumā.

(208) Abi Krievijas ražotāji eksportētāji apgalvoja, ka Komisija nav ņēmusi vērā faktu, ka sūdzībā nebija ietverti pietiekami pierādījumi, kas pamatotu izmeklēšanas sākšanu atbilstoši pamatregulas 7. panta 2.a punktam.

(209) Pagaidu regulas 207. apsvērumā Komisija konstatēja, ka sūdzības iesniedzējs bija iesniedzis pietiekamus pierādījumus šajā sakarā, un tā īpaši norādīja uz divējādu cenu piemērošanu Krievijā attiecībā uz dabasgāzi. Proti, sūdzībā bija minēts piemērs par kādu Krievijas rūpnīcas darbību, ieskaitot ražošanas izmaksas, kas skaidri pierādīja, ka gāzes izmaksu īpatsvars ražošanas izmaksās ir daudz lielāks nekā 17 %. Turklāt sūdzībā bija ietverts Krievijas gāzes vietējo cenu un eksporta cenu uz Savienību salīdzinājums, kas apliecināja, ka eksporta cenas bija ievērojami augstākas. Visbeidzot, gan sūdzībā, gan kopsavilkumā bija ietvertas tiešas norādes uz pamatregulas 7. panta 2.a punkta piemērošanu, ņemot vērā mākslīgi zemās valsts noteiktās vietējās gāzes cenas, kas, kā tiek apgalvots, rada strukturālu kropļojumu. Tāpēc šis apgalvojums tiek noraidīts.

(210) Turklāt viens no Krievijas ražotājiem eksportētājiem apstrīdēja izmeklēšanas konstatējumus attiecībā uz pamatregulas 7. panta 2.a punkta piemērošanas nosacījumiem. Minētā ieinteresētā persona neapstrīdēja, ka pastāv eksporta nodoklis 30 % apmērā, viena uzņēmuma monopols gāzes eksportam un divējādu cenu sistēma, kā aprakstīts pagaidu regulas 212.–215. apsvērumā, bet tā apstrīdēja divus pamatregulas 7. panta 2.a punkta piemērošanas nosacījumus, proti,

a) faktu, ka šo kropļojošo pasākumu rezultātā gāzes cena Krievijas tirgū ir ievērojami zemāka nekā cenas reprezentatīvajos starptautiskajos tirgos;

b) faktu, ka dabasgāzes īpatsvars attiecīgā ražojuma ražošanas izmaksās pārsniedz 17 %.

(211) Attiecībā uz pirmo punktu minētais uzņēmums atkārtoja savus argumentus, ka *Waidhaus* cenu un Savienības tirgu kopumā nevar uzskatīt par "reprezentatīvu starptautisku tirgu" atšķirībā no ASV tirgus.

(212) Kā paskaidrots pagaidu regulas 55. apsvēruma d) punktā, Komisija konstatēja, ka *Waidhaus* cena ir atbilstošs etalons reprezentatīvā starptautiskā tirgus cenai. Tomēr būtu jāpiemin, ka pat tad, ja Komisija uzskatītu ASV par reprezentatīvu starptautisko tirgu, regulētā cena Krievijas tirgū tik un tā būtu par 20 % zemāka.

(213) Attiecībā uz minētā uzņēmuma apgalvojumu, ka dabasgāzes izmaksu (neskaitot transportēšanas izmaksas) īpatsvars UAN ražošanas izmaksās ir mazāks nekā 17 %, būtu jāatkārto, ka saskaņā ar datiem, kas norādīti abu ražotāju atbildēs uz anketas jautājumiem, dabasgāzes īpatsvars attiecīgā ražojuma ražošanas izmaksās bija vairāk nekā 17 %. Šis konstatējums tika apstiprināts aprēķinā, kurā tika ņemtas vērā neizkropļotas dabasgāzes cenas, tas ir, *Waidhaus* cenas, kas tika atzītas par piemērotām šajā gadījumā, neatkarīgi no tā, vai tiek pieskaitītas transportēšanas izmaksas. Tāpēc šis apgalvojums tiek noraidīts.

(214) Turklāt abi Krievijas ražotāji eksportētāji apgalvoja, ka nevar individuāliem uzņēmumiem izkropļojumu esību izejvielu tirgū noteikt valsts līmenī un vēlāk pieņemt lēmumu noteikt tiem pasākumus dempinga starpības līmenī, neveicot to individuālās situācijas novērtējumu. Krievijas eksportētāji apgalvoja, ka tie nebūtu jāsoda par KFV nesadarbošanos, kā rezultātā konstatējums par izkropļojumu esību izejvielu tirgū bija daļēji balstīts uz pamatregulas 18. pantu.

(215) Šajā saistībā būtu jānorāda, ka minētais konstatējums tika izdarīts, pamatojoties uz ražotāju eksportētāju iesniegtajiem datiem. Patiešām, attiecīgā ražojuma ražošanas izmaksu analīze, uzņēmumu dabasgāzes iegādes cenas salīdzinājums ar neizkropļoto etaloncenu (koriģētu līdz cenu līmenim Krievijas ražotnēs) un dabasgāzes izmaksu īpatsvars ražošanas izmaksās, kā arī šīs gāzes piegādes avoti bija balstīti uz uzņēmumu individuālajiem datiem. Ņemot vērā dažu Krievijas gāzes tirgū konstatēto kropļojumu būtību, ražotāju eksportētāju individuālajai rīcībai nebija nozīmes. Piemēram, tie guva labumu no izkropļotās dabasgāzes cenas, ko radīja eksporta ierobežojumi un eksporta nodoklis, neatkarīgi no to individuālā dabasgāzes piegādes avota (ar nosacījumu, ka tā bija Krievijas izcelsmes dabasgāze). Visbeidzot, neviena no personām neiesniedza pierādījumus, ka pagaidu regulas 211.–214. apsvērumā minētie pasākumi nebija ieviesti.

(216) Visbeidzot, gan KFV, gan abi Krievijas ražotāji eksportētāji apgalvoja, ka 7. panta 2.a punkta piemērošana ir pretrunā PTO noteikumiem, jo tā piemērošana diskriminē Krievijas ražotājus eksportētājus attiecībā pret ražotājiem eksportētājiem no pārējām divām valstīm, uz kurām attiecas izmeklēšana.

(217) Apgalvojums par Krievijas ražotāju eksportētāju diskrimināciju nebija pamatots. Pēc Krievijas ieinteresēto personu sākotnējo piezīmju saņemšanas Komisija izmeklēšanas gaitā izvērtēja iespēju piemērot 7. panta 2.a punktu attiecībā uz TT un ASV ražotājiem eksportētājiem. Komisija pārbaudīja ieinteresēto personu apgalvojumus, tomēr secināja, ka 7. panta 2.a punkta piemērošana nebūtu pamatota, kā paskaidrots pagaidu regulas 195. apsvērumā, proti:

1) vai nu norādītie pasākumi nebija 7. panta 2.a punktā uzskaitītie izkropļojumu veidi:

2) vai arī tie nebija tādi, kas ietekmē izejvielu cenu.

(218) Tāpēc Komisija šo apgalvojumu noraidīja.

(219) Pēc galīgās informācijas izpaušanas abi Krievijas ražotāji eksportētāji atkārtoja savus apgalvojumus par diskriminējošo attieksmi pret Krieviju šajā procedūrā, jo īpaši ņemot vērā gāzes tirgus organizāciju TT.

(220) Attiecībā uz šo apgalvojumu Komisija atgādināja, ka neviens no iespējamiem gāzes tirgus izkropļojumiem TT nav uzskaitīts kā eksporta ierobežojums pamatregulas 7. panta 2.a punktā.

(221) Turklāt *Eurochem* atkārtoja savu apgalvojumu, ka dabasgāzes izmaksu īpatsvars ražošanas izmaksās nebija 17 %. Tomēr netika iesniegti jauni pierādījumi vai argumenti, kas mainītu Komisijas secinājumu šajā saistībā, kā norādīts iepriekš 213. apsvērumā.

(222) Visbeidzot, *Eurochem* apstrīdēja Komisijas konstatējumus par dabasgāzes tirgus izkropļojumu Krievijā valsts mērogā. Uzņēmums īpaši norādīja, ka 30 % eksporta nodoklis ir piemērojams tikai *Gazprom* un ka tas nav piemērojams to privāto gāzes ražotāju eksporta pārdošanas apjomiem, kuri bija galvenie dabasgāzes piegādātāji *Eurochem*.

(223) Atbildot uz šo apgalvojumu būtu jāuzsver, ka Krievijā privātajiem gāzes ražotājiem vispār nav atļauts eksportēt gāzi. Turklāt sašķidrinātās dabasgāzes eksports (ar ierobežojumu vai bez tā), uz kuru balstīts *Eurochem* apgalvojums, šajā gadījumā ir nebūtisks, jo tika konstatēts, ka Krievijas ražotāji eksportētāji neizmantoja sašķidrināto dabasgāzi par izejvielu UAN ražošanā, tāpēc šajā izmeklēšanā uz to netika attiecināta analīze atbilstoši pamatregulas 7. panta 2.a punktam.

(224) Tā kā netika saņemtas citas piezīmes par izkropļojumiem Krievijas izejvielu tirgū, Komisija apstiprināja secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 207.–220. apsvērumā, kā precizēts iepriekš 207.–222. apsvērumā.

6.4. **Savienības intereses saskaņā ar pamatregulas 7. panta 2.b punktu**

(225) Viens no Krievijas ražotājiem eksportētājiem apgalvoja, ka 7. panta 2.a punkta piemērošana nav Savienības interesēs saskaņā ar pamatregulas 7. panta 2.b punktu. Argumenti minētā apgalvojuma pamatošanai ir analizēti turpmāk. Vairākas citas ieinteresētās personas arī izteica piezīmes par dažiem analīzes aspektiem, kuras arī ir iztirzātas.

6.4.1. *Neizmantotās jaudas eksportētājvalstī*

(226) Abi Krievijas ražotāji eksportētāji apstrīdēja pagaidu konstatējumus par neizmantotajām jaudām. *Acron* apgalvoja, ka tas darbojas ar pilnu jaudu, savukārt *Eurochem* prognozēja Krievijas UAN eksporta samazinājumu, sākot no 2020. gada.

(227) Šie apgalvojumi neatceļ Komisijas vispārējos konstatējumus par neizmantotajām jaudām Krievijā kopumā un Krievijas eksporta potenciālu, vismaz tuvākajā nākotnē. Komisija noraidīja šos apgalvojumus un apstiprināja pagaidu regulas 6.4.1. iedaļā izklāstītos secinājumus.

6.4.2. *Konkurence attiecībā uz izejvielām*

(228) Krievijas ražotāji apgalvo, ka tiem nav negodīgu priekšrocību attiecībā uz dabasgāzi gāzes cenu regulējuma dēļ Krievijā. Attiecīgie uzņēmumi norādīja uz pieaugošo konkurenci Krievijas iekšzemes tirgū un to, ka arvien svarīgāki kļūst piegādātāji, kas nav *Gazprom* piegādātāji.

(229) Ņemot vērā *Gazprom* dominējošo stāvokli, ko nodrošina valsts regulētā maksimālā cena, un tā monopolu dabasgāzes eksportēšanā, citiem mazākiem piegādātājiem, lai tie varētu konkurēt, ir jāpiedāvā cenas, kas ir zemākas par šo regulēto cenu. Tas liecina, ka pretēji Krievijas ražotāju apgalvojumam konkurence Krievijā joprojām ir ierobežota. Turklāt Krievijas uzņēmumiem ir negodīgas priekšrocības, ko sniedz 30 % eksporta nodoklis, kuru piemēro pārdotajai dabasgāzei.

(230) Viens no Krievijas ražotājiem apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozare importēja ievērojamus amonjaka daudzumus no Krievijas, tāpēc arī tā netieši guva labumu no zemām gāzes cenām Krievijā, jo amonjaks ir pusprodukts, ko izmanto mēslošanas līdzekļu ražošanai. Pierādījumi apliecināja, ka Savienības ražošanas nozare ražoja amonjaku no gāzes, kas iegūta no dažādiem avotiem, un neimportēja ievērojamus amonjaka daudzumus no Krievijas. Tādējādi šis apgalvojums tika noraidīts.

6.4.3. *Ietekme uz Savienības uzņēmumu piegādes ķēdēm*

(231) Viens Krievijas ražotājs eksportētājs norādīja, ka piegādes ķēdes negatīvi ietekmētu pasākumu noteikšana dempinga starpības līmenī, par ko liecina lielā lietotāju iesaiste. Tomēr Komisija uzskata, ka lietotāju reakcija ir atbilde uz pagaidu regulas 253. apsvērumu, kurā ieinteresētās personas tika aicinātas izteikt viedokli par lietotāju interesēm. Minētie viedokļi tika analizēti un ir aprakstīti turpmāk 7.3. iedaļā.

(232) Cita ieinteresētā persona norādīja, ka pieprasījums, vismaz īstermiņā un vidējā termiņā, ir ļoti neelastīgs, jo UAN ir vienīgais šķidrais mēslošanas līdzeklis, un ir vajadzīgi būtiski ieguldījumi tā uzglabāšanas tvertnēs un smidzināšanas aprīkojumā. Vairākas personas apgalvoja, ka UAN produkcijas apjoms Savienībā ir nepietiekams un nespēj apmierināt patēriņu Savienības jaudu pārorientēšanas dēļ vai tādēļ, ka dažos pēdējos gados Savienības ražotāji ir pilnībā slēguši savas ražotnes.

(233) Attiecībā uz pieprasījuma neelastību Komisija piekrita, ka šķidro mēslošanas līdzekļu izmantošanai ir vajadzīgs lietošanas aprīkojums, kas atšķiras no cietajiem mēslošanas līdzekļiem paredzētā aprīkojuma. Tomēr antidempinga pasākumi nav vērsti uz saimniecībām, kurām UAN jāaizstāj ar citiem mēslošanas līdzekļiem (daži ekonomikas dalībnieki šādu aizstāšanu jebkurā gadījumā uzskata par iespējamu), bet to mērķis ir radīt vienlīdzīgus konkurences apstākļus. Attiecībā uz faktu, ka UAN produkcijas apjoms Savienībā ir mazāks nekā UAN patēriņš Savienībā, izmeklēšanā netika konstatēts, ka pastāv risks Savienības tirgus apgādes ziņā. Attiecīgajām valstīm alternatīvi iegādes avoti ir tādas valstis kā Alžīrija un Baltkrievija. Jebkurā gadījumā antidempinga maksājumi par importu no attiecīgajām valstīm tikai paaugstinātu šā importa cenas līdz godīgas konkurences līmenim. Visbeidzot, kā norādīts pagaidu regulas 255. apsvērumā, Savienības UAN ražotājiem ir spēja/iespējas palielināt UAN produkcijas apjomu, ja tie darbojas vienlīdzīgos konkurences apstākļos. Personu apgalvojumi par rezerves jaudu un ražotņu slēgšanu ir analizēti iepriekš 178. apsvērumā.

6.4.4. *Secinājums*

(234) Pamatojoties uz iepriekš minēto, tā kā citas piezīmes netika saņemtas, tika apstiprināti pagaidu regulas 222.–237. apsvērumā izklāstītie secinājumi.

7. **SAVIENĪBAS INTERESES**

7.1. **Savienības ražošanas nozares intereses**

(235) Lietotāju apvienības *AGPB* un *IFA* apšaubīja vajadzību noteikt antidempinga maksājumus, jo mēslošanas līdzekļu cenas Savienībā pastāvīgi ir augstākas nekā cenas pasaulē un slāpekļa tirgus Savienībā jau tiek aizsargāts ar ievedmuitas nodokļiem un/vai antidempinga maksājumiem (piemēram, par AN importu). Komisija noraidīja apgalvojumu, ka Savienības ražotājiem kaitējums nav radīts, jo pagaidu regulas un šīs regulas 4. iedaļā ir skaidri secināts, ka Savienības UAN ražotājiem ir radīts kaitējums.

(236) Ražotājs eksportētājs *Acron* apšaubīja, vai antidempinga maksājumi būtu Savienības ražotāju interesēs, jo lielākie Savienības ražotāji neatbalstīja sūdzību. Ražotājs eksportētājs *CFI* un lietotāju apvienība *AGPB* apšaubīja, vai antidempinga maksājumi būtu Savienības ražotāju interesēs, jo saskaņā ar to aplēsēm Savienības ražotājiem, kas saražo aptuveni 50 % no ražošanas apjoma Savienībā, nav vajadzības pēc aizsardzības, ko sniedz antidempinga maksājumi.

(237) Vispirms būtu jāprecizē, ka norādītais skaitlis nav pareizs, jo sūdzības iesniedzēji saražo 55–70 % no kopējās Savienībā saražotās UAN produkcijas. Otrkārt, UAN apjoms, ko saražo abi ražotāji eksportētāji, kuri norādījuši, ka iebilst pret izmeklēšanu, ir 25–35 % no kopējā ražošanas apjoma Savienībā. Tādējādi atlikušie ražošanas apjomi, t. i., UAN apjomi, ko saražoja ražotāji, kuriem nebija nostājas attiecībā uz izmeklēšanu, ir ierobežoti.

(238) Būtu arī jānorāda, ka pat tad, ja Savienības ražotājs iebilst pret antidempinga izmeklēšanas sākšanu vai antidempinga pasākumu noteikšanu, tas ne vienmēr nozīmē to, ka šāds ražotājs negūtu labumu no pasākumiem, kas var tikt noteikti. Pamatojoties uz minēto, secinājums, ka pasākumu nepiemērošana, visticamāk, negatīvi ietekmētu Savienības ražošanas nozari, turpretī pasākumu noteikšana uzlabotu situāciju šajā nozarē, netiek mainīts, un šis apgalvojums tika noraidīts.

(239) Tā kā citas piezīmes attiecībā uz Savienības ražošanas nozares interesēm netika saņemtas, tika apstiprināti secinājumi, kas izklāstīti pagaidu regulas 239. un 240. apsvērumā.

7.2. **Nesaistīto importētāju intereses**

(240) Tā kā piezīmes par nesaistīto importētāju interesēm netika saņemtas, tika apstiprināti secinājumi, kas izklāstīti pagaidu regulas 241.–243. apsvērumā.

7.3. **Lietotāju intereses**

(241) Pagaidu regulas 253. apsvērumā ieinteresētās personas tika aicinātas izteikt savu viedokli par lietotāju interesēm, lai Komisija varētu veikt sīkāku analīzi un pabeigt novērtējumu attiecībā uz lietotājiem, jo īpaši lauksaimniekiem. Vairākas personas apgalvoja, ka antidempinga maksājumu noteikšana ir pretrunā Savienības interesēm. Piezīmes un informācija, kas saņemtas pēc pagaidu informācijas izpaušanas un ir būtiskas šai analīzei, kā arī ierobežotās piezīmes par šo iedaļu, kas saņemtas pēc galīgās informācijas izpaušanas, ir analizētas turpmāk.

(242) Vispirms tiek atgādināts, ka, ciktāl runa ir par veiktās analīzes veidu, Komisija atbilstoši savai ierastajai praksei attiecībā uz Savienības interesēm koncentrējās uz analīzi par to, kāda ir izmaksu palielinājuma ietekme un antidempinga maksājumu ietekme uz importētājiem, lietotājiem un citiem ekonomikas dalībniekiem. Parasti šāda analīze tiek balstīta lielākoties uz informāciju, kas saņemta no ieinteresētajām personām. Atkarībā no lietotāju sadarbošanās pakāpes (t. i., vai ir sniegtas izvērstas atbildes uz anketas jautājumiem) tika veikta arī to rentabilitātes analīze. Tomēr pašreizējā izmeklēšanā, ņemot vērā potenciāli skarto saimniecību un citu ekonomikas dalībnieku lielo skaitu un daudzveidību, Komisija uzskatīja, ka nav iespējams veikt pietiekamu "lauka analīzi". Komisija uzskatīja, ka tā vietā ir lietderīgāk izmantot jau pieejamo statistiku un datus, proti, tos, kas saņemti no attiecīgajiem Komisijas specializētajiem dienestiem.

(243) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas lietotāju apvienība *AGPB* piekrita Komisijas aprēķinam, ka UAN izmaksu īpatsvars Savienības kopējās lauksaimniecības izmaksās ir mazāks nekā 1 % ([20]), lai gan tā nepiekrita tam, kā Komisija tās novērtējusi. Tomēr iebildumus par šo īpatsvaru izteica lietotāju apvienība *IFA*, atsaucoties uz to, ka nav ņemts vērā fakts, ka Savienības lauksaimniecības nozare ietver neskaitāmus realitātes aspektu. Ražotājs eksportētājs *CFI* apgalvoja, ka šī Komisijas analīzes daļa ir pretrunā pārējām izmeklēšanas daļām, jo ietekme uz lauksaimniekiem tiek aprēķināta par visu lauksaimniecības nozari kopumā, savukārt pārējās izmeklēšanas daļās Komisija ir koncentrējusies uz UAN.

(244) Pirmkārt, attiecībā uz apgalvojumu, ka ietekmei uz lauksaimniecības nozari kopumā nav nozīmes, Komisija ne pagaidu posmā, ne galīgajā posmā neieguva pārbaudāmus skaitļus par pasākumu iespējamo ietekmi uz Savienības UAN lietotājiem kā atsevišķu lietotāju grupu. Tādējādi Komisija, izmantojot labākos pieejamos un ticamos statistikas avotus un ievērojot savu iedibināto praksi, kā aprakstīts iepriekš, vispirms aprēķināja ietekmi, kāda pasākumiem būtu uz lauksaimniecības nozari kopumā, paturot prātā, ka UAN ir viens no (slāpekļa) mēslošanas līdzekļiem Savienībā, taču ne izplatītākais ([21]). Minētā persona, kas apgalvoja, ka šī analīzes daļa ir pretrunā citām daļām, pati iesniedza ar UAN nesaistītus skaitļus ([22]), kad tās rīcībā nebija datu konkrēti par UAN.

(245) Turklāt, kā paskaidrots pagaidu regulas 251. apsvērumā, Komisija arī aprēķināja ietekmi ļaunākajā [visnelabvēlīgākajā] scenārijā, proti, ietekmi, ko radītu vislielākais pagaidu maksājums specializētai saimniecībai, kura kā vienīgo slāpekļa mēslošanas līdzekli izmanto UAN. Tas ir galējs teorētisks scenārijs. Veicot minēto analīzi, Komisija paļāvās uz statistikas datiem par konkrētām lauksaimnieku grupām, kas izmantoja UAN visvairāk. Minētās analīzes rezultātu Komisija darīja zināmu arī ieinteresētajām personām.

(246) Minētais ražotājs eksportētājs atzina, ka Komisija bija iesniegusi nelabvēlīgākā scenārija aprēķinu, tomēr izteica iebildumus par korekciju, kas veikta, lai 2013. gada rādītāju pielāgotu 2017. gada līmenim, proti, korekciju attiecībā uz slāpekļa mēslošanas līdzekļu pienesumu tādas saimniecības COP, kura atrodas Francijas ziemeļos un specializējušās kviešu audzēšanā. Arī šī korekcija tika veikta, pamatojoties uz ticamiem statistikas avotiem, kā paskaidrots pagaidu regulas 28. zemsvītras piezīmē. Arī jaunākie Lauksaimniecības ekonomikas atskaites rādītāji par Franciju Komisijai būtu jākoriģē uz leju ([23]). Minētā persona arī apstrīdēja, ka izmeklēšanas laikposmā UAN izmaksu īpatsvars bija aptuveni 10 % no to Francijas saimniecību ražošanas izmaksām, kuras specializējušās kviešu audzēšanā un izmanto UAN kā vienīgo slāpekļa mēslošanas līdzekli, kā to konstatējusi Komisija. Tomēr minētā persona neiesniedza pierādījumus šā apgalvojuma pamatošanai. Tāpēc šie apgalvojumi tiek noraidīti.

(247) Lietotāju apvienība *AGPB* piekrita, ka izmeklēšanas laikposmā UAN izmaksu īpatsvars bija līdz 10 % no to Francijas saimniecību ražošanas izmaksām, kuras specializējušās parasto kviešu audzēšanā ([24]), kā to norādījusi Komisija, tomēr sūdzības iesniedzējs iesniedza aprēķinus, kuros bija uzsvērts, ka mēslošanas līdzekļu izmaksu īpatsvars lauksaimnieku resursu izmaksās ir neliels ([25]). Lietotāju apvienības *AGPB* un *IFA* kā alternatīvu Komisijas metodikai ierosināja metodiku, kas ietver konstatējumu par kopējām lauksaimniecības izmaksām Savienībā, ievērojot "visnelabvēlīgāko scenāriju", kā aprakstīts pagaidu regulas 250. un 251. apsvērumā. Minēto personu konstatējumi attiecas uz Francijas lietotāju grupu ([26]), kas ir plašāka nekā tā, kuru Komisija izmantojusi visnelabvēlīgākā scenārija gadījumā. Ciktāl minētās personas ar alternatīvo metodiku nonāca pie secinājuma, kas atšķiras (lai gan ne tik ļoti) no Komisijas secinājuma, Komisija uzskatīja, ka publicētie dati par *FADN COP* lietotājiem Francijā neatceļ tās secinājumus par Savienības interesēm attiecībā uz lauksaimniekiem.

([20]) Dokuments t19.001843.
([21]) http://www.fertilizerseurope.com/fileadmin/user_upload/publications/statistics_publications/Stat_website.pdf
([22]) Ražotājs eksportētājs (*CFI*) sava 2019. gada 29. aprīlī iesniegtā materiāla 4.3.3. punktā nav norādījis darbvietu skaita rādītājus konkrēti par UAN, bet ir norādījis, ka "(..) 2017. gadā lauksaimniecības nozarē bija nodarbināti 9 miljoni cilvēku".
([23]) Sk. 7. lpp. tīmekļa lapā https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/statistics/factsheets/pdf/fr_en.pdf.
([24]) Dokumentā t19.001843 *AGPB* norāda: "Pamatojoties uz mūsu rīcībā esošajiem datiem, kas iegūti no *Observatoire Arvalis | Unigrains | CerFrance*, 2018. gada oktobrī (..) slāpekļa mēslošanas līdzekļu īpatsvars bija (..) 10 % no kopējām ziemas kviešu produkcijas izmaksām Francijā 2017./2018. gadā".
([25]) Sk. dokumentu t19.002111, kur sūdzības iesniedzējs aprēķinājis, ka Francijā laikposmā no 2015. gada līdz 2017. gadam mēslošanas līdzekļu īpatsvars bija 8,6 % no kopējām starpniecības izmaksām, savukārt lauksaimniecības resursu komponentu attīstība norādīta 10. lpp. vietnē https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/statistics/factsheets/pdf/eu_en.pdf (atjaunināta 2018. gada maijā).
([26]) Dokumentā t19.002212 attiecīgās personas ir iekļāvušas aprēķinus, saskaņā ar kuriem 2017./2018. gadā UAN izmaksu īpatsvars attiecībā uz atlasītajiem lietotājiem Francijā bija 9–16 %. Šādi atlasītie lietotāji Francijā ir saimniecības, kas specializējušās graudaugu, eļļas augu un proteīnaugu audzēšanā (15. tips jeb *COP*, kā norādīts *AGRI* ĢD *FADN* datubāzē). Sk. arī dokumentu t19.001992 attiecībā uz atsauces dokumentiem, kurus izmantojušas minētās personas (piemēram, https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/fadn/sector-fiches/tf15_fr.pdf).

(248) *IFA* arī apgalvoja, ka Komisijas novērtētais UAN izmaksu īpatsvars lauksaimnieku kopējās ražošanas izmaksās ir pārāk zems, ņemot vērā UAN izmaksu palielinājumu, kas bija novērojams kopš 2018. gada septembra. Komisija norādīja, ka izmeklēšanas laikposms, kas atlasīts šai izmeklēšanai, ir no 2017. gada 1. jūlija līdz 2018. gada 30. jūnijam, tāpēc ir bijis pareizi un atbilstoši pamatregulai minētās analīzes veikšanai neizmantot datus, kas attiecas uz 2018. gada otro pusi. Tomēr norises pēc izmeklēšanas laikposma tika analizētas un ņemtas vērā, nosakot pasākumu veidu, kā paskaidrots 10.1. iedaļā.

(249) Tā pati apvienība nepiekrita faktam, ka Komisija, aprēķinot maksājuma ietekmi uz to Francijas saimniecību ražošanas izmaksām, kuras specializējušās parasto kviešu audzēšanā un izmanto UAN kā vienīgo slāpekļa mēslošanas līdzekļu avotu, uzskatīja, ka tikai 70 % šo saimniecību mēslošanas līdzekļu izmaksu atbilst UAN, jo slāpekļa mēslošanas līdzekļu īpatsvars ir 70 % no kopējā Savienībā izmantotā mēslošanas līdzekļu apjoma. Tomēr minētā apvienība nepamatoja šo apgalvojumu, kas ir nepamatots, ja ņem vērā agronomisko efektivitāti, ko sūdzības iesniedzējs norādījis dokumentā t19.002185. Tāpēc šis minētās personas apgalvojums tiek noraidīts.

(250) Lietotāju apvienība *Copa-Cogeca* atkārtoja, ka maksājumi nozīmē papildu izmaksas, ko lauksaimnieki nevar pārnest uz lauksaimniecības pārtikas aprites lejupējiem dalībniekiem un kas samazina lauksaimnieku ienākumus un konkurētspēju. Lietotāju apvienības *AGPB* un *IFA* norādīja, ka Savienības lauksaimnieku konkurētspējai jau kaitē ievedmuitas nodokļi un/vai antidempinga maksājumi (piemēram, par AN importu), ar kuriem tiek aizsargāti slāpekļa ražotāji Savienībā un kuru dēļ Savienības lauksaimnieki zaudē 1 miljardu EUR gadā. Pat ja Komisija secina, ka atkarībā no kultūraugu veida un tirgus lauksaimniekiem būs grūtības pārnest daļu no izmaksu palielinājuma, turpmāk 254. apsvērumā ir kopsavilkuma veidā izklāstīta prognoze par stabiliem lauksaimniecības ienākumiem Savienībā tuvākajā nākotnē. Komisija arī atgādina, ka pagaidu regulas 249. apsvērumā Komisija konstatēja, ka UAN veido mazāk nekā aptuveni 1 % no kopējām lauksaimniecības izmaksām Savienībā un 10 % no specializēto saimniecību kopējām izmaksām (251. apsvērums). Tāpēc pasākumu izraisītajam cenu pieaugumam, ja tāds vispār būs, kopumā nebūtu būtiski jāietekmē Savienības lauksaimniecības nozare. Tādēļ šis apgalvojums tiek noraidīts.

(251) Kopīgā uzklausīšanā, kas notika pēc pagaidu informācijas izpaušanas, vairāki lietotāji apgalvoja, ka pasākumu ietekme uz lauksaimniekiem būtu daudz lielāka, nekā to aprēķinājusi Komisija. Tie apgalvoja, ka dažiem lauksaimniekiem, kurus pasākumi skartu visvairāk, ražošanas izmaksas palielinātos par 5 % līdz pat 12 %, nevis par 3–5 %, kā aprēķinājusi Komisija. Šie apgalvojumi bija balstīti uz atsevišķu lauksaimnieku iesniegtu liecību vai datu kopumu, ko bija neiespējami pārbaudīt, un statistikas datiem. Pēc galīgās informācijas izpaušanas, ņemot vērā pārskatītos maksājumu līmeņus un pārskatīto pasākumu veidu, kā paskaidrots turpmāk 8.1. iedaļā, minētās personas pazemināja savas prognozes no 6 % līdz maksimāli 9 % atkarībā no tā, vai UAN veido 70 % no šo saimniecību mēslošanas līdzekļu izmaksām, ko, kā minēts iepriekš 248. apsvērumā, Komisija uzskatīja par visreālistiskāko īpatsvaru šajā "galējā" scenārijā, vai 100 % no minētajām izmaksām. Tomēr minētie prognozētie izmaksu palielinājumi bija balstīti arī uz UAN cenām 2019. gada februārī – mēnesī, kas ne tikai neietilpst izmeklēšanas laikposmā, bet ir arī mēnesis, kad cenas bija ārkārtēji augstas (pēc tam tās strauji kritās). Turklāt prognoze arī bija balstīta uz pieņēmumu, ka kopējais izmaksu palielinājums, kas radīsies galīgo maksājumu dēļ, būs vienādā līmenī ar salīdzinoši augsto īpašo maksājumu, kas aprēķināts vienam no Krievijas ražotājiem eksportētājiem, tomēr tas ir pārspīlēti, ņemot vērā šā viena ražotāja tirgus daļu. Tāpēc minētie apgalvojumi tiek noraidīti.

(252) Pēc pagaidu pasākumiem *Copa-Cogeca* arī apgalvoja, ka pagaidu antidempinga maksājums radītu papildu izmaksas lauksaimniekiem Savienībā 559 miljonu EUR apmērā gadā, savukārt lietotāju apvienība *IFA* aprēķināja 312 miljonus EUR. Saskaņā ar lietotāju apvienības *AGPB* aprēķiniem šādas papildu izmaksas būtu 502 miljoni EUR gadā. Komisija norāda, ka, aprēķinot šos skaitļus, attiecīgās personas, šķiet, ir ņēmušas vērā atsauces datus, kas atšķiras no Komisijas izmantotajiem, proti, vislielākos pagaidu maksājumus un UAN cenas laikā, kad tās bija (īpaši) augstas. Pēc galīgās informācijas izpaušanas *Fertilizers Europe* norādīja, ka kopējās izmaksas, ko radīs lauksaimniekiem noteiktais maksājums, sasniegs 32,8 miljonus EUR gadā. Tomēr savā aprēķinā tas neņēma vērā nekādu maksājuma potenciālo ietekmi uz Savienības ražošanas nozares cenām. Komisija uzskata, ka, pieņemot, ka importētāji maksājuma radītās izmaksas pilnā apmērā pārnesīs uz lauksaimniekiem Savienībā, antidempinga maksājumi tādā līmenī, kāds noteikts šajā regulā, radītu lauksaimniekiem papildu izmaksas 90 miljonu EUR apmērā gadā. Šis rādītājs ir balstīts uz īpašajiem maksājumiem, kas jānosaka attiecīgās izcelsmes ražojumam, UAN patēriņu un tirgus daļām, kādas tās bija izmeklēšanas laikposmā, paredzot arī Savienības ražošanas nozares pārdošanas cenu palielinājumu.

(253) Ražotājs eksportētājs *CFI* izteica iebildumus par faktu, ka saskaņā ar pagaidu regulas 7.3. nodaļu netika veikts novērtējums par antidempinga maksājuma ietekmi uz lauksaimnieku rentabilitāti, savukārt saskaņā ar *AGRI* ĢD ziņojumu, kas citēts pagaidu 24. zemsvītras piezīmē, kviešu audzēšanas saimniecībai Ziemeļfrancijā 2013. gadā radās pat 10 % lieli zaudējumi. Tāpat abas lietotāju apvienības, proti, *AGPB* un *IFA*, apgalvoja, ka būtu jāvērtē antidempinga maksājuma ietekme uz lauksaimnieku peļņu, nevis ietekme uz ražošanas izmaksām. Šāda analīze parādītu, ka pašreizējās lauksaimnieku peļņas normas ir ļoti mazas un ka izmaksu palielinājums antidempinga maksājumu dēļ varētu nelabvēlīgi ietekmēt daudzu saimniecību dzīvotspēju Savienībā. Minētās personas nepiekrita Komisijas secinājumam, ka maksājumam tādā līmenī, kāds noteikts provizoriski, Francijā nebūtu nesamērīgi lielas ietekmes uz saimniecībām, kas specializējušās parasto kviešu audzēšanā. Kā norādīja viena no personām, Francijas graudu ražotājiem, kas specializējušies graudaugu, eļļas augu un proteīnaugu audzēšanā, jebkādas papildu izmaksas pasākumu dēļ liegtu iespēju gūt lielāko daļu no niecīgās peļņas, ko tie gūst pašlaik. Krievijas ražotājs eksportētājs *Acron* norādīja, ka lauksaimnieku situācija ir sliktāka nekā jebkad agrāk katastrofiski mazās ražas, saimniecībās novēroto pandēmiju, klimata un tirgus nenoteiktību dēļ, kā arī tādēļ, ka pārdošanas cenas ir zemākas nekā ražošanas izmaksas. Savukārt otrs Krievijas ražotājs eksportētājs uzskatīja, ka gadījumā, ja nebūtu cenas ziņā pieejamu alternatīvu produktu, lielais cenu pieaugums apdraudētu nozari, kurā saimniecību ienākumi jau tā ir nestabili.

(254) Iepriekš minētie apgalvojumi par lauksaimnieku rentabilitāti tiek noraidīti.

(255) Pirmkārt, kā minēts iepriekš 241. apsvērumā, Komisijas analīze ir balstīta uz ieinteresēto personu sniegto informāciju un ticamu un pieejamu statistiku un datiem. Otrkārt, Komisija norāda, ka publiski pieejamie pētījumi vieš šaubas par antidempinga maksājumu būtisku negatīvu ietekmi uz Savienības saimniecību dzīvotspēju. Francijā, kas, kā tiek prognozēts, joprojām būs nozīmīga graudaugu neto importētāja Savienības līmenī ([27]), pēdējās divās sezonās patiešām ir bijušas labākas kviešu cenas un raža nekā 2015./2016. gada sezonā ([28]), savukārt 2017. un 2018. gadā lauksaimnieki tādās valstīs kā Apvienotā Karaliste un Francija darbojās diezgan rentabli ([29]). Pat ja specializētas kviešu saimniecības rentabilitāte Francijā 2013. gadā bija negatīva ([30]), izdevuma *EU Agricultural outlook for markets and income 2018–2030* ([31]) 79. lappusē ir norādīts, ka visā aplūkotajā laikposmā lauksaimniecības ienākumi uz gada darba vienību stabilizējās. Tajā pašā dokumentā ir arī norādīts, ka lauksaimniecības ienākumi nominālā izteiksmē aplūkotajā laikposmā saglabāsies stabili aptuveni 2016.–2018. gada līmenī un ka pašreizējā situācija attiecībā uz subsīdijām ir piemērojama attiecībā uz visu aplūkoto laikposmu. Turklāt minētajā dokumentā tiek prognozēts, ka graudaugu produkcijas apjoms Savienībā turpinās augt un līdz 2030. gadam sasniegs 325 miljonus tonnu (salīdzinājumā ar 284 miljoniem tonnu 2018. gadā), savukārt cenas saglabāsies salīdzinoši stabilas, piemēram, parastajiem kviešiem tās būs aptuveni 180 EUR par tonnu.

(256) Papildus iepriekš izklāstītajam Komisija norāda, ka abas lietotāju apvienības, kas minētas iepriekš 252. apsvērumā, piekrita Komisijas apgalvojumam, ka lielākā daļa Savienības lauksaimnieku paļaujas uz vairākām graudaugu kultūrām. Tā var būt lauksaimnieciska vajadzība, taču to jebkurā gadījumā uzskata par lauksaimnieku "drošības tīklu", jo cenu tendences un ienākumi attiecībā uz dažādām kultūrām atšķiras. Patiešām, aptuveni 50 % no to Francijas lauksaimnieku produkcijas, kuri specializējušies parasto kviešu audzēšanā (t. i., grupa, ko uzskata par tādu, uz kuru attiecināms visneizdevīgākais scenārijs), tiek ieguldīti dažādās citās graudaugu kultūrās.

(257) Pat ja Komisija nevar izslēgt, ka galīgajiem antidempinga maksājumiem noteiktajā līmenī var būt negatīva ietekme uz dažām konkrētu saimniecību darbībām, ietekme zaudētas peļņas izteiksmē, ņemot vērā lauksaimnieciskajai darbībai raksturīgo cikliskumu un nenoteiktību, saimniecībām nākotnē nav skaitliski nosakāma. Jebkurā gadījumā izmeklēšana parādīja, ka nav saistības starp UAN cenu un neto peļņas normu ne Francijas parasto kviešu audzēšanas saimniecībām visnelabvēlīgākajā scenārijā, ne Francijas saimniecībām, kas specializējušās graudaugu, eļļas augu un proteīnaugu audzēšanā. Patiesi, lietas materiālos nav nekādu norāžu, ka vēsturiski lauksaimnieku ienākumu palielināšanās var būt saistāma ar UAN cenu samazinājumu vai ka lauksaimnieku ienākumu samazināšanās var būt saistāma ar UAN cenu palielinājumu, kā norādīts turpmāk tabulā.

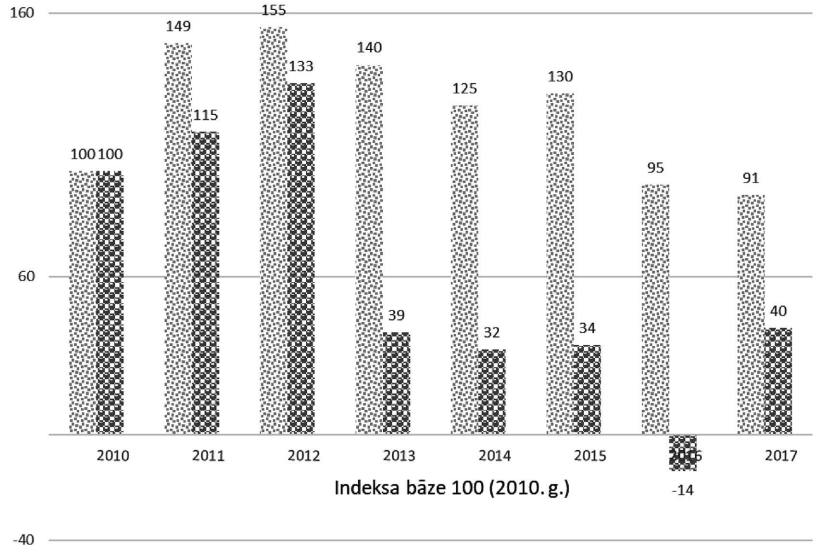
([27]) Attiecībā uz prognozi sk. *AGRI* ĢD izdevumu *EU Agricultural outlook for markets and income 2018–2030*, 35. lpp., 2018. gada decembris.

([28]) Informācija par cenām un ražu ir atrodama sūdzības iesniedzēja dokumenta t19.002111 par Savienības interesēm 4. lpp.

([29]) Sk. sūdzības iesniedzēja informāciju dokumentā t19.002185, proti, apsekojumus par lauksaimniecības kontiem, kas ietverti pielikumos.

([30]) Saskaņā ar *AGRI* ĢD izdevuma *EU Cereal farms report base on 2013 FADN data* 44. lpp. Francijas saimniecībā, kas specializējusies parasto kviešu audzēšanā, 2013. gadā bruto peļņas norma bija +49 EUR par tonnu, savukārt neto peļņas norma (pirms pašu faktoru atskaitīšanas) bija –19 EUR par tonnu.

([31]) https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/food-farming-fisheries/farming/documents/medium-term-outlook-2018-report_en.pdf

(258) Pēc galīgās informācijas izpaušanas lietotāju apvienības *AGPB* un *IFA* uzsvēra, ka lauksaimnieku grupai, ko pasākumi ietekmēs visvairāk, ienākumi samazinājās ilgā laikposmā un tāpēc pat tad, ja to ienākumi stabilizēsies, tie joprojām būs zemā līmenī, tāpēc pasākumi šos lauksaimniekus būtiski ietekmēs. Tomēr, tā kā nebija saistības starp UAN cenu un iepriekš tabulā norādīto normu, nevar prognozēt, ka pasākumu ietekme uz lauksaimnieku peļņu būs būtiska. Reālās ietekmes apjoms patiešām būs atkarīgs no pārāk daudziem faktoriem.

(259) Lietotāju apvienība *IFA* aicināja Komisiju neatbalstīt neefektīvu ražošanas nozari, kam ir ierobežota ietekme uz Savienības lauksaimniecības ekonomikas struktūru, atšķirībā no lauksaimniecības. Šis apgalvojums ir nepamatots un tāpēc tiek noraidīts. Savienības ražošanas nozare ir dzīvotspējīga un efektīva, ja tai ir nodrošināt vienlīdzīgi konkurences apstākļi.

(260) Lietotāju apvienības *AGPB* un *IFA* pretēji Komisijas konstatējumam apšaubīja, ka Savienības lauksaimnieku rīcībā ir apdrošināšana, lai nodrošinātu peļņas normas. Komisija atzīmēja, ka personu viedokļi šajā jautājumā atšķiras – ražotāja eksportētāja *CFI* informācija ([32]), kas iesniegta 2019. gada 29. aprīlī, liecināja, ka tiek izmantoti pagaidu regulas 251. apsvērumā minētie rīki. Pēc galīgās informācijas izpaušanas *AGPB* un *IFA* apgalvoja, ka "pagaidām normu apdrošināšana ES lauksaimniecībā netiek plaši izmantota" un ka nav plaši pieejamu cenu nodroses rīku, ko saimniecības varētu izmantot kā resursu. Tomēr šis apgalvojums nebija pamatots.

(261) Attiecīgais ražotājs eksportētājs apšaubīja Komisijas konstatējumu vērtību pagaidu regulas 251. apsvērumā, proti, i) ka daudzas saimniecības Savienībā paļaujas uz vairākām kultūrām un ii) ka lauksaimnieku rīcībā ir vairāki rīki, lai nodrošinātu UAN par saprātīgām cenām. Attiecībā uz i) punktu tas uzskatīja, ka saimniecības, kas specializējušās kviešu audzēšanā, tostarp saimniecība, ko Komisija minējusi kā piemēru, jau ir salīdzinoši daudzveidīgas, tomēr arī antidempinga ietekme uz kultūrām, kas nav kvieši, būtu smaga, kā apliecinājušas lauksaimnieku apvienības. Attiecībā uz ii) punktu tas norādīja, ka minētos rīkus lauksaimnieki jau izmanto pašreizējā situācijā, tāpēc šis fakts nemazina nekāda maksājuma ietekmi. Komisija nepiekrita minētajai personai, jo gan i), gan ii) punktā minētais kopumā sniedz ieguvumu lauksaimniekiem, tāpēc nav iemesla, kāpēc lai tā nebūtu antidempinga pasākumu izraisīta izmaksu palielinājuma kontekstā.

([32]) Dokuments t19.002016.

(262) Ražotājs eksportētājs *Acron* norādīja, ka fakts, ka Komisija nevarēja aplēst ar UAN saistītu darbvietu skaitu saimniecībās, nenozīmē, ka attiecīgajās saimniecībās šādu darbvietu nav. Ražotājs eksportētājs *CFI* nepiekrita Komisijas uzskatam, ka antidempinga pasākumu ietekme uz nodarbinātību būtu ierobežota, ņemot vērā paredzamo ievērojamo darbaspēka samazinājumu šajā nozarē produktivitātes uzlabojumu dēļ. Minētā persona arī norādīja uz paredzamo (konkrētu) lauksaimnieku izmaksu palielinājumu no 2017. gada līdz 2030. gadam.

(263) Komisija precizēja, ka pagaidu regulas 252. apsvērums būtu jāsaprot tādējādi, ka netiek gaidīts, ka antidempinga maksājumi paātrinās darbaspēka samazinājumu, kura turpināšanās jau tiek (un iepriekš tika) prognozēta attiecībā uz saimniecībām Savienībā. Attiecībā uz prognozēto izmaksu palielinājumu 254. apsvērumā katrā ziņā ir norādīts uz lauksaimniecības ienākumu stabilizēšanos.

(264) Tā kā citas piezīmes par lietotāju interesēm netika saņemtas, tika apstiprināti secinājumi, kas izklāstīti pagaidu regulas 241.–252. apsvērumā.

7.4. **Citi faktori**

(265) Ražotājs eksportētājs *CFI* apgalvoja, ka Komisija kļūdījās, secinot, ka nekas lietas materiālos neliecina, ka UAN cenu palielinājumam, ja tāds būs, būs negatīva ietekme uz citu mēslošanas līdzekļu cenu, jo, kā norādīja minētā persona, UAN un AN cenas attīstās vienādi. Tomēr šis apgalvojums bija pretrunā lietotāju iesniegtajiem uzklausīšanas materiāliem ([33]), saskaņā ar kuriem AN cenas Savienībā nebija saskaņotas ar pasaules cenām. Uz tāda paša pamata tika noraidīts arī lietotāju apvienības *Copa-Cogeca* apgalvojums, ka maksājumi palielinās citu slāpekļa mēslošanas līdzekļu cenas.

(266) Ražotājs eksportētājs *CFI* izteica iebildumus par Komisijas konstatējumiem pagaidu regulas 257. apsvērumā attiecībā uz darbvietām, kas saistītas ar UAN. Minētā persona neiesniedza alternatīvu aprēķinu vai aprēķinu par darbvietām, kas saistītas ar UAN, saimniecībās Savienībā. Tāpēc tā piezīmes tika noraidītas.

(267) Krievijas ražotājs eksportētājs *Acron* apšaubīja pagaidu regulas 32. zemsvītras piezīmē norādīto ("amonija nitrāta oglekļa pēda Eiropas Savienībā ir 1,1 tonna CO_2 ekvivalenta uz tonnu produkcijas, ASV –2,3 t un Krievijā –2,6 t"), apgalvojot, ka tam pašam UAN ražošanas oglekļa pēda ir 0,7 tonnas CO_2 ekvivalenta uz tonnu produkta ([34]) un Krievijai tā ir 0,6–0,8 tonnas. Komisijai pašai nav savu datu UAN oglekļa pēdas salīdzināšanai. Tādējādi, kā ir skaidri norādīts konkrētajā zemsvītras piezīmē, datiem izmantotas amonija nitrāta vērtības no trešās personas pēdas kalkulatora. Eiropas struktūras publicē datus, kurā atspoguļots oglekļa pēdas samazinājums atbilstīgi Savienības uzņēmumiem ([35]).

(268) Somijas Lauksaimniecisko ražotāju un mežu īpašnieku centrālā biedrība "MTK" uzstāja, ka pasākumi traucēs izmantot UAN, kas, kā tiek apgalvots, ir videi ļoti draudzīga mēslošanas metode. Ražotājs eksportētājs *Acron* apgalvoja, ka UAN alternatīvas ir ne vien dārgākas iegādē un lietošanā, bet arī vairāk piesārņo vidi. Minētā persona atsaucās uz kādu pētījumu, saskaņā ar kuru lauksaimniecība ir nozīmīgs slāpekļa oksīda piesārņojuma avots Kalifornijā, un apgalvoja, ka, ņemot vērā ar UAN alternatīvu izmantošanu saistīto apdraudējumu videi, Komisija nebūtu jāliedz Savienībā izmantot cenas ziņā pieejamo UAN, nosakot antidempinga maksājumus. Tomēr pagaidu regulas 256. apsvērumā bija atgādināts, ka, kaut arī UAN ir daudzas agronomiskas priekšrocības, tas vides ziņā nav neitrāls. Tā kā minētās personas neiesniedza pietiekamus pierādījumus, lai pamatotu savu apgalvojumu, tas tika noraidīts.

(269) *Acron* arī apgalvoja, ka maksājumi negatīvi ietekmēs Eiropas izplatītājus un piegādes ķēdes. Tā kā minētā persona neiesniedza pierādījumus, lai pamatotu savu apgalvojumu, tas tika noraidīts.

([33]) Personu uzklausīšanas materiālu 10. slaids, t19.002212.
([34]) *Acron* kalkulators ir pieejams dokumentā t19.002053.
([35]) https://www.eea.europa.eu/themes/industry/industrial-pollution/industrial-pollution-country-profiles-2018/2018-industrial-pollution-country-profiles

(270) Apvienība MTK apšaubīja to, kurš gūs labumu no antidempinga maksājumiem, uzsverot, ka lielākā daļa lielo mēslošanas līdzekļu uzņēmumu, kas darbojas Savienības tirgū, neatrodas Savienībā. Šajā saistībā Komisija atgādināja, ka tai ir juridisks pienākums noteikt antidempinga maksājumus, ja ir izpildītas tiesību aktu prasības, neatkarīgi no nodokļu iemaksām vai citiem apsvērumiem.

(271) Ražotājs eksportētājs *Acron* apgalvoja, ka Savienības ražotāji mēģina manipulēt ar UAN cenām. Lietotāju apvienības, kas sadarbojās, norādīja uz Savienības mēslošanas līdzekļu ražotāju palielinātu koncentrāciju Savienībā un to iespējamo ar konkurenci nesaderīgo praksi. Tā kā neviena nozīmīga iestāde nebija konstatējusi, ka Savienības UAN ražotāji ir iesaistījušies ar konkurenci nesaderīgā praksē, šīs piezīmes tika noraidītas.

7.5. **Secinājums par Savienības interesēm**

(272) Pamatojoties uz iepriekš izklāstīto, tā kā citas piezīmes netika saņemtas, tika apstiprināti pagaidu regulas 239.–258. apsvērumā izklāstītie secinājumi.

8. **GALĪGIE ANTIDEMPINGA PASĀKUMI**

(273) Ņemot vērā secinājumus par dempingu, kaitējumu, cēloņsakarību un Savienības interesēm, būtu jānosaka galīgie antidempinga pasākumi, lai novērstu turpmāku kaitējumu Savienības ražošanas nozarei, ko rada attiecīgā ražojuma imports par dempinga cenām.

8.1. **Pasākumu veids**

(274) Ražotājs eksportētājs *CFI* apgalvoja, ka *ad valorem* maksājumi nebūtu atbilstoši pašreizējā pieaugošo cenu kontekstā, jo tie radītu pārāk augstu aizsardzības līmeni, nestimulētu Savienības ražotājus samazināt izmaksas, nepamatoti paaugstinātu cenas Savienībā un mudinātu *Gazprom* turpināt pārdot gāzi Savienības tirgū par pārmērīgi augstām cenām. Tas apgalvoja, ka tāpēc jebkāds maksājums būtu jānosaka kā minimālā *CIF* etaloncena pirms nodokļa nomaksas, jo tā nodrošinātu pienācīgu aizsardzības līmeni Savienības ražošanas nozarei, nepiemērojot nevajadzīgus soda maksājumus lauksaimniecības nozarei. Lietotāju apvienības *AGPB* un *IFA* norādīja, ka minimālā importa cena būtu atbilstoša Komisijas praksei ([36]) gadījumā, ja pēc izmeklēšanas laikposma paaugstinās cenas, un nodrošinātu "drošības tīklu" Savienības mēslošanas līdzekļu ražošanas nozarei, vienlaikus ierobežojot gan izmaksu sloga palielināšanos Savienības lauksaimniekiem, gan kaitējumu Savienības eksporta konkurētspējai lauksaimniecības nozarē.

(275) Tomēr, ņemot vērā izmeklēšanas konstatējumus attiecībā uz ietekmi uz lietotājiem, Komisija secināja, ka pasākumi minimālās importa cenas veidā šajā gadījumā nebūtu pamatoti. Tāpēc apgalvojumi par minimālo importa cenu tika noraidīti.

(276) Ražotājs eksportētājs *MHTL* prasīja noteikt īpašu maksājumu, i) ņemot vērā UAN cenu palielinājumu pēc izmeklēšanas laikposma, ii) lai ierobežotu jebkādu būtisku ietekmi uz lietotājiem, un iii) jo īpašs maksājums par tonnu ir vairāk atbilstošs prasītājam, tā kā attiecīgā persona importē tikai ar saistīta tirdzniecības uzņēmuma starpniecību.

(277) Komisija izanalizēja vidējās UAN importa cenas attiecīgajā laikposmā, izmeklēšanas laikposmā un laikposmā pēc izmeklēšanas. Cenas atšķirības bija ievērojamas, galvenokārt tāpēc, ka būtiski svārstījās gāzes, kas ir UAN galvenā izejviela, cenas. Ņemot vērā šo UAN importa cenu nepastāvīgumu, pastāv reāls risks, ka *ad valorem* maksājums varētu nepietiekami likvidēt kaitējumu, kad cenas ir zemas, vai nepamatoti kaitēt lietotāju nozarei, kad cenas ir augstas. Tāpēc Komisija secināja, ka, ņemot vērā šā gadījuma specifiku, īpašs maksājums ir vairāk piemērots nekā *ad valorem* maksājums.

([36]) Minētās personas citēja Komisijas 2015. gada 29. oktobra Īstenošanas regulu (ES) 2015/1953, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas, Japānas, Korejas Republikas, Krievijas Federācijas un Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes orientēta grauda struktūras elektrotehniskā silīcijtērauda plakanu velmējumu importam (OV L 284, 30.10.2015., 109. lpp.), Padomes 2001. gada 7. maija Regulu (EK) Nr. 901/2001, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu attiecībā uz Krievijas izcelsmes urīnvielas importu (OV L 127, 9.5.2001., 11. lpp.), un Padomes 2011. gada 10. maija Īstenošanas regulu (ES) 457/2011, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas noteikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes melamīna importam (OV L 124, 13.5.2011., 2. lpp.), 62.–65. un 76. punktu.

(278) Pēc galīgās informācijas izpaušanas sūdzības iesniedzējs, *Grupa Azoty* un *Agropolychim* iebilda pret pasākumiem īpaša maksājuma veidā. Tā kā Savienības ražotāji vēl nav saņēmuši pilnīgu atbrīvojumu, ņemot vērā gāzes un UAN cenu nepastāvību un nospiestās UAN cenas izmeklēšanas laikposmā, minētie uzņēmumi uzskatīja, ka vairāk piemērots būtu *ad valorem* maksājums. Kā paskaidrots iepriekš 276. apsvērumā, tieši augstā cenu nepastāvība ir viens no galvenajiem iemesliem īpaša maksājuma noteikšanai. Pamatojoties uz minēto, šis apgalvojums tika noraidīts.

(279) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *AGPB* un *IFA* atkārtoti norādīja, ka gadījumā, ja Komisija nosaka galīgus maksājumus, tai minētie pasākumi būtu jānosaka minimālās importa cenas veidā. Minētās personas uzskatīja, ka būtiskie konstatējumi šajā izmeklēšanā ir tādi paši kā tie, kas pamatoja šādu pieeju izmeklēšanā, kuru Komisija noslēdza 2011. gadā ([37]). Attiecībā uz minēto apgalvojumu, pat ja apstākļi būtu līdzīgi, Komisijas pastāvīgā prakse ir novērtēt katru gadījumu individuāli. Šajā gadījumā, kā paskaidrots 274. apsvērumā, konstatējumi par lietotāju interesēm nav tādi, lai pasākumus noteiktu minimālās importa cenas veidā. Tiek atgādināts, ka izmeklēšanas laikposmā cenas bija salīdzinoši zemas, un, ja minimālā importa cena tiktu noteikta uz šāda pamata, pastāv reāls risks, ka pasākumi nespētu pietiekami aizsargāt Savienības ražošanas nozari no konstatētā kaitējumu radošā dempinga. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

8.2. **Galīgie pasākumi**

(280) Ņemot vērā iepriekšminēto, maksājumam jābūt šādam fiksētam maksājumam par UAN tonnu.

Valsts	Uzņēmums	Dempinga starpība (%)	Kaitējuma starpība (%)	Galīgā maksājuma likme (%)	Galīgā fiksētā maksājumu likme – EUR par tonnu
Krievija	PJSC Acron	31,9	31,9	31,9	42,47
Krievija	Akciju sabiedrība *Azot*	20,0	20,0	20,0	27,77
Krievija	Akciju sabiedrība *Nevinnomyssky Azot*	20,0	20,0	20,0	27,77
Krievija	Visi pārējie uzņēmumi	31,9	31,9	31,9	42,47
Trinidāda un Tobāgo	Methanol Holdings (Trinidad) Limited	55,8	16,2	16,2	22,24
Trinidāda un Tobāgo	Visi pārējie uzņēmumi	55,8	16,2	16,2	22,24
Amerikas Savienotās Valstis	CF Industries Holdings, Inc.	37,3	23,9	23,9	29,48
Amerikas Savienotās Valstis	Visi pārējie uzņēmumi	37,3	23,9	23,9	29,48

(281) Individuālās uzņēmumu antidempinga maksājuma likmes, kas norādītas šajā regulā, tika noteiktas, pamatojoties uz šīs izmeklēšanas konstatējumiem. Kā paskaidrots arī pagaidu regulas 35., 74. un 90. apsvērumā, sadarbības līmenis šajā gadījumā bija augsts, jo ražotāju eksportētāju, kuri sadarbojās, importa apjoms attiecīgajās valstīs bija tikpat liels kā eksporta kopapjoms uz Savienību izmeklēšanas laikposmā. Tāpēc atlikušie antidempinga maksājumi tika noteikti to uzņēmumu līmenī, kuri sadarbojās.

([37]) Padomes 2011. gada 10. maija Īstenošanas regula (ES) Nr. 457/2011, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas noteikts ĶTR izcelsmes melamīna importam (OV L 124, 13.5.2011., 2. lpp.).

(282) Uzņēmums var prasīt, lai tam piemēro individuālo antidempinga maksājuma likmi, ja tas vēlāk maina kāda sava subjekta nosaukumu. Šāds pieprasījums ir adresējams Komisijai ([38]). Pieprasījumā jāiekļauj visa būtiskā informācija, kas pierāda, ka izmaiņas neietekmē uzņēmuma tiesības uz tam piemērojamo maksājuma likmi. Ja uzņēmuma nosaukuma maiņa neietekmē tā tiesības gūt labumu no tam piemērojamās maksājuma likmes, *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* tiks publicēts paziņojums par nosaukuma maiņu.

8.3. **Pagaidu maksājumu galīgā iekasēšana**

(283) Ņemot vērā konstatētās dempinga starpības un Savienības ražošanas nozarei radītā kaitējuma līmeni, būtu galīgi jāiekasē summas, kas nodrošinātas ar pagaidu regulā noteikto pagaidu antidempinga maksājumu.

(284) Attiecībā uz importu no Krievijas un Trinidādas un Tobāgo galīgās maksājuma likmes ir zemākas nekā pagaidu maksājuma likmes. Tādējādi būtu jāatmaksā nodrošinātās summas, kas pārsniedz galīgā antidempinga maksājuma likmi par minēto importu.

8.4. **Atpakaļejošs spēks**

(285) Kā minēts 1.2. iedaļā, Komisija atbilstoši pamatregulas 14. panta 5.a punktam noteica, ka urīnvielas un amonija nitrāta maisījumu ūdens vai amonjaka šķīdumā importam ir jāpiemēro reģistrācija iepriekšējas informācijas izpaušanas periodā.

(286) Izmeklēšanas galīgajā posmā tika novērtēti saistībā ar reģistrāciju apkopotie dati. Komisija analizēja, vai bija izpildīti pamatregulas 10. panta 4. punktā noteiktie kritēriji galīgu maksājumu iekasēšanai ar atpakaļejošu spēku.

(287) Komisijas analīze parādīja, ka trīs nedēļu ilgajā iepriekšējas informācijas izpaušanas periodā imports nav būtiski palielinājies salīdzinājumā ar importa līmeni izmeklēšanas laikposmā. Mēneša vidējo svērto rādītāju izteiksmē visu trīs attiecīgo valstu imports samazinājās no 144 020 tonnām līdz 66 080 tonnām, proti, par 54 % (avots: *Eurostat* dati, kas koriģēti, ieskaitot *prorata temporis*). Tāpēc pamatregulas 10. panta 4. punkta d) apakšpunktā paredzētais nosacījums nav izpildīts.

(288) Tāpēc Komisija secināja, ka galīgo maksājumu iekasēšana ar atpakaļejošu spēku par trīs nedēļu laikposmu, kura laikā imports tika reģistrēts, šajā gadījumā nav pamatota.

9. **SAISTĪBU PIEDĀVĀJUMS**

(289) Viens Krievijas ražotājs eksportētājs ("pieteikuma iesniedzējs") iesniedza brīvprātīgu cenu saistību piedāvājumu saskaņā ar pamatregulas 8. pantu. Komisija atzīmēja, ka minētais piedāvājums tika saņemts, būtiski nokavējot pamatregulas 8. pantā noteikto termiņu, minēto pantu lasot saistībā ar pamatregulas 20. pantu, kurā ir atsauce uz galīgās informācijas izpaušanu.

(290) Pamatregulas 8. pantā ir paredzēta iespēja piedāvāt cenu saistības (un pieņemt tās) izņēmuma gadījumos pēc minētā termiņa. Tomēr Komisija izanalizēja saistību piedāvājumu un uzskatīja, ka to nevar pieņemt turpmāk izklāstīto iemeslu dēļ.

(291) Ierosinātā minimālā importa cena ("MIC") bija neatbilstoša, lai likvidētu kaitējumu radošo dempinga ietekmi. Piedāvājums nebija atbilstošs pamatregulas 8. pantam. Saskaņā ar pamatregulas 8. panta 1. punkta trešo daļu MIC cenu saistību piedāvājumā jābūt tādā līmenī, kāds nepieciešams, lai likvidētu Savienības ražošanas nozarei radīto kaitējumu. Tā paša panta nākamajā punktā ir norādīts, ka, izvērtējot minēto līmeni, piemēro 7. panta 2.a–2.d punktu.

(292) Turklāt pieteikuma iesniedzējs pārdod attiecīgo ražojumu ar saistītu uzņēmumu starpniecību Savienībā, un daļai importētā ražojuma tiek veikta papildu apstrāde Savienībā, pirms to pārdod nesaistītām personām. Turklāt saskaņā ar Komisijai pieejamo informāciju viena no minētajiem saistītajiem uzņēmumiem pārdod ražojumu, uz kuru attiecas izmeklēšana, un arī citus ražojumus (t. i., mēslošanas līdzekļus) Savienības tirgū, un ir iespējams, ka šie citi ražojumi tiek pārdoti tiem pašiem klientiem.

(293) Ja saistītā persona Savienībā un *Acron* pārdod attiecīgo ražojumu un citus ražojumus tiem pašiem klientiem Savienībā, cenas šādiem darījumiem varētu būt noteiktas tā, ka tiek kompensēta MIC, kura piemērojama saistībām. Tomēr ar uzraudzību šādu kompensēšanu konstatēt nevarētu, jo cenu struktūra lielākajai daļai ražojumu, ko saistītais uzņēmums ražo un pārdod Savienībā, nav publiski pieejama. Tādējādi nav iespējams novērtēt, vai pircēju

([38]) Eiropas Komisija, Tirdzniecības ģenerāldirektorāts, H direktorāts, *Rue de la Loi* 170, 1040 Brisele, Beļģija.

maksātās cenas atbilst ražojumu vērtībai, vai arī tiek piemērots iespējams rabats, lai kompensētu darījumus, uz ko attiecas saistības ievērot MIC. Attiecīgi pastāv augsts šķērskompensācijas risks, ja UAN un citi ražojumi tiek pārdoti tiem pašiem klientiem.

(294) Tāpēc šādu saistību uzraudzība būtu nepraktiska un neīstenojama.

(295) Komisija nosūtīja pieteikuma iesniedzējam vēstuli, kurā izklāstīti iemesli, kāpēc saistību piedāvājums tiek noraidīts, un sniedzot pieteikuma iesniedzējam iespēju iesniegt piezīmes par šo lēmumu. Komisija saņēma pieteikuma iesniedzēja piezīmes attiecībā uz faktu, ka piedāvājums iesniegts novēloti procedūras laikā, par MIC līmeni un saistību praktisko īstenojamību.

(296) Pieteikuma iesniedzējs apgalvoja, ka piedāvājums iesniegts termiņā, kas noteikts piezīmju iesniegšanai par galīgās informācijas papildu izpaušanu, atsaucoties uz pamatregulas 20. panta 5. punktu. Tomēr piedāvājumam vajadzēja būt nosūtītam termiņā, kas noteikts piezīmju iesniegšanai par galīgās informācijas izpaušanu, nevis termiņā, kas noteikts piezīmju iesniegšanai par galīgās informācijas papildu izpaušanu. Tāpēc Komisija šo apgalvojumu noraidīja.

(297) Savās piezīmēs pieteikuma iesniedzējs nepiekrita Komisijas secinājumam, ka MIC ir pārāk zema, un ierosināja kvantitatīvu maksimālo ierobežojumu apvienojumā ar MIC. Kā norādīts 290. apsvērumā, izvērtējot, vai MIC būs pietiekama, lai likvidētu kaitējumu radošo dempingu, būtu jāpiemēro 7. panta 2.a–2.d punkts, un tāpēc šis apgalvojums būtu jānoraida.

(298) Pieteikuma iesniedzējs piedāvāja minimālos cenu līmeņus attiecībā uz pārējiem ražojumiem, ko tas pārdod Savienības tirgū. Tomēr tie radītu lielu uzraudzības slogu, tāpēc Komisija joprojām uzskatīja, ka ierosināto saistību uzraudzība būtu nepraktiska.

(299) Pieteikuma iesniedzējs nosūtīja pārskatītu saistību piedāvājuma versiju ļoti vēlā procedūras posmā. Lai gan pieteikuma iesniedzējs piedāvāja MIC tādā līmenī, kāds nepieciešams, lai likvidētu kaitējumu Savienības ražošanas nozarei, Komisija joprojām uzskatīja, ka šādu saistību uzraudzība ir nepraktiska un neīstenojama iepriekš 291., 292. un 297. apsvērumā izklāstīto iemeslu dēļ, un tāpēc noraidīja galīgo piedāvājumu.

10. **NOBEIGUMA NOTEIKUMS**

(300) Ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) 2018/1046 ([39]) 109. pantu, ja summa ir jāatmaksā pēc Eiropas Savienības Tiesas sprieduma, maksājamā procentu likme ir tā likme, ko Eiropas Centrālā banka piemēro savām galvenajām refinansēšanas operācijām un kas ir publicēta *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* C sērijā katra mēneša pirmajā kalendārajā dienā.

(301) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, kuru sniegusi komiteja, kas izveidota ar pamatregulas 15. panta 1. punktu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Tiek noteikts galīgs antidempinga maksājums importam attiecībā uz Krievijas, Trinidādas un Tobāgo un Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes urīnvielas un amonija nitrāta maisījumiem ūdens vai amonjaka šķīdumā, kurus patlaban klasificē ar KN kodu 3102 80 00.

([39]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 18. jūlija Regula (ES, Euratom) 2018/1046 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (OV L 193, 30.7.2018., 1. lpp.).

2. Antidempinga maksājums ir fiksēta summa par tonnu, kas piemērojama 1. punktā aprakstītā un turpmāk uzskaitīto uzņēmumu ražotā ražojuma importam, un ir noteikta šādi:

Valsts	Uzņēmums	Fiksēta maksājuma summa (EUR par tonnu)	*Taric* papildu kods
Krievija	PJSC Acron	42,47	C500
Krievija	Akciju sabiedrība *Azot*	27,77	C501
Krievija	Akciju sabiedrība *Nevinnomyssky Azot*	27,77	C504
Krievija	Visi pārējie uzņēmumi	42,47	C999
Trinidāda un Tobāgo	Methanol Holdings (Trinidad) Limited	22,24	C502
Trinidāda un Tobāgo	Visi pārējie uzņēmumi	22,24	C999
Amerikas Savienotās Valstis	CF Industries Holdings, Inc.	29,48	C503
Amerikas Savienotās Valstis	Visi pārējie uzņēmumi	29,48	C999

3. Šā panta 2. punktā minētajiem uzņēmumiem individuālās maksājuma likmes piemēro tikai tad, ja dalībvalstu muitas dienestiem tiek uzrādīts derīgs komercrēķins, kurā ir šāda deklarācija, kuru datējusi un parakstījusi šo rēķinu izdevušās struktūras amatpersona un kurā norādīts tās vārds, uzvārds un ieņemamais amats: "*Es, apakšā parakstījies, apliecinu, ka šajā rēķinā norādītos (apjoms) (attiecīgais ražojums), ko pārdod eksportam uz Eiropas Savienību, ir ražojis uzņēmums (uzņēmuma nosaukums un adrese)* (Taric *papildu kods), kurš atrodas (attiecīgā valsts). Es apliecinu, ka šajā rēķinā sniegtā informācija ir pilnīga un pareiza*." Ja šāds rēķins netiek uzrādīts, piemēro visiem pārējiem uzņēmumiem noteikto maksājuma likmi.

4. Ja nav noteikts citādi, piemēro spēkā esošos noteikumus par muitas nodokļiem.

2. pants

Galīgi iekasē summas, kas nodrošinātas ar pagaidu antidempinga maksājumu atbilstīgi Īstenošanas regulai (ES) 2019/576. Nodrošinātās summas, kas pārsniedz antidempinga maksājuma galīgās likmes, atmaksā.

3. pants

Attiecībā uz reģistrēto importu galīgo antidempinga maksājumu neiekasē ar atpakaļejošu spēku. Datus, kas savākti saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) 2019/455 1. pantu, neturpina glabāt.

4. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2019. gada 8. oktobrī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
Jean-Claude JUNCKER